

การศึกษาปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันที่มีผลต่อ
การกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

พริยา เขียววิชัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (อาชีววิทยาและงานยุติธรรม)
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
พ.ศ. 2556

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างที่มีผลต่อการ
กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

.....

นางสาวพริษา เชียรวิชัย

ผู้วิจัย

.....

อาจารย์เสรี วรพงษ์, Ph.D.

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

.....

รองศาสตราจารย์ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, Ph.D.

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

.....

ศาสตราจารย์บรรจง มไหสวริยะ

พ.บ., ว.ว. ออร์โทปิดิกส์

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

.....

อาจารย์ฐนนท์ศักดิ์ บวรนนท์กุล, Ph.D.

ประธานหลักสูตร

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชญวิทยาและ

งานยุติธรรม

คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหิดล

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างที่มีผลต่อการ
กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (อาชญวิทยาและงานยุติธรรม)
วันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2556

.....

นางสาวพริษา เชียรวิชัย

ผู้วิจัย

.....

รองศาสตราจารย์พ.ต.อ.ลำดวน ศรีมณี, Ph.D.

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....

อาจารย์เสรี วรพงษ์, Ph.D.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....

รองศาสตราจารย์ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, Ph.D. อาจารย์ฐนนท์ศักดิ์ บวรนนท์กุล, Ph.D.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....

ศาสตราจารย์บรรจง มไหสวริยะ

พ.บ., ว.ว. ออร์โทปิดิกส์

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

.....

รองศาสตราจารย์วิภา ชินวรรโณ, Ph.D.

คณบดี

คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหิดล

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ประสบความสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความกรุณาจาก อาจารย์ดร.เสรี วรพงษ์ รับเป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และให้คำปรึกษาแนะนำ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอขอบพระคุณรศ.ดร.ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้จนเสร็จสิ้นสมบูรณ์ ขอขอบพระคุณรศ.พ.ต.อ.ดร.ถาวร ศรีมณี ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่ามาเป็นประธานกรรมการในการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์และให้คำชี้แนะอันมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้วิจัย และขอขอบพระคุณอาจารย์ดร.ฐนันต์ศักดิ์ บวรนนท์กุล ที่เสียสละเวลาอันมีค่ามาเป็นกรรมการในการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณอธิบดีกรมราชทัณฑ์และผู้บัญชาการเรือนจำกลางนครศรีธรรมราชในการอนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บข้อมูลในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ขอขอบพระคุณคุณอัจฉริมา อินทรธนูและคุณจิระประไพ แก้วภราดย์ตลอดจนข้าราชการและเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่อำนวยความสะดวกและให้ความช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี รวมถึงพี่ๆ น้องๆ ผู้ต้องขังที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ในสาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยมหิดลทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้ความรู้แก่ผู้วิจัย ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือต่างๆ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ในสาขาและภาควิชาทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณครอบครัวของผู้วิจัยและขอมอบคุณงามความดีของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แก่ครอบครัวของผู้วิจัย ประกอบด้วย คุณพ่อวิจิต เขียววิชัย คุณแม่แพรวพรรณ เขียววิชัย คุณศศิกา เขียววิชัย พี่สาว และน้องๆ ทั้ง 7 ที่อยู่เคียงข้างผู้วิจัยมาตลอดทั้งยามทุกข์และยามสุข อีกทั้งเป็นกำลังใจอันสำคัญและส่งเสริมผู้วิจัยมาจนถึงทุกวันนี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยกราบขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีข้อผิดพลาด

พริษา เขียววิชัย

การศึกษาปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

A STUDY OF SOCIAL BOND AND DIFFERENTIAL ASSOCIATION FACTORS AFFECTING NARCOTIC OFFENSES OF PRISONERS IN NAKHONSITHAMMARAT CENTRAL PRISON

พริษา เชียรวิชัย 5137009 SHCJ/M

ศศ.ม. (อาชีวศึกษาและงานยุติธรรม)

คณะกรรมการปรึกษาวิทยานิพนธ์ : เสรี วรพงษ์, Ph.D., ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันที่มีอิทธิพลต่อจำนวนครั้งในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ โดยศึกษาในกลุ่มผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จำนวน 500 คน ในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช และวิเคราะห์ข้อมูลในสถิติการแจกแจงค่าความถี่ ค่าอัตราส่วน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาค่าความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยแต่ละข้อ (Analysis of Variance : ANOVA) และการวิเคราะห์จำแนกหมู่ (Multiple Classification Analysis : MCA)

ผลการวิจัยพบว่า ในเรื่องของปัจจัยความผูกพันทางสังคม โดยที่ผู้ต้องขังที่กระทำผิดมีความผูกพันกับครอบครัวในระดับน้อย ครอบครัวไม่ให้การสนับสนุนและส่งเสริมในสิ่งที่ทำอยู่ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องหน้าที่การงาน กิจกรรมส่วนตัว และกิจกรรมทางสังคมต่างๆ รวมถึงการที่บุคคลในครอบครัวไม่อยู่รับฟังปัญหาต่างๆ หรือไม่เป็นที่ปรึกษาและให้ความช่วยเหลือเมื่อเดือดร้อน รวมถึงความเชื่อทางสังคมทั้งในเรื่องศาสนา โดยเฉพาะเรื่องบาป บุญคุณโทษ กรรมดีกรรมชั่ว เรื่องนรกสวรรค์ และความเชื่อทางกฎหมายในเรื่องที่มนุษย์ทุกคนมีศีลธรรมและต้องปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด และมีความเกรงกลัวต่อบทลงโทษทางกฎหมาย เมื่อความผูกพันและความเชื่อทางศาสนา ทางกฎหมายมีในระดับน้อย ส่งผลให้มีการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมาก และในเรื่องของปัจจัยการคบหาสมาคมที่แตกต่าง โดยที่ผู้ต้องขังที่คบเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติดเป็นจำนวนมาก เป็นกลุ่ม เป็นแก๊งค์ ส่งผลให้มีการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมาก ซึ่งมีอิทธิพลต่อความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ของผู้ต้องขัง โดยคิดเป็นร้อยละ 38.6 (Multiple R = .386) และสามารถที่จะร่วมกันอธิบายการกระทำผิดของผู้ต้องขัง โดยคิดเป็นร้อยละ 14.9 (Multiple R Squared = .149) จึงสรุปได้ว่าปัจจัยความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันที่มีอิทธิพลต่อความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

คำสำคัญ : ความผูกพันทางสังคม / การคบหาสมาคมที่แตกต่าง / การเสพยาเสพติด / ความถี่ในการเสพยาเสพติด / การกระทำผิดของผู้ต้องขัง

A STUDY OF SOCIAL BOND AND DIFFERENTIAL ASSOCIATION FACTORS AFFECTING NARCOTIC OFFENSES OF PRISONERS IN NAKHONSITHAMMARAT CENTRAL PRISON

PIRIYA CHEINWICHAI 5137009 SHCJ/M

M.A. (CRIMINOLOGY AND CRIMINAL JUSTICE)

THESIS ADVISORY COMMITTEE : SEREE; WORRAPHONG, Ph.D.; CHANKANIT K. SURIYAMANI, Ph.D.

ABSTRACT

This research was to study factors of social bond and differential association influencing the frequency of drug usage over a week, among 500 narcotic offenses prisoners in the Nakhonsithammarat Central Prison. Frequencies, percentages, means, standard deviations, ANOVA (analysis of variance) and MCA (multiple classification analysis) were the statistical applications for the analysis.

Results revealed that the factors of social bond were at their lowest when the prisoners had a low level of bonding with their family; their family did not support what they had done regardless of their jobs, private affairs, or social activities; their family members did not come to hear their problems, declined to be their advisors, or refused to help them during their difficulties. This included their religious belief, especially their sin, virtues and punishment; good deeds and bad deeds, and heaven and hell. Also, it was the belief in jurisprudence that all human beings were moral, but they had to strictly follow the laws and fear sentences. When their social bond, their religious belief, and their belief in the law was a low level, they committed their narcotic offenses more. The prisoners, in the matter of differential association, associated with many addictive friends, in groups and in gangs, and when they did they committed their narcotic offenses more. It influenced their frequency of drug use per week at 38.6% (Multiple R = .386), and co-explained their offenses at 14.9% (Multiple R square = .149). It was concluded that factors of social bond and differential association influenced frequency of drug use per week at statistically significant levels ($p < .05$).

KEY WORDS : SOCIAL BOND / DIFFERENTIAL ASSOCIATION / DRUG USES /
FREQUENCY OF DRUG USES / OFFENSES OF PRISONERS.

147 pages

สารบัญ

		หน้า
	กิตติกรรมประกาศ	ค
	บทคัดย่อภาษาไทย	ง
	บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
	สารบัญตาราง	ซ
บทที่ 1	บทนำ	1
	1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
	1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย	4
	1.3 สมมุติฐานในการวิจัย	4
	1.4 ขอบเขตของการวิจัย	4
	1.5 ตัวแปรและระดับการวัด	5
	1.6 กรอบแนวความคิดในการวิจัย	7
	1.7 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	8
	1.8 ประโยชน์ที่คิดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2	ทบทวนวรรณกรรม	10
	2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับอาชญากรรม	10
	2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับยาเสพติด	14
	2.3 ทฤษฎีต่างๆ ที่นำมาใช้ในการอธิบายปัญหาการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	32
	2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	42
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย	45
	3.1 ประชากรกลุ่มตัวอย่าง	45
	3.2 วิธีการศึกษา	46
	3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	47
	3.4 มาตรวัดแบบทดสอบ	47

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.5 การประมวลผลข้อมูล	49
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	49
บทที่ 4 ผลการวิจัย	50
4.1 ข้อมูลปัจจัยภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง	51
4.2 ข้อมูลปัจจัยปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคม ที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่าง	60
4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นในการหาแนวทาง การป้องกันและแก้ไข	71
4.4 การพิสูจน์สมมุติฐาน	72
บทที่ 5 การอภิปรายผลการวิจัย	78
บทที่ 6 สรุปผลการวิจัย	84
บทสรุปแบบสมบูรณ	93
บทสรุปแบบสมบูรณแบบภาษาอังกฤษ	112
บรรณานุกรม	130
ภาคผนวก	138
ภาคผนวก ก คำชี้แจง	139
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	140
ประวัติผู้วิจัย	147

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
3.1	จำนวนสถิติผู้ต้องขังคดียาเสพติดเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช	46
4.1	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	51
4.2	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ	51
4.3	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภูมิลำเนา	52
4.4	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามศาสนา	52
4.5	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ	52
4.6	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้	53
4.7	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา	54
4.8	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพสมรส	54
4.9	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนบุตร	55
4.10	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสภาพครอบครัว	55
4.11	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสภาพครอบครัวในวัยเด็ก	56
4.12	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่ด้วย	56
4.13	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุที่เริ่มใช้ยาเสพติด	57
4.14	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์	58
4.15	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัญหาชีวิตที่ประสบก่อนใช้ยาเสพติด	58
4.16	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทคดี	59
4.17	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยถูกศาลลงโทษในคดียาเสพติดในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษ	60
4.18	ข้อมูลเกี่ยวกับความผูกพันทางสังคม (Attachment)	60
4.19	ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้สึกผูกมัดทางสังคม (Commitment)	64
4.20	ข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม (Involvement)	65

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
4.21 ข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อทางสังคม (Belief)	66
4.22 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด	67
4.23 ข้อมูลเกี่ยวกับเวลาในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด	68
4.24 ข้อมูลเกี่ยวกับความถี่ในการคบหาสมาคมกับเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด	69
4.25 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมในการคบหาสมาคมกับเพื่อนสนิท	70
4.26 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราชจำแนกตามปัจจัยด้านทฤษฎีทางอาชญาวิทยา	73
4.27 การวิเคราะห์จำแนกพหุของความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราชจำแนกตามปัจจัยด้านทฤษฎีทางอาชญาวิทยา	73

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันปัญหาอาชญากรรมได้มีการแพร่ระบาดอย่างกว้างขวางทั้งในยุโรป อเมริกา ออสเตรเลีย และในเขตภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งอดีตที่ผ่านมาบริเวณแถบนี้เป็นเพียงแต่พื้นที่ปลูกฝิ่นและให้วัตถุดิบแก่ยุโรปและอเมริกาเท่านั้น แต่สถานการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เนื่องจากผลกำไรที่เกิดจากรูทการค้ายาเสพติดได้สร้างความร่ำรวยอย่างมหาศาล ผลก็คือเยาวชนหนุ่มสาวที่อยู่ในท้องถิ่นและชุมชนกลายเป็นคนติดยาเสพติดนั่นเอง

ในขณะที่ประเทศกำลังพัฒนาจากภาคเกษตรกรรมไปสู่ภาคอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็วนั้น ได้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และเทคโนโลยีต่างๆ ให้เจริญก้าวหน้าขึ้น ขณะเดียวกันปัญหาสังคมที่เป็นผลกระทบจากความเจริญก้าวหน้านั้นก็เกิดขึ้นควบคู่กันไปด้วย เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาพฤติกรรมเบี่ยงเบน ปัญหาการว่างงาน ปัญหาค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งปัญหาดังกล่าวนั้นมีผลต่อการเกิดปัญหาอาชญากรรมในสังคมทั้งสิ้น

สังคมไทยในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาทางวัตถุอย่างรวดเร็ว ทั้งสิ่งของเครื่องใช้อุปกรณ์อำนวยความสะดวก เครื่องมือสื่อสาร สาธารณูปโภคต่างๆ ทำให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ทันสมัยและสะดวกสบายมากขึ้น ในขณะที่ประชาชนมีชีวิตที่ดีขึ้นกลับพบว่าสภาพสังคมกลับเสื่อมทรามลง คุณภาพชีวิตและจิตใจของคนไทยมีสภาพสวนทางกับการเจริญเติบโตทางวัตถุเหล่านั้น คนในสังคมมีการแก่งแย่งชิงกัน และใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา เหตุการณ์มากมายชี้ให้เห็นถึงระดับคุณธรรมของประชาชนที่ต้องพัฒนา (พระธรรมปิฎก, 2538)

ในแต่ละปีปัญหาอาชญากรรมได้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศเป็นอันมาก ทั้งในด้านชีวิต ทรัพย์สิน และความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง นอกจากจะเกิดความเสียหายดังกล่าวแล้วรัฐยังต้องสูญเสียงบประมาณเป็นจำนวนมากในการป้องกันปราบปราม และดำเนินการกับผู้กระทำผิด การที่รัฐจะปล่อยไว้ให้คนกระทำผิดมากขึ้น ก็จะเป็นการทวีความรุนแรงของปัญหาทางสังคมและยากแก่การแก้ไข โดยเฉพาะการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ที่นับเป็นอาชญากรรมที่ก่อให้เกิดผลเสียหายทางเศรษฐกิจและสังคมมากที่สุด

ปัญหาอาชญากรรมเป็นปัญหาสังคมที่ส่งผลต่อความเป็นอยู่และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคมโดยตรง เป็นปัญหาที่ร้ายแรงและเป็นอันตรายต่อสังคม มีผลต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเป็นอย่างมาก อาชญากรรมในยุคปัจจุบันมีรูปแบบและวิธีการต่างๆ ที่ผู้กระทำผิดทั้งหลายต่างคิดหาวิธีการหลบเลี่ยงกฎหมายและยากแก่การปราบปราม

ยาเสพติดเป็นอาชญากรรมที่ปราศจากผู้เสียหาย (Victimless Crime) เป็นอาชญากรรมที่ทั้ง 2 ฝ่ายสมัครใจที่จะสนองความต้องการของตนเองและพร้อมที่จะกระทำผิดกฎหมาย เนื่องจากอาชญากรรมเกี่ยวกับยาเสพติดนั้นผู้กระทำผิดและผู้รับผลกระทบมีความสมัครใจที่จะร่วมประกอบอาชญากรรมนั้นขึ้นมา ผู้เสพเองพึงพอใจที่จะซื้อมาเสพเพื่อสนองความต้องการของตัวเอง แม้จะรู้ว่า มีผลเสียต่อสุขภาพและจิตใจก็ตาม (วุฒิ เหล่าสุนทรและคณะ, 2536: 12)

ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาสังคมที่มีแนวโน้มของความรุนแรงและการขยายตัวเพิ่มขึ้นตามการเปลี่ยนแปลงทางสภาพเศรษฐกิจและสังคม ปัจจุบันนานาประเทศทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่พัฒนาแล้วและประเทศที่อยู่ระหว่างการเร่งรัดพัฒนาจะต้องเผชิญกับปัญหายาเสพติดยากที่จะหลีกเลี่ยงได้ พิษภัยของยาเสพติดนอกจากจะสร้างปัญหาทางสังคมและเศรษฐกิจแล้วยังบั่นทอนสุขภาพอนามัยของผู้เสพ เป็นผลทำให้ประเทศชาติต้องสูญเสียปัจจัยการผลิตในด้านกำลังคนและกำลังเงินเป็นจำนวนมาก ปัญหายาเสพติดยังได้ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมที่เกิดจากฤทธิ์ของยาเสพติดเอง นอกจากนี้ยาเสพติดยังทำลายวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมนับตั้งแต่ตัวบุคคลครอบครัว สังคมและประเทศชาติ อันเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศชาติและกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของชาติเป็นอย่างยิ่ง (กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด, 2535: 1)

กรณีประเทศไทยนั้น ปัญหายาเสพติดจัดได้ว่ารุนแรงกว่าประเทศอื่นๆ ในแถบเอเชียอาคเนย์ เพราะพื้นที่บางส่วนของประเทศติดกับสามเหลี่ยมทองคำ ซึ่งเป็นแหล่งผลิตยาเสพติดที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก โดยมีเส้นทางคมนาคมติดต่อกับพม่า ลาว และกัมพูชา ซึ่งเป็นเส้นทางที่เอื้ออำนวยต่อการลำเลียงขนย้ายยาเสพติดผ่านประเทศไทยไปยังตลาดโลก และกระจายการค้าขายอยู่ในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ทั้งๆ ที่ประเทศไทยมิใช่แหล่งผลิตขนาดใหญ่ (สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, ม.ป.ป.: 6)

มนุษย์มีพฤติกรรมเป็นสิ่งที่แสดงออกให้ผู้อื่นทราบถึงความคิด ความรู้สึก การโต้ตอบต่างๆ พฤติกรรมเหล่านี้เองทำให้มนุษย์สามารถรู้จักตนเองและผู้อื่น แต่พฤติกรรมของมนุษย์นั้นมีหลากหลายรูปแบบ อันเป็นผลของการที่บุคคลถูกกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมาให้ปรากฏ ทั้งในรูปแบบที่คนทั่วไปยอมรับปฏิบัติกัน และยอมรับไม่ได้เลย เพราะพฤติกรรมเหล่านั้นทำให้เกิดความเดือดร้อน รำคาญและน่ารังเกียจแก่บุคคลอื่น ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวนี้คือ พฤติกรรมที่

เบียงเบนไปจากสังคมปกติของสังคมฯ หนึ่ง (ประภาพรรณ, 2530: 225 อ้างจาก เฉลิม มากจงดี, 22541)

พฤติกรรมของมนุษย์เป็นองค์ประกอบแรกที่เป็นผลให้บุคคลใช้ยาเสพติดเพื่อสนองความต้องการของตัวบุคคลนั้นๆ ไม่ว่าจะมาจากการอยากรู้ อยากลอง หาประสบการณ์ใหม่ๆ ต้องการคลายเครียดและเหนื่อยล้า หรือทำตามเพื่อน เป็นต้นแล้ว ยังมีความเชื่อและค่านิยมของชุมชนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์อีกด้วย เช่น การสังสรรค์รื่นเริงต่างๆ

สิ่งแวดล้อมเป็นองค์ประกอบที่ผลักดันหรือชักจูงให้บุคคลเข้าไปใช้ยาเสพติด เพราะสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์เป็นอย่างยิ่ง ถ้าหากบุคคลอยู่ในสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมแล้วย่อมเป็นผลให้วิถีการดำเนินชีวิตของบุคคลนั้นขาดสิ่งยึดเหนี่ยวและเผชิญกับความคับข้องใจ เช่น ความกดดันจากครอบครัวที่มีการทะเลาะเบาะแว้งกันของบุคคลในครอบครัว การทำงานนอกบ้านแบบหาเช้ากินค่ำจนไม่มีเวลาให้แก่ลูก จนลูกต้องหาวิธีแก้ไขด้วยตนเองเมื่อมีปัญหาซึ่งเสี่ยงต่อการกระทำผิด ยาเสพติดโดยตัวของมันเองแล้วมีฤทธิ์ทำให้เกิดการเสพติดได้โดยง่ายเท่านั้น ไม่ว่าจะทางกายหรือจิตใจ อีกทั้งยังหาซื้อได้ง่ายและมีวิธีการเสพติดที่ไม่ยุ่งยากอีกด้วย

การแพร่ระบาดของยาเสพติดนั้น นอกจากจะก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมแล้ว ยังก่อให้เกิดปัญหาวิกฤติทางศีลธรรมอีกด้วย จะเห็นได้จากจิตใจของคนในสังคมที่เสื่อมทรามลงทุกวัน ส่งผลให้เกิดอาชญากรรมในรูปแบบต่างๆ ไม่เว้นแต่ละวัน ผลเสียหายที่เกิดขึ้นนี้ส่งผลกระทบต่อระบบโครงสร้างทางสังคมโดยตรงทำให้เกิดความเสียหายต่อประเทศชาติโดยรวม

ปัญหาเสพติดในสังคมไทยนับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้นจากสถิติจำนวนผู้เกี่ยวข้องกับคดียาเสพติดถูกดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมในรอบ 4 ปีที่ผ่านมา ตั้งแต่ปี 2551 – 2554 ประกอบด้วย ปี 2551 จำนวน 84,956 ราย ปี 2552 จำนวน 99,341 ราย ปี 2553 จำนวน 108,783 ราย ปี 2554 จำนวน 161,061 ราย (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2554)

สถานการณ์และความร้ายแรงของยาเสพติดในประเทศไทยในปัจจุบันนับวันจะมีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ สลับซับซ้อนยากแก่การจับกุมและปราบปราม โดยเฉพาะในจังหวัดทางภาคใต้ที่มีลักษณะภูมิศาสตร์ที่เต็มไปด้วยภูเขา แม่น้ำ ทะเลฝั่งตะวันออกด้านอ่าวไทยและทะเลฝั่งตะวันตกด้านอันดามัน มีพรมแดนติดต่อกับประเทศมาเลเซีย ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้ ทำให้จังหวัดภาคใต้เป็นเส้นทางที่พ่อค้ายาเสพติดทั้งรายเล็กและรายใหญ่ใช้เป็นเส้นทางลำเลียงเข้าสู่พื้นที่ได้สะดวกขึ้น ไม่ว่าจะเป็นทั้งทางบกซึ่งมีการขนลำเลียงโดยรถยนต์ รถไฟ ส่วนทางน้ำขนลำเลียงโดยเรือ และทางอากาศขนลำเลียงโดยเครื่องบินที่จะส่งผ่านไปสู่อุประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ ฮองกง ออสเตรเลีย อเมริกา และยุโรป ขณะเดียวกันก็พบว่าสถานการณ์ของยาเสพติดมีการทะลักไหลบ่ามาสู่จังหวัดใน

ภาคได้มากขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นคนหนุ่มสาว นักเรียน นักศึกษา ผู้ใช้แรงงาน และหญิงขายบริการทางเพศก็คือกลุ่มที่ต้องตกเป็นทาสของยาเสพติดมีจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ เช่นเดียวกัน

ดังนั้นการศึกษาปัจจัยทางสังคมที่ทำให้บุคคลกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดนั้นจะต้องมีการศึกษาและวิเคราะห์ถึงมูลเหตุปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เพื่อที่จะได้รู้และเข้าใจถึงทิศทางในการปฏิบัติกับบุคคลที่ใช้ยาเสพติดได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม สามารถทำให้เกิดความเข้าใจถึงสาเหตุของปัญหา ความสัมพันธ์ของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้กระทำผิด ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยในเรื่องปัจจัยทางด้านสังคมเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงอันเป็นประโยชน์แก่ผู้เกี่ยวข้องในการแก้ปัญหาสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อการแก้ไขปัญหาการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคมที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขัง

1.2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขัง

1.2.3 เพื่อหาแนวทางการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขัง

1.3 สมมุติฐานในการวิจัย

1.3.1 ปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคมที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

1.3.2 ปัจจัยด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตทางด้านประชากรเป้าหมาย ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาที่กลุ่มผู้ต้องขังที่ได้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดทั้งเป็นการกระทำผิดครั้งแรกและกระทำผิดซ้ำ เป็นจำนวนทั้งสิ้นประมาณ 500 คน

1.4.2 ขอบเขตทางด้านเนื้อหา ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเนื้อหาที่เกี่ยวกับทฤษฎีต่างๆ ทางอาชญาวิทยา ได้แก่ทฤษฎีความผูกพันทางสังคม (Social Bond Theory) และทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association Theory)

1.4.3 ขอบเขตทางด้านพื้นที่ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาที่กลุ่มผู้ต้องขังที่ถูกควบคุมตัวในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

1.5 ตัวแปรและระดับการวัด

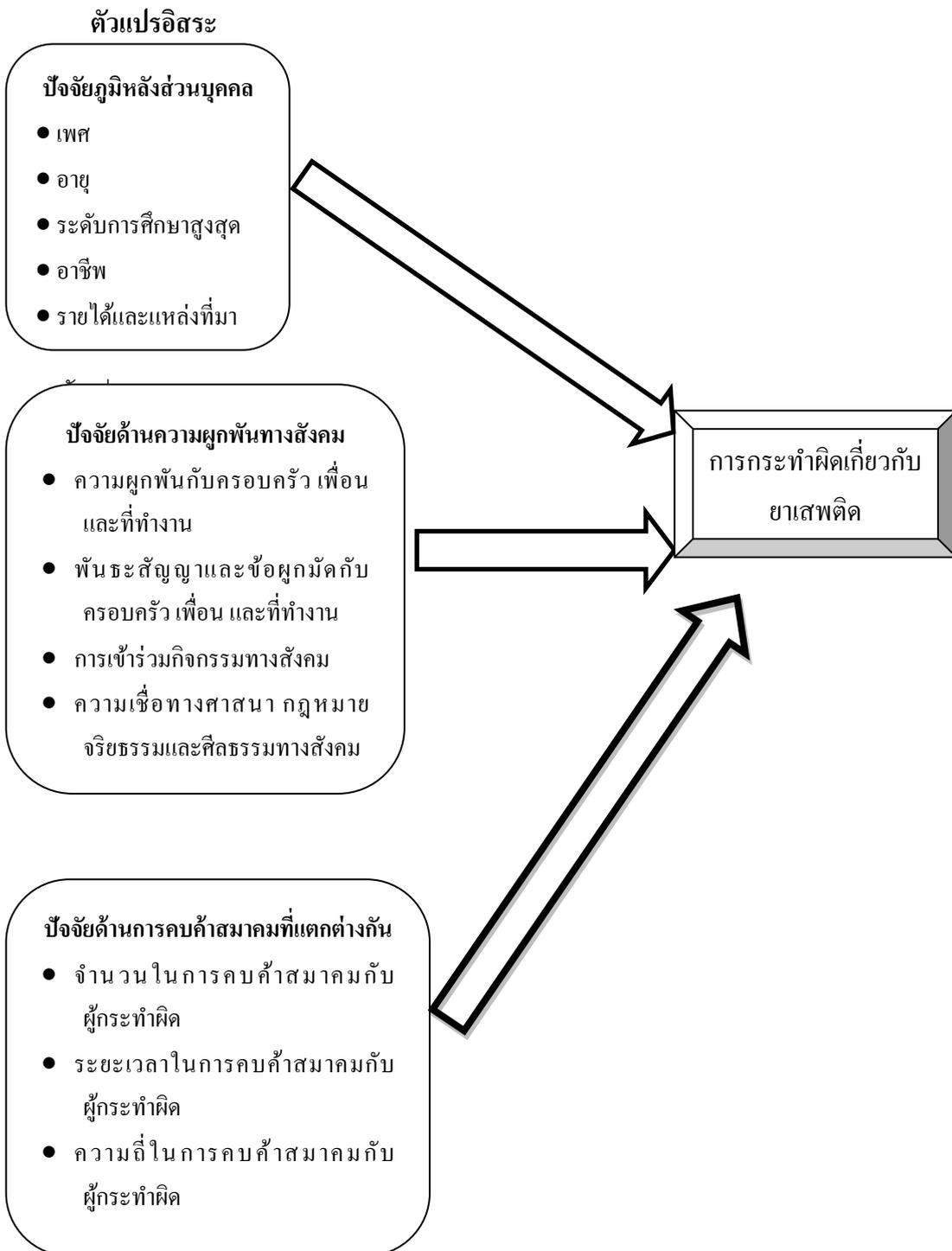
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จะแบ่งออกเป็นตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม และระดับการวัด ดังต่อไปนี้

ตัวแปร	ระดับการวัด
- ตัวแปรอิสระ	
- ตัวแปรทางด้านภูมิหลังทางสังคม	
- เพศ	Nominal
- อายุ	จำนวนจริง
- ภูมิลำเนา	Nominal
- ศาสนา	Nominal
- อาชีพ	Nominal
- รายได้	จำนวนจริง
- ระดับการศึกษาสูงสุด	Interval
- สถานภาพสมรส	Nominal
- จำนวนบุตร	จำนวนจริง
- สภาพครอบครัว	Nominal
- สถานที่พักอาศัย	Nominal
- ตัวแปรทางด้านพฤติกรรมการใช้ยาเสพติด	
- พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดก่อนถูกดำเนินคดี (12 ข้อ)	จำนวนจริง, Nominal
- ตัวแปรทางด้านประวัติการกระทำผิดในช่วงที่ผ่านมาก่อนถูกดำเนินคดี	
- ประวัติการกระทำผิดในคดียาเสพติดในช่วง 3 ปีก่อนถูกดำเนินคดี	จำนวนจริง

ตัวแปรอิสระ (ต่อ)	ระดับการวัด (ต่อ)
<ul style="list-style-type: none"> - ตัวแปรทางด้านความรู้สึกผูกพันทางสังคม <ul style="list-style-type: none"> - ความรู้สึกผูกพันกับครอบครัว - ความรู้สึกผูกพันกับเพื่อน - ความรู้สึกผูกพันในที่ทำงาน - ความรู้สึกผูกพันทางสังคม - การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม - ความเชื่อทางสังคม - ตัวแปรทางการคบหาสมาคมที่แตกต่าง <ul style="list-style-type: none"> - จำนวนเพื่อนที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด - ระยะเวลาในการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด - ความถี่ในการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด - ตัวแปรทางด้านพฤติกรรมของเพื่อนสนิทที่คบหาสมาคม 	<p>Interval</p> <p>Interval</p> <p>Interval</p> <p>Interval</p> <p>Interval</p> <p>Interval</p> <p>จำนวนจริง</p> <p>จำนวนจริง</p> <p>จำนวนจริง</p> <p>Interval</p>
<ul style="list-style-type: none"> - ตัวแปรตาม การกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด 	<p>Interval</p>

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีแนวความคิดในการวิจัยเกี่ยวกับการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามดังภาพต่อไปนี้

1.7 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1.7.1 **ผู้ต้องขัง** คือ ผู้กระทำความผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดซึ่งได้ถูกศาลลงโทษเป็นนักโทษเด็ดขาด ทั้งที่เป็นผู้กระทำความผิดครั้งแรกและผู้ที่ยังต้องโทษอยู่ในเรือนจำกลาง นครศรีธรรมราช

1.7.2 **ยาเสพติด** คือ สารหรือยาที่อาจเป็นผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติหรือจากการสังเคราะห์ เมื่อบุคคลได้เสพหรือรับเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะไม่ว่าวิธีใดๆ หรือเป็นช่วงระยะเวลาใดก็ตาม จะทำให้บุคคลนั้นตกเป็นทาสของสิ่งนั้นทั้งกายและใจ อีกทั้งยังต้องเพิ่มปริมาณการเสพขึ้นเรื่อยๆ เมื่อถึงเวลาอยากเสพแล้วไม่ได้เสพจะมีการติดใจทั้งทางร่างกายและจิตใจ

1.7.3 **การกระทำความผิดคดียาเสพติด** คือ การกระทำความผิดทางอาญาที่กฎหมายบัญญัติว่าเป็นความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ทั้งในลักษณะของผู้เสพ ผู้นำส่ง และผู้ค้า

1.7.4 **ความผูกพันทางสังคม** คือ การที่มนุษย์มีความสัมพันธ์อันดีต่อบุคคลและสังคมรอบข้าง ทั้งครอบครัว เพื่อน ครูอาจารย์ เพื่อนบ้าน นายจ้าง เพื่อนร่วมงาน เป็นต้น รวมถึงค่านิยมและความเชื่อในเรื่องบาปบุญคุณโทษ เรื่องการทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว เรื่องนรก-สวรรค์ เรื่องการให้ทานแก่ผู้ยากไร้และสัตว์จรจัด เรื่องจิตอาสา จิตสาธารณะช่วยเหลือสังคม การเคารพยำเกรงต่อกฎหมายของบ้านเมือง การเคารพต่อกฎของชุมชน เป็นต้น จึงทำให้มนุษย์สามารถควบคุมพฤติกรรมและจิตใจที่จะประกอบการกระทำความผิดได้ มีที่มาจากทฤษฎี Social Bond Theory ของ Travis Hirschi

1.7.5 **การคบหาสมาคมที่แตกต่าง** คือ พฤติกรรมอาชญากรที่เกิดจากการเรียนรู้โดยการคบหาสมาคมกับผู้อื่นที่เป็นการเฉพาะหน้าหรืออย่างใกล้ชิด การเรียนรู้เป็นการเรียนรู้ถึงเทคนิคและวิธีการต่างๆ เหตุผล และแรงจูงใจในการกระทำความผิด หรือละเมิดกฎหมายซึ่งเป็นค่านิยมและความเชื่อ ที่ผู้กระทำความผิดได้ซึมซับมาไว้ในใจจนสามารถพัฒนาขึ้นมาเป็นตัวตนของตนเองได้ และสามารถนำไปสู่การกระทำความผิด รวมถึงเรื่องการคบค้าสมาคมกับเพื่อนที่กระทำความผิดในคดียาเสพติด ทั้งจำนวนเพื่อนที่คบค้าสมาคม ระยะเวลาในการคบค้าสมาคม และความถี่ในการพบปะสมาคมกับเพื่อนกลุ่มนี้ ซึ่งมีที่มาจากทฤษฎี Social Learning Theory ของ Sutherland

1.7.6 **ความสัมพันธ์ในครอบครัว** คือ ความสัมพันธ์ทางด้านจิตใจที่ส่งผลออกมาในรูปแบบของการเอาใจใส่ ความรักใคร่ห่วงใย เอื้ออาทรแก่กัน และความสนิทสนมระหว่างสามีภรรยาและบุตรที่อาศัยอยู่ในครอบครัวนั้น รวมถึงความสัมพันธ์ที่มีต่อพ่อแม่ พี่น้องของผู้กระทำความผิดด้วย เป็นความสัมพันธ์ที่มีทั้งทางบวกและทางลบ

1.7.7 **การพัฒนาตัวตน** คือ เป็นการค่อยๆ พัฒนาตัวตนของตนเองด้วยการซึมซับเอา ค่านิยมและความเชื่อในเรื่องการกระทำผิดไปทีละเล็กละน้อยให้เป็นไปตามกลุ่มผู้กระทำผิดคนอื่น ๆ จนในที่สุดก็สามารถสร้างตัวตนเป็นผู้กระทำผิดได้

1.7.8 **ความสำคัญก่อน-หลัง** คือ ลำดับการคบหาสมาคมกับผู้กระทำผิดว่าได้เกิดขึ้นเมื่อใด หากเข้าไปคบหาสมาคมกับผู้กระทำผิดตั้งแต่อายุน้อยๆ โอกาสที่จะกระทำผิดต่อไปเรื่อยๆ ก็จะมีมากขึ้นอาจถึงตลอดชีวิตก็ได้

1.7.9 **ความเข้มข้น** คือ การคบหาสมาคมกับบุคคลที่ผู้กระทำผิดยอมรับนับถือ บุคคลที่มีชื่อเสียง รวมไปถึงบุคคลที่ผู้กระทำผิดพึงพอใจที่จะคบหาสมาคม หากความเข้มข้นมีมากเท่าใด การคบหาสมาคมก็จะมากขึ้นตามไปด้วย

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.8.1 ทำให้ทราบถึงปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคมของผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ไม่ว่าจะเป็นลักษณะทั่วไปของภูมิหลัง ลักษณะความผูกพันของครอบครัว และสภาพแวดล้อมที่พักอาศัย ค่านิยมและความเชื่อทั้งทางด้านศาสนา กฎหมาย จริยธรรม และศีลธรรม

1.8.2 ทำให้ทราบถึงปัจจัยทางการคบค้าสมาคมที่แตกต่างกันของผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ทั้งลักษณะของการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิด จำนวนเพื่อนที่คบค้าสมาคมด้วย ระยะเวลาในการคบค้าสมาคม ความถี่ในการพบปะ รวมถึงค่านิยมและความเชื่อในเรื่องการกระทำผิด

1.8.3 ทำให้ทราบถึงสาเหตุ มูลเหตุจูงใจของผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

1.8.4 ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมและความรู้สึกลึกซึ้งของผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จะได้นำสาเหตุที่แท้จริงของปัญหานั้นไปวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางการป้องกันและแก้ไข ปัญหา ยาเสพติด ผลของการวิจัยจะเป็นข้อมูลสำหรับผู้สนใจจะศึกษาวิเคราะห์ถึงปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดให้โทษและเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาต่อไป

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

ในการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลความรู้ต่างๆ เพื่อแสวงหาแนวความคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นแนวทางในการวิจัยโดยแบ่งออกได้ดังนี้

- 2.1 แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับอาชญากรรม
- 2.2 แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับยาเสพติด
- 2.3 ทฤษฎีต่างๆ ที่นำมาใช้ในการอธิบายปัญหาการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับอาชญากรรม

2.1.1 ความหมายของอาชญากรรม

คนส่วนใหญ่จะนึกถึงพฤติกรรมหรือการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมายอาญา ผู้กระทำผิดต้องได้รับบทลงโทษ เพื่อความเข้าใจยิ่งขึ้นผู้วิจัยจะขอเสนอแนวความหมายอาชญากรรมดังนี้

Sutheland & Cressey (1967 อ้างจาก ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์, 2537: 99-105) ได้ให้ความหมายว่าเป็นการกระทำผิดที่ละเมิดกฎหมายอาญา การกระทำใดๆ ไม่ว่าจะเป็นการประณามนำลงโทษเพียงใด หรือ ผิดศีลธรรมมากน้อยเพียงใด หรือเลวทรามเพียงใด ก็ไม่ถือว่าเป็นอาชญากรรมหากไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายห้ามไว้

ณรงค์ ทรัพย์เย็น และชงชาติ รอดคลองตัน (2551: 1) ได้ให้ความหมายของอาชญากรรมโดยแบ่งออกเป็น 3 นัยยะคือ

1. อาชญากรรมในความหมายของนักกฎหมาย เห็นว่าอาชญากรรมเป็นความประพฤติกฎหมายอาญาห้ามและมีบทกำหนดลงโทษไว้ คือ การกระทำหรือการงดเว้นการ

กระทำใดๆ ที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่าเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ชัดเจน เช่น ความผิดฐานฆ่าคนตาย ฐานลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ เป็นต้น

2. อาชญากรรมในความหมายของนักอาชีวศึกษาจะมองในแง่ของความร้ายแรงของการกระทำและความชั่วร้ายที่มีอยู่ในตัวของผู้กระทำมากกว่า คือ จะมองความหมายของอาชญากรรมตามความหมายอย่างแคบ ซึ่งหมายถึงการกระทำที่มีลักษณะชั่วร้ายและเป็นอันตรายต่อสังคมอย่างมากเท่านั้น

3. อาชญากรรมในความหมายของนักสังคมวิทยา เห็นว่าความประพฤติผิดขัดแย้งหรือละเมิดต่อระเบียบของสังคมนั้น มิได้หมายความว่า การขัดแย้งจะเป็นอาชญากรรมเสมอไปแต่มีความหมายเพียงว่าผู้นั้นประพฤติและปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบที่สังคมกำหนดไว้เท่านั้น การขัดแย้งหรือละเมิดต่อสังคมที่ตราไว้เป็นกฎหมายนั้น จึงเรียกว่าเป็นการกระทำผิดกฎหมายหรือเป็นการก่ออาชญากรรม ยกเว้นความผิดลหุโทษไม่ถือว่าเป็นการก่ออาชญากรรม

นวลจันทร์ ทัศนชัยกุล (2548: 14) ให้ความหมายว่าอาชญากรรมเป็นการกระทำผิดแบบมีเจตนา ความผิดนั้นมีลักษณะที่ร้ายแรงมีอันตรายต่อสังคม การกระทำผิดที่เป็นอาชญากรรมย่อมได้รับโทษจากสมาชิกของคนในสังคมและกฎหมายบ้านเมืองอย่างเป็นทางการและมีขั้นตอนการปฏิบัติดำเนินคดี

2.1.2 ประเภทของอาชญากรรม

การจำแนกประเภทของอาชญากรรมคือการกำหนดรูปแบบพฤติกรรมของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นเพื่อเกิดความเข้าใจอาชญากรรมในแต่ละประเภทอันจะนำไปสู่การเชื่อมโยงหาสาเหตุและการป้องกันอาชญากรรม จึงขอเสนอประเภทอาชญากรรมดังนี้

โสภา ชปิลมันน์ (2537: 7-9) ได้อธิบายการแบ่งประเภทของอาชญากรรมโดยจัดเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. อาศัยแนวการจัดการทางกฎหมาย คือ เน้นกฎหมายเป็นหลักโดยมุ่งพิจารณาถึงการกระทำผิดที่ขัดต่อศีลธรรมอันดีงาม หรือขัดต่อกฎระเบียบข้อบังคับ โดยพิจารณาถึงผลกระทบของการกระทำผิดนั้นๆ ว่ามีผลกระทบกระเทือนโดยตรงหรือไม่ หรือมีผลขัดต่อหลักศีลธรรมซึ่งเป็นที่ยอมรับของคน โดยส่วนรวมหรือไม่ อาจแบ่งออกได้ดังนี้

Mala In Se คือ ประเภทของการกระทำผิดที่เห็นได้ชัด มีความผิดในตัวของมันเอง มีผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของบุคคลอื่น หรือของสาธารณะประโยชน์ เช่น การปล้นฆ่า ลักทรัพย์ทั้งของบุคคลทั่วไปและของทางราชการ การกระทำผิดของเจ้าพนักงาน ซึ่งผลกระทบต่อหน่วยงาน เช่น การปลอมแปลงเอกสาร การใช้อำนาจในทางที่ผิด เป็นต้น

Mala Prohibita คือ การกระทำผิดที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่าเป็นความผิดไม่มีความผิดในตัวของมันเอง เช่น การฝ่าฝืนกฎจราจร การหลีกเลียงภาษี การละเมิดกฎหมายแรงงาน เป็นต้น

2. พิจารณาจากความหนักเบาหรือความรุนแรงของการประกอบอาชญากรรมหรือการกระทำผิดเป็นเกณฑ์ ได้แก่

อาชญากรรมที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศชาติ เช่น การลอบปลงพระชนม์พระมหากษัตริย์และพระราชวงศ์ การฆ่าผู้นำรัฐบาล การปลอมแปลงธนบัตรเงินตรา การขายความลับของชาติ

อาชญากรรมที่มีผลต่อบุคคลและต่อทรัพย์สิน เช่น การฆาตกรรมบุคคลในครอบครัวหรือคนรับใช้ฆ่านายจ้าง การฆาตกรรมบุคคลทั่วไป การข่มขืนกระทำชำเรา การปล้นฆ่าหรือปล้นชิงทรัพย์ เป็นต้น

3. อาศัยแนวทางการจัดการทางสังคมวิทยา โดยพิจารณาถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการก่ออาชญากรรมอันได้แก่ อาชีพ ความคล้ายคลึงหรือแตกต่างกันของผู้ประกอบอาชญากรรม ปฏิกริยาตอบสนองจากบุคคลภายนอกและภายในสังคมนั้นๆ จำแนกออกเป็น 9 ประเภท

3.1 อาชญากรรมประเภทร้ายแรงซึ่งมีผลต่อชีวิตบุคคลอาจเกิดจากสาเหตุทางด้านอารมณ์ อาชญากรส่วนใหญ่จะไม่มีประวัติการกระทำผิดมาก่อน แต่ทำไปเพราะสาเหตุมาจากอารมณ์หรือถูกยั่วยู่อย่างรุนแรง เมื่อกระทำไปแล้วจึงรู้สึกตัว

3.2 อาชญากรรมประเภทประกอบเป็นครั้งคราวเกี่ยวกับทรัพย์ ซึ่งเกิดจากโอกาสที่อำนวยให้เกิดขึ้นในขณะนั้น ทั้งที่ไม่ได้ตั้งใจมาก่อน เช่น การลักทรัพย์ เป็นต้น

3.3 อาชญากรรมประเภทใช้ตำแหน่งหน้าที่การงานในทางที่ผิดต่ออาชีพ ซึ่งเกิดโดยผู้ที่มีอำนาจ มีหน้าที่การงานสูง แต่ใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่ผิด ลักษณะประกอบอาชญากรรม เช่น การซื้อของหนีภาษี การกักตุนสินค้า การคอร์รัปชัน การผูกขาดสินค้า เป็นต้น

3.4 อาชญากรรมทางการเมือง เป็นอาชญากรรมที่มีจุดมุ่งหมายทางการเมือง และกฎหมายได้บัญญัติไว้ว่าเป็นความผิด เช่น การก่อการร้ายขององค์การที่ต่อต้านรัฐบาล การขายความลับของประเทศให้กับศัตรู การจารกรรม เป็นต้น

3.5 อาชญากรรมที่มีผลเกี่ยวข้องกับส่วนรวม หรือขัดต่อความรู้สึกของส่วนรวม เป็นอาชญากรรมที่ไม่มีผู้เสียหาย ผู้ประกอบอาชญากรรมเป็นผู้เสียหายเอง เช่น การเล่นเกมพนัน การฝ่าฝืนกฎจราจร การประกอบอาชีพโสเภณี เป็นต้น

3.6 อาชญากรรมโดยทั่วไป เช่น การลักทรัพย์ การฉ้อโกง เป็นต้น

3.7 อาชญากรรมที่ก่อขึ้นโดยบริษัท ห้างหุ้นส่วนหรือร้านค้า เช่น การหลีกเลียงภาษี การผูกขาดสินค้า การกักตุนสินค้า เป็นต้น

3.8 อาชญากรรมที่ก่อตัวขึ้นในรูปองค์กร จะมีการแบ่งสายดำเนินการ เป็นเครือข่าย เช่น เครือข่ายยาเสพติด การปลอมแปลงสินค้า เป็นต้น

3.9 อาชญากรรมประเภทมืออาชีพ อาชญากรเป็นผู้ที่มีความชำนาญใน อาชีพของตนเป็นอย่างดี เช่น มือปืนรับจ้าง นักปลอมแปลงธนบัตร นักต้มตุ๋น เป็นต้น

2.1.3 สาเหตุของอาชญากรรม

มีผู้กล่าวถึงสาเหตุของอาชญากรรมว่ามาจากสาเหตุต่างๆ มากมาย โดยนักวิชาการด้าน อาชีวศึกษาพยายามศึกษาค้นคว้าสาเหตุของการเกิดอาชญากรรมไว้ในทัศนะต่างกัันดังนี้

โกศล วงศ์สวรรค์ และคณะ (2543: 16) ได้จำแนกสาเหตุปัญหาอาชญากรรมจากการ วิเคราะห์ข้อมูลอาชญากรรมของกองบัญชาการตำรวจนครบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติแบ่งได้ 2 สาเหตุ คือ

1. สาเหตุจากสิ่งแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบด้วย การว่างงาน การติดยาเสพติด การเปลี่ยนแปลงทางสังคม ความเสื่อมทรามทางศีลธรรม ค่านิยมที่ผิด การย้ายถิ่นฐานของ ประชากร สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย ทำให้เกิดสาเหตุของการก่ออาชญากรรม

2. สาเหตุจากความบกพร่องทางจิต เป็น โรคจิต โรคประสาท มีความก้าวร้าว มีความรู้สึกรอคิดด้านและเป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม สภาพจิตที่อ่อนแอขาดการควบคุม สภาพจิตที่ถูกบังคับ เป็นเหตุทำให้บุคคลกระทำความผิด

โสภณ ชปิลมันน์ (2537: 20-23) ได้จำแนกสาเหตุของการเกิดอาชญากรรมนั้นเกิดจาก

1. สาเหตุทางร่างกายและจิตใจ

สาเหตุทางร่างกาย อาชญากรที่กระทำความผิดบ่อยๆ จะมีร่างกายที่กำยำ รูปร่างหน้าตา ที่ไม่ได้สัดส่วน ดวงตามีลักษณะที่ผิดปกติมีลักษณะที่ประหลาด แขน ขา ยาวกว่าคนปกติ ขากรรไกรใหญ่และกว้าง มีการประพฤตินที่ป่าเถื่อน

สาเหตุทางจิตใจ เกิดความเครียด ความอึดอัดใจ ความคับข้องใจ จะมีผลต่อสุขภาพจิต ทำให้เกิดความผิดปกติทางจิตขึ้น และนำไปสู่การกระทำผิดได้ มูลเหตุมาจากจิตใต้สำนึกและเกิดขึ้น เนื่องจากสาเหตุทางอารมณ์ของบุคคลนั้น สามารถจูงใจให้กระทำความผิด การประกอบ อาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้น เกิดจากแรงกดดันภายในจิตใจ ทำให้กระทำลงไปโดยไม่สามารถบังคับ จิตใจของตนเองได้

2. สาเหตุทางสังคมและสิ่งแวดล้อม

การไม่ยอมรับค่านิยมทางสังคม คือ การที่บุคคลไม่ยอมรับกฎหมาย ไม่ยอมรับ หลักเกณฑ์ระเบียบสังคมที่วางเอาไว้ จึงเกิดการกระทำผิด

ความแตกต่างในการคบหาสมาคมโดยเกิดจากพฤติกรรมการเรียนรู้ของบุคคลจากบุคคลใกล้เคียงตัว โดยการเรียนรู้ การคบหาสมาคม แรงกระตุ้นและสัญชาตญาณในการประกอบอาชีพอาชญากรรม

อรัญ สุวรรณบุพผา (2518: 79) ได้เสนอสาเหตุของการเกิดปัญหาอาชญากรรมว่ามีสาเหตุมาจาก

1. สาเหตุทางกายภาพ โดยพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมรอบตัวมนุษย์ ซึ่งมีผลกระทบกระเทือนต่อพฤติกรรม ชีวิตความเป็นอยู่ประจำวันทั้งทางภูมิศาสตร์กายภาพและสุขวิทยาทางกายภาพ เป็นเหตุผลักดันให้มนุษย์ต้องประกอบอาชีพอาชญากรรม

2. สาเหตุทางจิตวิทยา ลักษณะอารมณ์ ลักษณะนิสัย ลักษณะความประพฤติที่ต่างกักัน บุคลิกภาพ สติปัญญา อาการทางจิตและประสาทส่งผลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ให้เกิดการกระทำความคิดโดยแรงผลักดันทางอารมณ์ในขณะนั้น

3. สาเหตุทางสังคมวิทยา คือ ลักษณะโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม สภาพเศรษฐกิจ และการศึกษาที่เป็นตัวขัดเกลาทางสังคมเกิดความอ่อนแอไม่สามารถช่วยเหลืออบรมสั่งสอนบุคคลในสังคมได้

สรุปสาเหตุของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นไม่ใช่สาเหตุใดสาเหตุหนึ่งที่เป็นตัวก่อให้เกิดอาชญากรรม ซึ่งอาชญากรรมมีสาเหตุมากมายที่เกี่ยวข้องกัน เช่น การสืบลักษณะนิสัยจากบิดามารดา ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม ความป่วยทางจิต ความพิการทางร่างกาย อารมณ์ชั่ววูบ ความยากจน สภาพชีวิตที่เปลี่ยนไป การเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เปลี่ยนไปอย่างกะทันหัน ตลอดจนการดิ้นรนเพื่อเอาตัวรอด ซึ่งสาเหตุนี้มีบทบาทสำคัญโดยตรงหรือโดยอ้อมต่อความประพฤติที่เป็นปรปักษ์ต่อเพื่อนมนุษย์ สิ่งแวดล้อมและสังคม ทำให้ลักษณะที่นำไปสู่การแสดงออกที่ผิด เป็นผลให้ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพสังคมสิ่งแวดล้อมและเพื่อนมนุษย์ได้ จึงแสดงพฤติกรรมออกมาในทางที่ผิด

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับยาเสพติด

ยาเสพติดหรือโดยทั่วไปเรียกว่ายาเสพติดให้โทษ (Narcotics) หมายถึง สารที่เสพเข้าไปแล้วมีผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจของผู้เสพโดยตรงและก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมในเวลาต่อมาซึ่งมีผู้ให้คำจำกัดความไว้มากมายเช่น

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization – WHO) ได้ให้คำจำกัดความว่ายาเสพติด คือ สารเคมีที่เมื่อเสพไปแล้วจะเกิดความต้องการทั้งทางร่างกายและจิตใจต่อไปโดยไม่

สามารถหยุดเสพได้และต้องเพิ่มปริมาณเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และหลังจากนั้นจะทำให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บต่อร่างกายและจิตใจขึ้นมาได้ (สมทรง กาญจนะหุต, 2516: 69)

มาโนชญ์ ลีโทชวลิต (2531: 241) กล่าวว่า ยาเสพติด หมายถึง ยาหรือสารเคมีชนิดใดชนิดหนึ่งซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายโดยวิธีใดก็ตาม เช่น กิน ฉีด สูบ ดม เป็นระยะเวลาอันยาวนานติดต่อกันชั่วระยะเวลาหนึ่งจะก่อให้เกิดผลต่อจิตใจและร่างกายของผู้ใช้ยาหรือสารนี้ คือ

1. ผู้เสพจะต้องเพิ่มปริมาณของยาที่ใช้ตลอดเวลา
2. เมื่อหยุดใช้จะเกิดอาการติดยา
3. ผู้เสพเมื่อใช้สารนี้ไปนานๆ จะเกิดความต้องการเพิ่มมากขึ้นทั้งทางร่างกายและจิตใจ

4. เมื่อเสพสารนี้ไปนานๆ จะเกิดผลร้ายต่อสุขภาพของผู้เสพด้วย

อคุสย์ ต้นประยูร (2524: 88) ยาเสพติด หมายถึง สิ่งที่มีสารเสพติดเป็นองค์ประกอบจะเป็นยาหรือไม่ใช่ยาก็ดังตาม ยาเสพติดนั้นเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายจะโดยกิน สูบ ฉีด หรือดมก็ตาม สารเสพติดจะไปก่อภาวะระบบต่างๆ ของร่างกายผู้เสพ โดยเฉพาะระบบประสาทให้แปรปรวนจากภาวะปกติโดยฉับพลัน

วิทย์ เทียงบุญธรรม (2531: 1) ยาเสพติด คือ สารเคมีที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านสรีรวิทยา อารมณ์และอุปนิสัยของผู้ที่รับยาเข้าไปสู่ในร่างกาย

ในปัจจุบันยาเสพติดเป็นปัญหาที่ทั่วโลกกำลังประสบอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่พัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนา โดยยาเสพติดทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมามากมายไม่ว่าจะเป็นด้านสังคม เศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศชาติ ซึ่งยาเสพติดโดยตัวของมันแล้วถือว่าเป็นอาชญากรรมประเภทหนึ่ง โดยผู้ใช้ ผู้ผลิตและผู้ค้ายาเสพติดเป็นผู้ประกอบอาชญากรรมร่วมกัน โดยผู้ค้ายาเสพติดจะเป็นตัวการที่ทำให้เกิดการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ติดยาเสพติด สำหรับตัวผู้เสพเองก็ต้องพยายามหาเงินมาเพื่อบำบัดความต้องการอยากเสพซึ่งอาจหาเงินมาด้วยวิธีการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่น ฉก ชิง วังราว ปล้นทรัพย์และก่อคดีฆาตกรรมได้ โดยผลการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ของการติดยาเสพติดกับการก่ออาชญากรรม พบว่า ผู้ต้องหาที่ก่อคดีต่างๆ เป็นผู้ที่ติดยาเสพติดถึงร้อยละ 19 และเมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการติดยาเสพติดกับการก่ออาชญากรรมต่างๆ ที่ไม่ใช่คดีเกี่ยวกับยาเสพติดพบว่าการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ติดยาเสพติดมีผลต่อจำนวนคดีอาชญากรรมประเภทอื่นๆ ที่ไม่ใช่คดีเกี่ยวกับยาเสพติด (ชวลิต ยอดมณี, 2534: 53)

ยาเสพติดเป็นอาชญากรรมซึ่งมีลักษณะพิเศษต่างจากอาชญากรรมประเภทอื่นๆ กล่าวคือ

1. เป็นอาชญากรรมที่ปราศจากผู้เสียหาย เป็นอาชญากรรมที่ทั้งสองฝ่าย มีความสมัครใจที่จะสนอง ความต้องการ ในสิ่งของหรือบริการที่ผิดกฎหมาย เนื่องจากอาชญากรรมเกี่ยวกับยาเสพติดนั้นผู้กระทำและผู้รับผลกระทบมีความสมัครใจที่จะร่วมประกอบอาชญากรรมขึ้นคือ เมื่อผู้เสพมีความพอใจ ที่จะซื้อยาเสพติดเพื่อสนองความต้องการของร่างกายและจิตใจ จะเห็นได้ว่าแตกต่างไปจากอาชญากรรมอื่นๆ ที่จะมีผู้เสียหาย ซึ่งปกติการร้องทุกข์ของผู้เสียหายนั้นถือว่าเป็นหัวใจสำคัญในการที่จะสืบสวนสอบสวน แต่เมื่อ ปราศจากผู้เสียหายย่อมสร้างความลำบากต่อเจ้าหน้าที่ในการที่จะสืบสวนการกระทำผิด

2. สำหรับอาชญากรรมเกี่ยวกับยาเสพติด มักดำเนินการอยู่ในรูปองค์กร มีขอบข่ายที่เป็นระบบใน ลักษณะที่เรียกว่า องค์กรอาชญากรรม มีผู้กระทำผิดร่วมกันหลายคนและยึดถือเป็นอาชีพ การดำเนินงานที่ ปกปิดเป็นความลับและสลับซับซ้อน สำหรับบุคคลระดับสูงขององค์กรอาชญากรรมอาจจะเป็นบุคคลที่รู้ จักดีในสังคม มีความเป็นอยู่แบบชนชั้นสูงทั่วไป มีอาชีพถูกกฎหมายบังหน้าแต่เบื้องหลัง มีอาชีพค้ายาเสพติดในรูปแบบนายทุน (วุฒิ เหล่าสุนทรและคณะ, 2536: 12)

2.2.1 ประเภทของยาเสพติด

ยาเสพติดมีมากมายหลายประเภท การแบ่งประเภทของยาเสพติดสุดแล้วแต่จุดมุ่งหมาย แต่ตามพ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 แบ่งเป็น 5 ประเภท คือ

ประเภทที่ 1 ยาเสพติดให้โทษร้ายแรง เช่น เฮโรอีน

ประเภทที่ 2 ยาเสพติดให้โทษทั่วไป เช่น มอร์ฟีน โคเคน ฟีน

ประเภทที่ 3 ยาเสพติดให้โทษที่มีสารเสพติดให้โทษประเภทเป็นส่วนผสมอยู่ด้วยตามที่ได้ขึ้นทะเบียนตำรับยาไว้ตามมาตรา 43 เช่น ยาแก้ไข้ผสมโคเคน

ประเภทที่ 4 สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 1 หรือประเภทที่ 2 เช่น อาเซติก แอนไฮไดรด์ อาเซติลคลอไรด์

ประเภทที่ 5 ยาเสพติดให้โทษที่มีอยู่ในประเภทที่ 1-4 เช่น กัญชา พืชกระท่อม (มานิชญ์ ลีโทชวลิต, 2531:242)

ในทางวิชาการอาจจะแยกยาเสพติดออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ยาเสพติดธรรมชาติ (Natural Drugs) ได้แก่ ยาเสพติดที่สกัดมาจากพืชบางชนิด เช่น ฟีน กัญชา พืชกระท่อม ซึ่งอาจนำมาเปลี่ยนแปลงแปรธาตุต่อไปอีกด้วยกรรมวิธีทางเคมี เช่น แปรธาตุฟีนเป็นมอร์ฟีน เฮโรอีนและโคเคน เป็นต้น

2. ยาเสพติดสังเคราะห์ (Synthetic Drugs) คือ ยาเสพติดที่ผลิตขึ้นด้วยกรรมวิธีทางเคมี ซึ่งนำมาใช้แทนยาเสพติดธรรมชาติได้ เพราะมีสารเสพติดผสมอยู่ด้วย เช่น เพธิดีน (Pethedine) เฟเซฟโตน (Physetone)

2.2.2 ยาเสพติดที่แพร่ระบาดในประเทศไทย

ยาเสพติดที่แพร่ระบาดในประเทศไทยสรุปได้ตามคุณสมบัติ 5 ประเภทดังนี้

1. ยาเสพติดประเภทฝิ่นและกลุ่มของฝิ่น ยาเสพติดประเภทนี้กดประสาทและสมองอย่างรุนแรง เป็นภัยอันตรายร้ายแรงแก่ผู้ที่เสพเป็นอย่างยิ่ง ส่วนในกลุ่มของฝิ่นและอนุพันธ์อื่นๆ ที่สกัดได้จากฝิ่น เช่น เฮโรอีน มอร์ฟีน โคเคนและทิงเจอร์ฝิ่น ยาประเภทนี้จะทำลายร่างกาย สติปัญญา ความคิดและสภาพจิตใจอย่างรวดเร็ว

2. ยาเสพติดประเภทยานอนหลับและยาระงับประสาท ยานอนหลับชนิดต่างๆ เคยใช้ในวงการแพทย์ ได้มีผู้นำมาใช้ในทางที่ผิด โดยไม่ได้รับคำแนะนำจากแพทย์จึงเกิดการเสพติดขึ้นมาได้และทำให้เกิดอันตรายแก่สมองและระบบประสาทของร่างกาย ยาที่ใช้เป็นยาเสพติดมีอยู่มากในเวลานี้คือ บาร์บิทูเรท ฟีนอบาบิโตน หรือเซโคนาล ผู้ที่เสพมักจะเรียกว่าเหล้าแห้ง

3. ยาเสพติดประเภทกัญชาและพืชกระท่อม กัญชาเป็นยาเสพติดตามกฎหมายออกฤทธิ์กดประสาท ร่างกายจะเสื่อมโทรมเป็นโรคริดไ้ได้ง่าย ส่วนพืชกระท่อมเป็นยาเสพติดมีฤทธิ์กระตุ้นประสาท ให้ตื่นตัวอย่างผิดปกติ หากใช้ไปนานๆ ก็จะทำลายประสาทและเป็นโรคริดไ้ด้วย

4. ยาเสพติดประเภทแอมเฟตามีน โดยทั่วไปเรียกว่ายาบ้า เป็นยากระตุ้นประสาท ส่วนกลาง กระตุ้นให้สมองตื่นตัวตลอดเวลา ร่างกายจะอ่อนเพลียลงทุกขณะที่หมดฤทธิ์ยา การทำงานของอวัยวะในร่างกายก็จะผันผวนผิดปกติ บังคับตัวเองไม่ได้ มักมีอาการคลื่นคลั่งคล้ายโรคจิต ประสาทหลอนตลอดเวลา

5. ยาเสพติดประเภทหลอนประสาทและไอระเหย ผู้ติดยาเสพติดประเภทนี้จะเกิดการฝิ่นร้าย จิตหลอน เห็นแต่ภาพลวงตา ขาดการควบคุมตนเอง มีเมมาอยู่กับฝิ่นร้าย ประสาทจะไม่รับความรู้สึก การมองเห็น การรับรส การได้กลิ่นหรือการสัมผัสต่างๆ ก็จะแปรปรวนผิดปกติไปหมด ผู้ติดยาเหล่านี้สามารถทำอันตรายแก่ชีวิตของตนเองและผู้อื่นได้เพราะขาดการควบคุมตนเองและจิตประสาทถูกหลอนให้หลงผิด ยาเสพติดประเภทนี้ได้แก่ แอล เอส ดี (LSD) และดี เอ็ม ดี (DMD)

นอกจากนี้ยังมีสารจำพวกไอระเหย (Inhalants) ก็มีอันตรายมากเช่นกัน ผู้รู้เท่าไม่ถึงการณ์ได้นำมาใช้เพื่อให้เกิดมีเมมอมประสาทตนเองเพื่อให้มีความรู้สึกคล้ายเมมาเหล้าหรือฝิ่นไปต่างๆ นานา สารจำพวกนี้ส่วนมากเป็นอันตรายต่อระบบประสาทเป็นอย่างมาก จะเกิดมีเมมม ง เวียนศีรษะได้ง่าย

2.2.3 รายละเอียดของยาเสพติดแต่ละชนิด

2.2.3.1 แอมเฟตามีน หรือยาบ้าเป็นยากระตุ้นประสาทส่วนกลางและระบบปลายประสาทส่วนปลาย ทำให้ผู้เสพมีอาการตื่นตัว หายง่วงนอน รู้สึกไม่เหน็ดเหนื่อย ขยันทำงาน นอกจากนี้ยังทำให้หลอดเลือดตีบเล็กลง หัวใจเต้นเร็วขึ้น ความดันเลือดสูง มือสั่น หลอดลมขยาย ม่านตาขยาย เหงื่อออกมาก บางคนนำมาใช้เป็นยาลดความอ้วน หากใช้เกินขนาดจะมีอาการเวียนศีรษะ อ่อนเพลีย หัวใจเต้นเร็ว มีอาการชักและหมดสติ และเสียชีวิตเนื่องจากหลอดเลือดในสมองแตกหรือหัวใจวาย

2.2.3.2 ไอซ์ เป็นรูปแบบหนึ่งของยาบ้า เนื่องจากมีรูปพรรณเป็นก้อนผลึกใสเหมือนน้ำแข็งและมีความบริสุทธิ์เกือบ 100% จึงมีฤทธิ์แรงกว่ายาบ้า นิยมเสพโดยการนำผลึกมาลนไฟให้ระเหิดแล้วสูดไอเข้าปอด ฤทธิ์ของไอซ์จะกระตุ้นประสาทให้รู้สึกตื่นตัว บดบังความรู้สึกเหนื่อยล้า รู้สึกเคลิ้ม อยู่นิ่งไม่ได้ นอนไม่หลับ ก้าวร้าวและรู้สึกเชื่อมั่นในตัวเองเกินไป ถ้าเสพในขนาดยาที่สูง จะช่วยเพิ่มความต้องการทางเพศอีกด้วย อีกทั้งยังทำให้ประสาทส่วนกลางถูกกระตุ้นอย่างแรง เซลล์สมองถูกทำลายทำให้เกิดอาการซึมเศร้าหลังจากการใช้ยา ผลจากการเสพยาเสพติดมากเกินขนาดจะทำให้ใจเต้นเร็ว ความดันโลหิตสูง กล้ามเนื้อเกร็งตัว ตื่นตกใจกลัว ในรายที่มีอาการรุนแรงอาจชักหรือหมดสติ ระบบหายใจล้มเหลว ช็อกและเสียชีวิตได้ การใช้ติดต่อกันเป็นเวลานานอาจทำให้เกิดภาวะโรคจิตเช่นเดียวกับสารกระตุ้นประสาทตัวอื่นๆ

การเสพไอซ์มีความแตกต่างจากเสพยาบ้า คือ หลังเสพไอซ์จะมีความสดชื่น มีชีวิตชีวาไม่โทรมเหมือนเสพยาบ้า คนที่เสพไอซ์มักจะดูไม่ออกเพราะหน้าตาจะเบิกบานไม่เหมือนคนเสพยาทั่วๆ ไป ยาตัวนี้ไม่ได้มีแพร่หลายกันทั่วไปเหมือนยาบ้า เนื่องจากหายากกว่าและราคาค่อนข้างสูงอีกด้วย (กิตติมา วัฒนากมลกุล, 2551: ออนไลน์)

2.2.3.3 เฮโรอีน เกิดจากการสังเคราะห์จากมอร์ฟีน โดยการนำมอร์ฟีนมาทำปฏิกิริยากับสาร “อะซิติลคลอไรด์” จะได้ “เฮโรอีนบริสุทธิ์” เฮโรอีนมีฤทธิ์ร้ายแรงมากที่สุดในจำนวนพวดยาเสพติด มีความรุนแรงกว่ามอร์ฟีน 4-8 เท่า แรงกว่าฝิ่น 80 เท่า หากเป็นเฮโรอีนบริสุทธิ์จะแรงกว่า 100 เท่า เฮโรอีนที่จำหน่ายในประเทศไทยนั้นมีอยู่ด้วยกัน 2 ชนิดคือ

1. เฮโรอีนผงบริสุทธิ์หรือเฮโรอีนเบอร์ 4 เป็นผงละเอียดสีขาว ไม่มีกลิ่นรสขมจัด นำเข้าสู่ร่างกายโดยใช้การฉีดเข้าเส้นเลือด หรือสอดใส่ในบุหรี่สูบ
2. เฮโรอีนไม่บริสุทธิ์หรือเฮโรอีนเบอร์ 3 หรือไอระเหย เป็นเฮโรอีนที่มีสารอื่นๆ เจือปนเช่น สารหนู ยานอนหลับ กรดน้ำส้มและสีต่างๆ มีลักษณะเป็นผงสีดินอิฐหรือเกร็ดสีอ่อน บรรจุในแคปซูลหรือถุงพลาสติก นำเข้าสู่ร่างกายโดยการสูบอมควัน หรือนิดทางกล้ามเนื้อหรือเส้นเลือด

การออกฤทธิ์ของเฮโรอีนนั้นมีฤทธิ์เช่นเดียวกับฝิ่น คือผู้เสพจะรู้สึกง่วงนอน อาการเจ็บปวดถูกกดไว้ อารมณ์เปลี่ยนแปลง อารมณ์ร้าย ความรู้สึกตบสัน เป็นต้น

2.2.3.4 ฝิ่น ยางที่ได้จากการกรีดผลของต้นฝิ่น มีสีขาวขุ่นเหมือนน้ำยางพารา แต่เมื่อแห้งแล้วจะกลายเป็นยางเหนียวสีน้ำตาลไหม้หรือดำ มีกลิ่นเฉพาะ รสขม ในยางฝิ่นมีสาร “อัลคาลอยด์” ยางฝิ่นที่เหนียวแห้งแล้วจะนำมาเก็บไว้ สีของยางก็จะเข้มขึ้น ส่วนนอกจะมีสีค่อนข้างออกเป็นน้ำตาลปานกลาง แต่ส่วนในยังเหนียว ลักษณะเช่นนี้เรียกว่าฝิ่นดิบ ซึ่งมีกลิ่นเหม็นเขียวรุนแรง หากนำฝิ่นดิบไปเคี้ยวให้สุกก็จะกลายเป็นฝิ่นสุกแล้วนำไปอัดแท่งเป็นก้อนเพื่อนำออกจำหน่าย ฝิ่นสุกนั้นจะมีเนื้อเรียบและนิ่ม มีน้ำมันติดอยู่บ้างเล็กน้อยเป็นสีน้ำตาลและสีคล้ำ เมื่อนำฝิ่นไปสังเคราะห์ทางการแพทย์ก็จะพบมอร์ฟีนอยู่ในฝิ่นเป็นจำนวนมาก การออกฤทธิ์ของฝิ่นจะกระตุ้นสมองในส่วน Brain Reward System มีผลต่อการเสพ คือทำให้รู้สึกเฉยๆ แม้ว่าจะมีการเจ็บปวด

มีผลต่อร่างกายโดยทำให้ม่านตาหด กดกล้ามเนื้อทางเดินอาหารเป็นเหตุให้ท้องผูก ท้องเดิน ท้องร่วงอย่างรุนแรง กดฮอร์โมนเพศ กดภูมิคุ้มกันของร่างกาย ติดเชื้อง่าย เมื่อหยุดใช้ยาจะมีอาการขาดยา คือ หนาวกระหาย ทูรนทูราย อารมณ์ร้าย บ้าคลั่ง

2.2.3.5 กัญชา เป็นพืชล้มลุกชนิดหนึ่ง ปลูกง่ายและกระจายอยู่ทั่วโลก ใบของกัญชาและดอกจะมีสารพิษ “แคนนาบินอล” ซึ่งมีฤทธิ์ต่อระบบจิตประสาทเป็นอย่างมากไม่ว่าจะเป็นการกดประสาท กระตุ้นประสาท หลอนประสาท สารพิษแคนนาบินอลจะแทรกเข้าเส้นเลือดอย่างรวดเร็วทำให้กล้ามเนื้อต่างๆทำงานไม่ประสานกัน ถ้าสูบไปนานๆ ก็จะเกิดผลต่อสมองอย่างเรื้อรังไม่อาจจะรักษาได้ และจะทำให้สายตาแปรปรวนในการมองคุณภาพและจะเกิดภาพลวงตาขึ้น กัญชาเป็นยาเสพติดที่เป็นตัวเปิดทางให้ไปสู่ตัวยาเสพติดชนิดอื่นๆ

2.2.3.6 กระท่อม เป็นไม้ยืนต้นขนาดกลางในเขตอากาศร้อน สารเสพติดที่มีอยู่ในใบกระท่อมคือสารอัล-คาลอยด์คล้ายๆ กับ โคลเคน ที่สกัดจากต้น โคลคา สารเหล่านี้จะออกฤทธิ์เพื่อกระตุ้นประสาท ผู้เสพใบกระท่อมจะมีความรู้สึกมีเมาน้ำ มีอารมณ์หนักแน่น อดทนทำงานได้โดยไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย ขณะเดียวกันน้ำหนักตัวจะลดลง เบื่ออาหาร อารมณ์ฉุนเฉียว กระวนกระวาย

2.2.3.7 น้ำต้มใบกระท่อมผสมยาแก้ไอ น้ำดำ ปัจจุบันในพื้นที่ภาคใต้ได้มีการพัฒนายาเสพติดประเภทกระท่อมขึ้นมาในรูปแบบของเครื่องดื่ม เพื่อความสะดวกในการพกพา รอดจากการตรวจจับจากเจ้าหน้าที่รัฐ และผู้ปกครอง อีกทั้งยังกระตุ้นให้มีความมึนเมามากขึ้นจากใบกระท่อมอีกด้วย จึงทำให้กลุ่มก่อความไม่สงบได้พยายามนำยาเสพติดชนิดหนึ่งเรียกว่า 4*100 เข้ามาแพร่ระบาดมอมเมาให้กับกลุ่มผู้ติดยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดภาคใต้ ซึ่งประสบกับปัญหาความ

ยากจน ขาดการศึกษา และการว่างงาน เมื่อผู้เสพยาติดยาเสพติดก็จะตกเป็นเครื่องมือของกลุ่มผู้ค้ายาเสพติด โดยให้ไปขายยาเสพติดเพื่อแลกกับยาเสพติดประเภท 4*100

ยาเสพติด 4*100 ประกอบด้วย น้ำดื่มใบกระท่อม ยาแก้ไอ น้ำดำผสมโคเคอีน ยากันยุงชนิดขด และน้ำอัดลม นำส่วนผสมที่ได้มาผสมกันเป็นเครื่องดื่ม ผลของการเสพจะทำให้มีอาการประสาทหลอน ทำให้ผู้เสพเกิดความมั่นใจ เมื่อเสพไปนานๆ จะทำให้สมองเสื่อมและเสียชีวิตลงในที่สุด

ต่อมาได้มีการพัฒนาสูตรเพื่อให้ผู้เสพมีอาการมั่นใจเร็วขึ้นกว่าเดิมด้วยการเพิ่มสารฟลูออเรสเซนต์เข้าไปเป็นตัวเร่งให้สารเสพติดเข้าสู่กระแสเลือดและเม็ดเลือดได้เร็วขึ้นนั่นเอง ซึ่งยาเสพติดสูตรใหม่นี้เรียกกันว่า 5*100

แต่ในจังหวัดภาคใต้ตอนล่างนั้นนิยมดื่มเครื่องดื่มสูตรใหม่ที่เรียกกันว่า 8*100 ซึ่งมีส่วนผสมหลักเหมือนกับ 5*100 แต่เพิ่มเหล้าแห้ง โขด และยากล่อมประสาท “โซแลมมาโน 1” เนื่องจากช่วง 3 ปีที่ผ่านมา กระแสของยาเสพติดประเภท 4*100 เป็นที่นิยมกันอย่างมากในกลุ่มผู้ติดยาเสพติดในภาคใต้ จึงทำให้เกิดการค้นคว้าหาสิ่งใหม่ๆ เพิ่มขึ้นเพื่อท้าทายในการทดลองเสพของกลุ่มผู้เสพยาเสพติดเอง จนมีการพัฒนาสูตรต่างๆ เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก อีกทั้งการปราบปรามจากเจ้าหน้าที่ที่เข้มงวดในการปราบยา 4*100 เข้มงวดขึ้น จนทำให้ผู้เสพยาเสพติดพัฒนาสูตรต่างๆ เพื่อความสะดวกในการจัดหาส่วนประกอบนั่นเอง

2.2.3.8 โซแลม แม้ว่ายาเสพติด 8*100 จะเป็นที่นิยมกันอย่างมากเพียงใด แต่ความยุ่งยากในการเสพนั้น ทำให้ไม่ทันใจกลุ่มผู้เสพยาเสพติดที่ต้องการความสะดวกและราคาไม่แพง ผู้เสพยาเสพติดส่วนใหญ่จึงหันมาเสพเพียง “โซแลม” เท่านั้น ซึ่งส่วนผสมมีเพียงแค่อโซแลม มาโน 1 ผสมกับน้ำอัดลม อีกทั้งยังสะดวกในการพกพามากขึ้นกว่าเดิมและมีราคาถูกมากเพียงเม็ดละ 25-30 บาทเท่านั้น อีกทั้งยังหาซื้อได้ง่าย มีขายทั้งเป็นเม็ดและเป็นแผง 10 เม็ด พกพาสะดวกรอดพ้นจากสายตาของเจ้าหน้าที่รัฐที่จะตรวจจับเฉพาะยาบ้าเท่านั้น

โซแลมจะมีลักษณะเป็นสีม่วงเข้ม เป็นยากล่อมประสาทชนิดหนึ่งที่ใช้ในการรักษาผู้ป่วยทางจิต หากกินโซแลมเฉยๆ จะทำให้หลับ เพราะจัดเป็นยากลายเครียดชนิดหนึ่ง แต่ถ้านำมาผสมกับน้ำอัดลมที่มีส่วนผสมของคาเฟอีนแล้ว จะทำให้เกิดปฏิกิริยาจนมีผลกระตุ้นร่างกายผู้ดื่มได้ หลังจากดื่มโซแลมแล้ว ผู้เสพจะมีลักษณะอาการใกล้เคียงกับการเสพยา 4*100, 5*100, 8*100 โดยจะมีอาการเคลิ้ม มึนงง ไม่กระวนกระวาย กล้าพูดกล้าทำ ทำอะไรโดยไม่รู้ตัว หลังจากหมดฤทธิ์ยาแล้วจะไม่รู้ว่าตนได้ทำอะไรลงไปบ้าง แต่จะไม่มีอาการหลอนเหมือนการดมกาว เดิมทีโซแลมจะเป็นที่นิยมในหมู่นักเที่ยวกลางคืนเท่านั้น เพื่อล่อลวงผู้หญิงในสถานบันเทิงไปข่มขืน ซึ่งเรียกกันทั่วไปว่า ยาเสยสาวนั่นเอง แต่ปัจจุบันได้แพร่หลายตามหอพักและที่สาธารณะ

ต่างๆ เนื่องจากสามารถผสมได้ง่ายๆ ไม่เป็นที่สังเกตของผู้อื่น เพราะเหมือนกับการดื่มน้ำอัดลมธรรมดาเท่านั้น ต่างจากยา 4*100, 5*100, 8*100 ที่ต้องใช้น้ำดื่มไปกระท่อม

2.2.3.9 สารระเหย สารระเหยที่ใช้กันอยู่มีหลายชนิด เช่น น้ำมันเบนซิน ทินเนอร์ผสมสี น้ำมันไฟแช็ก น้ำมันก๊าด น้ำมันแลคเกอร์ น้ำมันขัดเงา กาวชนิดต่างๆ น้ำยาทาเล็บ ตลอดจนสเปรย์ชนิดต่างๆ สารระเหยพวกนี้เมื่อสูดดมเข้าไปก็จะถูกดูดซึมไปในเส้นเลือดอย่างรวดเร็ว เลือดก็จะไหลเวียนไปสู่อวัยวะต่างๆ ของร่างกาย มันจะออกฤทธิ์ด้วยการกดสมองส่วนกลางและทำให้ระบบประสาทในสมองมึนงง ดังนั้นพอสูดดมไม่กี่นาทีก็จะเริ่มมีอาการเม้าลักษณะของคนเม้าสารไอระเหยคือ เวียนศีรษะ ตาพร่า ลึน ใจหัดสั้น เคนโซเซ ง่วงซึม ซึ่งอาจจะทำให้เกิดพฤติกรรมที่ออกอาจขึ้นมาได้เพราะว่าสติไม่ปกติ มีเสียงแว่วที่หู ภาพหลอน ถ้าหากสูดดมมากเกินไปขนาดก็จะหมดสติและเสียชีวิต

2.2.3.10 เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นเครื่องดื่มที่มีเอทิลแอลกอฮอล์ผสมอยู่ ได้แก่ สุรา เบียร์ ไวน์ แอลกอฮอล์มีฤทธิ์กดระบบประสาทส่วนกลาง ผู้ที่กินในปริมาณไม่มากจะรู้สึกผ่อนคลาย เนื่องจากแอลกอฮอล์ไปกดจิตได้สำนึกที่คอยควบคุมตนเองอยู่ แต่เมื่อกินมากขึ้นก็จะกดสมองบริเวณอื่นๆ ทำให้เสียการทรงตัว พูดไม่ชัด จนแม้กระทั่งหมดสติในที่สุด เครื่องดื่มชนิดนี้ผลิตจากวัตถุดิบที่มีส่วนประกอบของน้ำตาลมาก และเติมยีสต์ลงไปเพื่อให้ยีสต์กินน้ำตาลที่อยู่ในวัตถุดิบและเปลี่ยนให้กลายเป็นแอลกอฮอล์

การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เข้าไปมาก มีผลเสียต่อสุขภาพอย่างมาก เพราะแอลกอฮอล์กระจายในร่างกายได้อย่างรวดเร็ว ทำให้สมองและการทำงานของระบบประสาทและกล้ามเนื้อต่างๆบกพร่อง คนเม้าเหล่านี้จะมองเห็นภาพไม่ชัดเจน เห็นภาพซ้อน การประสานงานระหว่างสายตา สมอง และการกระทำไม่สัมพันธ์กัน ดังนั้น การขับขี่ยานพาหนะในขณะที่มีอาการเม้าจึงอาจเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย นอกจากนั้น ยังอาจเกิดอาการใจสั่น จำอะไรไม่ได้ และรู้สึกคลื่นไส้ อาเจียน หากดื่มบ่อยๆ จะเกิดการเสพติด เมื่อไม่ได้ดื่มจะปวดศีรษะ หงุดหงิด กระวนกระวาย นอนไม่หลับ ตาสู้แสงไม่ได้ และหากเป็นมากอาจเกิดอาการประสาทหลอน หูแว่ว หวาดระแวง กลัวคนจะมาทำร้าย บางครั้งอาจเกิดอาการกระตุกทั้งตัว ชักเกร็ง สับสน จำวันเวลา สถานที่ และบุคคลไม่ได้

2.2.3.11 บุหรี่ เป็นยาเสพติดอีกชนิดหนึ่ง ผู้สูบบุหรี่จะหายใจเอาควันบุหรี่เข้าไปในปอดทีละน้อย สารในควันบุหรี่นั้นจะกระจายเข้าไปในกระแสเลือดไปสู่ร่างกายเช่น ปอด หัวใจ สมอง กระทบอาหารเป็นต้น ทำให้อวัยวะเหล่านั้นต้องทำงานหนักมากขึ้น

เนื่องจากบุหรี่เป็นยาเสพติดที่สังคมยอมรับ ทุกสังคมมีคนสูบบุหรี่ทุกชนชั้น จึงเป็นเหตุให้คนรุ่นใหม่หันมาสูบบุหรี่เพิ่มจำนวนมากขึ้นเพราะอยากทดลอง ต้องการเข้ากลุ่มเพื่อน ต้องการให้เพื่อนยอมรับ อีกทั้งบุหรี่เป็นยาเสพติดที่ถูกกฎหมาย สามารถหาซื้อได้ง่าย

จะเห็นได้ว่ากลุ่มเยาวชนมีอัตราสูบบุหรี่เพิ่มมากขึ้น นอกจากจะเป็นอันตรายกับเยาวชนแล้ว ยังเป็นสื่อไปสู่ยาเสพติดร้ายแรงอื่นๆ เนื่องจากการสูบบุหรี่เป็นพฤติกรรมการรวมกลุ่มเกิดสังคมขึ้นอย่างหนึ่ง บุหรี่จึงเป็นบันไดขั้นแรกที่จะนำไปสู่ยาเสพติดชนิดอื่นๆ ที่ร้ายแรงอื่นๆ ทั่วไป

2.2.4 การใช้ยาเสพติด

ปัญหาการใช้ยาเสพติดเป็นปัญหาที่สำคัญ เนื่องด้วยมีความเกี่ยวข้องกับสุขภาพทั้งทางกายและจิตใจเป็นอย่างมาก แต่จากการศึกษาวิจัยพบว่าสาเหตุของการติดยาเสพติดมีสาเหตุที่ผสมผสานกันหลายประการและยังไม่สามารถสรุปได้เด่นชัดว่าอะไรเป็นสาเหตุที่แท้จริงของการใช้ยาเสพติด หากมองในแนวระบาศาสตร์พบว่าปัจจัยที่ทำให้ใช้ยาเสพติดมี 3 ประการคือ (จิริรัตน์ เนาวจำเนียร, 2534 : 13-14)

1. **ยาและฤทธิ์ของยา** ลักษณะของการใช้ยาเสพติดนั้นเมื่อเสพหรือใช้แล้วจะเกิดการติด เพราะเมื่อร่างกายมนุษย์เปลี่ยนแปลงไปอีกรูปแบบหนึ่ง หากใช้โดยสม่ำเสมอเข้าขั้นติดแล้วร่างกายเกิดสภาพความเคยชินต่อการทำงานของร่างกายในรูปนั้น ซึ่งถ้าขาดยาเสพติดแล้วจะเกิดอาการผิดปกติทันทีซึ่งมีความรุนแรงจนทำให้ร่างกายผู้เสพไม่อาจทนได้จนทำให้แสวงหายาเสพติดมาเสพเพื่อระงับอาการให้ร่างกายทำงานอยู่ในระดับเดิมต่อไปจึงทำให้ต้องเสพอยู่เรื่อยๆ

2. **ตัวผู้เสพ** มนุษย์เรานั้นย่อมมีการข้อบกพร่องในทางร่างกายและจิตใจ ซึ่งความผิดปกติเหล่านี้มักจะเกิดจากความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมืองในปัจจุบันจนทำให้มนุษย์ที่ไม่สามารถแก้ปัญหาได้หันไปใช้ยาเสพติดเพื่อบรรเทาความทุกข์มากยิ่งขึ้นส่วนผู้ใช้ยาเสพติดอยู่แล้วนั้นก็หันไปพึ่งมากยิ่งขึ้นอีก ซึ่งการที่ผู้ใช้ยาเสพติดหันไปพึ่งยาเสพติดมักเกี่ยวข้องกับสภาพร่างกายและสภาพจิตใจ ดังนี้ ทางสภาพร่างกายนั้นส่วนใหญ่สืบเนื่องมาจากการเจ็บไข้ทางร่างกายและการใช้ยาบำบัดรักษา เช่น ชาวเขาใช้ฝิ่นเป็นยารักษาโรคเพราะสามารถลดความเจ็บปวดได้ หรือการซื้อยามาใช้เองบ่อยๆ ก็เป็นสาเหตุนำไปสู่การติดยาเสพติดได้ เช่นเดียวกัน ส่วนสภาพของจิตใจนั้นนักจิตวิทยาเชื่อว่าความบกพร่องทางจิตใจมนุษย์เกิดจากการเลี้ยงดูของพ่อแม่ในวัยเด็กและความผิดปกติทั้งทางร่างกายและจิตใจนั้นเป็นความสัมพันธ์ที่ต่อเนื่องกันคือ ความพิการในร่างกายมีผลทำให้เกิดความผิดปกติในทางจิตใจ และทางกลับกันปัญหาทางจิตใจเป็นผลที่ต่อเนื่องไปถึงบุคลิกภาพเป็นผู้ที่ขาดความเชื่อมั่นในตนเองต้องพึ่งพาผู้อื่นอยู่เสมอ แต่เมื่อโตขึ้นพึ่งพาใครไม่ได้ก็หันไปพึ่งยาเสพติดเพื่อช่วยแก้ปัญหาคำทุกข์ใจของตนเอง บุคคลที่มีแนวโน้มในการใช้ยาเสพติดจะมีลักษณะอ่อนแอทางด้านอารมณ์และสติปัญญา มีอารมณ์วู่วามอารมณ์เปลี่ยนแปลงรวดเร็ว ขาดความมั่นใจ มีความวิตกกังวลอยู่ตลอดเวลา

3. สภาพแวดล้อม มีอิทธิพลต่อการผลักดันให้ใช้ยาเสพติดเป็นอย่างมาก เช่น สถานที่อยู่อาศัยเต็มไปด้วยแหล่งค้ายาเสพติด สิ่งแวดล้อมภายในบ้านขาดความอบอุ่น ความรัก รวมไปถึงฐานะทางบ้านที่ยากจน และปัญหาชีวิต สิ่งแวดล้อมเหล่านี้เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการใช้ยาเสพติด รวมไปถึงเป็นอุปสรรคขัดขวางไม่ให้เลิกใช้ยาเสพติด แม้ว่าตัวผู้เสพยาจะเลิกใช้ยาเสพติดก็ตาม

2.2.5 ปัจจัยการใช้ยาเสพติด

2.2.5.1 ความแปลกแยก ความแปลกแยกระหว่างวัยรุ่นและผู้ใหญ่ในปัจจุบันการรวมกลุ่มของวัยรุ่นเป็นวัฒนธรรมย่อย เพื่อต่อต้านวัฒนธรรมของผู้ใหญ่และในขณะเดียวกันก็เห็นว่าวัยรุ่นมีความร้ายกาจขึ้นทุกวัน เพราะฉะนั้น ความแตกต่างระหว่างวัยรุ่นและผู้ใหญ่จึงเป็นปัจจัยนำไปสู่การใช้ยาเสพติด อีกประการหนึ่งคือ ความแปลกแยกทางด้านจิตวิทยา พวกนี้มีความรู้สึกที่ตัวเองแปลกแยกจากสถาบันทางสังคมและกลุ่มวัฒนธรรมย่อยต่างๆ และรวมทั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตที่ทำให้ตนเองไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง และพยายามหลีกเลี่ยงจากกิจกรรมที่มีสาระทั้งหลาย ความแปลกแยกนี้สามารถบุคลิกภาพที่มีแนวโน้มในการติดยาเสพติดและทำให้เกิดการใช้ยาเสพติดเป็นจำนวนมากและบางครั้งอาจฆ่าตัวตายได้

2.2.5.2 กลุ่มเพื่อน กลุ่มเพื่อนถือได้ว่าเป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลและมีผลต่อการเสพยาเสพติดมากที่สุด เพราะเป็นกลุ่มที่มีวัฒนธรรมของตนเอง โดยเฉพาะ ในปัจจุบันวัฒนธรรมย่อยของหนุ่มสาวเจริญเติบโตขึ้นอย่างมากและมีความเป็นปึกแผ่นของวัฒนธรรมย่อยเหล่านี้ที่สร้างขึ้นโดยใช้หลายปัจจัย เหตุผลที่แท้จริงของการใช้ยาเสพติดของหนุ่มสาวเหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นการประชดผู้ใหญ่หรือเป็นการสร้างความสนิทสนมกับเพื่อนฝูงก็ตามและอีกผลหนึ่งก็คือ ทำให้มีความเป็นปึกแผ่นอันหนึ่งอันเดียวกัน กลุ่มเพื่อนถือได้ว่าเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางว่าเป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลในการหล่อหลอมทัศนคติและพฤติกรรมต่างๆ สาเหตุและแรงจูงใจในการใช้ยาเสพติดครั้งแรกนั้นก็เพราะเพื่อนแนะนำชักจูงให้เสพมากที่สุด

2.2.5.3 ชุมชน การเรียนรู้ในการประกอบอาชีพอาชญากรรมหรือการกระทำผิดใดๆ นั้น เป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับชุมชนอยู่ไม่น้อยเช่นกัน โดยเฉพาะแหล่งชุมชนที่เอื้ออำนวยต่อการกระทำผิดไม่ว่าจะเป็นการเสพยาเสพติดหรือการโจรกรรมต่างๆ ชุมชนที่เต็มไปด้วยเหล่าบรรดาอาชญากรผู้มีประสบการณ์เหล่านี้ บุคคลที่อยู่ภายในชุมชนนั้นก็จะถูกหล่อหลอมและซึมซับการกระทำผิดไปด้วย บุคคลที่มีจิตใจอ่อนแอก็จะถูกนำเข้ามาร่วมกิจกรรมในทางที่ผิดกฎหมาย ถูกหล่อหลอมด้วยการสร้างค่านิยม ทัศนคติ นิสัยใจคอ และพฤติกรรมอันเป็นการสร้างแรงจูงใจ กระตุ้นให้คนหนุ่มสาวเหล่านั้นมีการเรียนรู้พฤติกรรมเป็นอาชญากร หรือ ได้รับ

ประสบการณ์ที่ฝึกกฎหมายอยู่เป็นประจำ ส่งผลให้เกิดการมีทักษะและชำนาญการในการกระทำผิด ยิ่งขึ้น จนในที่สุดก็กลายเป็นอาชญากรที่สมบูรณ์แบบ โดยอาศัยชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อมรอบข้างเป็นแหล่งเรียนรู้สิ่งต่างๆ

2.2.5.4 ยาเสพติดมีอยู่ทั่วไป และมีการแพร่กระจายอยู่ตามเมืองใหญ่ๆ หรือชุมชนใหญ่ๆ เมืองท่า เมืองชายแดน ทำให้การซื้อขายเป็นไปอย่างง่ายดาย มีการกระจายและแพร่ระบาดจากเมืองใหญ่ไปสู่ชุมชนและหมู่บ้านตามชนบท การแพร่ระบาดของยาเสพติดและการทวีความรุนแรงในระดับพื้นที่ย่อมเป็นเครื่องบ่งชี้ให้เห็นถึงความร้ายแรงและปัญหาสังคมของคนที่ จะทวีความรุนแรงขึ้นเป็นเงาตามตัวเช่นกัน

2.2.5.5 ความอยากรู้อยากเห็น และอยากลอง ในคนเรานั้นมีแทบทุกคน และความอยากรู้อยากเห็นจะมีเพิ่มมากขึ้น ยาเสพติดนั้นมียันตรายจึงถือว่าเป็นสาเหตุอันสำคัญของ ผู้ติดยาเสพติดส่วนใหญ่ เมื่อได้ลองแล้ว ก็ต้องเสพไปเรื่อยๆ

2.2.5.6 ความเบื่อหน่าย อาจไม่ใช่สาเหตุโดยตรงของการใช้ยาเสพติด แต่จะเป็นต้นเหตุของการติดยาเสพติด เมื่อมีสาเหตุมาอยู่ร่วมและผลักดันให้เกิดแรงจูงใจนำไปสู่การใช้ยาเสพติด เช่น การที่บุคคลรู้สึกเบื่อหน่ายครอบครัวและกฎเกณฑ์ที่บังคับ จึงทำให้เกิดการหลีกเลี่ยงความเบื่อหน่ายเหล่านั้นด้วยการหันมาเสพยาเสพติด

2.2.5.7 ลักษณะการมองโลก คนหนุ่มสาวในปัจจุบันมีความรู้เกี่ยวกับสิ่งรอบตัวมากกว่าคนรุ่นเก่า เนื่องจากความก้าวหน้าทาง ด้านการศึกษาและการสื่อสาร ทำให้คนหนุ่มสาวมองโลกกว้างกว่าคนรุ่นก่อนและมีอุดมคติ อีกทั้งมักจะ มองทุกอย่างเพียง 2 ด้านคือ ดีกับเลว และมักจะตัดสินใจในลักษณะใดลักษณะหนึ่งเกี่ยวกับปัญหาต่างๆ และนำไปสู่การติดยาเสพติดมากในกลุ่มนี้

2.2.5.8 ใช้ยาเสพติดเพื่อแก้ปัญหาและหาทางออก ในสังคมปัจจุบันเต็มไปด้วย ปัญหาต่างๆ มากมาย มีความสลับซับซ้อน และมักจะมี ความกดดันจำนวนมาก เช่น ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ เรื่องปากท้อง ชีวิตความเป็นอยู่มีความดิ้นรนปากกัดตีนถีบต้องทำงานเพื่อให้ได้เงินมากๆ ในการเลี้ยงดูครอบครัว หรือต้องทำงานให้เสร็จเป็นจำนวนมากในเวลาจำกัด จนเกิดความเหนื่อยล้าและความเครียด เมื่อเจอปัญหาก็มักจะหนีปัญหาด้วยการใช้ยาเสพติด รวมถึงการถูกข่มขืนจากสื่อโฆษณาชวนเชื่อ ในเรื่องของผลิตภัณฑ์ที่ทำให้กระชุ่มกระชวย

2.2.5.9 การใช้ยาเสพติดเพื่อความสนุกสนานและเพลิดเพลิน เป็นแรงจูงใจที่สำคัญในการใช้ยาเสพติดของผู้ติดยาเสพติด ดังจะเห็นได้จาก การใช้ยาเสพติดในงานสังคมหลายประเภท หลายๆ คนเชื่อว่าถ้ามีสิ่งเหล่านี้เช่น เหล้า ยาเสพติดต่างๆ เพื่อใช้เป็นความสนุกสนานและทำให้เข้ากับสังคมน่าได้ดี

สรุปได้ว่าการใช้ยาเสพติดเป็นผลสืบเนื่องมาจากมาจากสภาพแวดล้อมของสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงของสังคม หรืออาจจะกล่าวได้ว่าการใช้ยาเสพติดนั้นเกิดจากความล่าช้าหลังวัฒนธรรมหรือความไม่สมดุลระหว่างความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีกับการนำเทคโนโลยีมาใช้อย่างเหมาะสม

2.2.6 สถานการณ์การค้าและการแพร่ระบาดของยาเสพติด

ยาเสพติดเป็นปัญหาที่สำคัญของชาติ เพราะยาเสพติดจะทำลายความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ยาเสพติดไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดเฉพาะตัวผู้เสพ บุคคลใกล้ชิด ครอบครัว สังคม และประเทศชาติเท่านั้น แต่ยังก่อให้เกิดปัญหาระหว่างประเทศอีกด้วย จึงต้องมีการให้ความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขอย่างจริงจัง (ศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดประจำภาคใต้, มปป.: 2)

ยาเสพติดนับว่ามีโทษอย่างมหันต์ มีอันตรายต่อสุขภาพ ผู้ติดยาจะมีร่างกายทรุดโทรม สมองเสื่อม จิตใจหดหู่ เป็นคนไร้สมรรถภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ ส่งผลกระทบต่อครอบครัว เพราะผู้ติดยาไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ ทำให้ครอบครัวขาดรายได้ในทางสังคม ผู้ติดยาเสพติดมักก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม เช่น ปัญหาการก่ออาชญากรรมต่างๆ

สถานการณ์ยาเสพติดในประเทศไทยนอกจากนักค้าชาวไทยแล้วยังมีกลุ่มนักค้าชาวต่างประเทศที่ถือเป็นเครื่องจักรตัวสำคัญที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาพบว่ากลุ่มชาวแอฟริกันเป็นกลุ่มที่มีบทบาทสำคัญอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ในช่วง 2-3 ปีหลัง ปรากฏชาวอิหร่านถูกจับด้วยคดียาเสพติดที่มีแนวโน้มสูงอย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกัน ปัจจุบันพบว่าเครือข่ายชาวแอฟริกันมีอยู่ทั่วทุกมุมโลก ซึ่งจากการข่าวยืนยันว่าประเทศไทยเป็นเป้าหมายหนึ่งของเครือข่ายในการที่จะใช้เป็นฐานทางการค้าเนื่องจากประเทศไทยมีปัจจัยที่เอื้ออำนวยในหลายๆ ด้าน ได้แก่ สามารถหายาเสพติดได้ง่าย เป็นศูนย์กลางการคมนาคม หากคนลำเลียงได้ง่าย รวมทั้งค่าครองชีพถูก ในส่วนของชาวอิหร่านได้รับการบอยคอตทางการค้าทั้งจากอเมริกาและยุโรปในเรื่องปัญหานิวเคลียร์ทำให้ประชาชนมีความยากจนและการที่อิหร่านมีโรงงานผลิตยูโดอีเฟดรีนภายในประเทศ จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นทำให้คาดได้ว่าทั้งชาวแอฟริกันและชาวอิหร่านจะยังเป็นกลุ่มที่มีบทบาทสำคัญต่อการค้ายาเสพติดในประเทศไทย

กลุ่มผู้เกี่ยวข้องกับรายใหม่ยังคงมีสัดส่วนสูงทั้งในกลุ่มผู้ค้าและกลุ่มผู้เสพ การที่มีผู้เกี่ยวข้องกับรายใหม่เข้ามาเกี่ยวข้องกับยาเสพติดมีสาเหตุปัจจัยต่างๆ ทั้งภาวะการว่างงาน การมีค่านิยมที่ฟุ้งเฟ้อรักความสะดวกสบาย การอยู่ในครอบครัวที่มีคนในครอบครัวเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เป็นต้น โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนที่มีอายุ 15-19 ปี และอายุต่ำกว่า 15 ปี ที่พบแนวโน้มเพิ่ม

สูงขึ้นทั้งที่อยู่นอกระบบการศึกษาและในระบบการศึกษาเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มเด็กระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งกระบวนการป้องกันจำเป็นจะต้องดำเนินการอย่างครอบคลุมและเข้มข้น อีกทั้งยังคงมีกลุ่มผู้มีอิทธิพลและเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้ามาเกี่ยวข้องกับยาเสพติดทั้งเป็นผู้ดำเนินการเองหรือเป็นผู้ช่วยเหลือสนับสนุน ทำให้การสืบสวนปราบปรามมีความซับซ้อนและเป็นไปอย่างยากลำบาก นักค้ารายสำคัญทั้งที่ถูกควบคุมตัวในเรือนจำหรืออยู่นอกเรือนจำยังคงมีบทบาทสำคัญในการบงการค้ายาเสพติด

การพัฒนาในด้านข้อมูลข่าวสารอย่างไร้พรมแดนโดยอาศัยเทคโนโลยีที่ทันสมัยมีส่วนสำคัญต่อการแพร่กระจายของยาเสพติด เห็นได้จากการจับกุมคดีผลิตยาไอซ์ในช่วงปี 2552-2553 ที่ผู้ต้องหาระบุว่าได้เรียนรู้วิธีการผลิตและสั่งซื้อสารตั้งต้นจากทางอินเทอร์เน็ต นอกจากนี้ยังปรากฏว่ามีหลาย website ที่มีการโฆษณาเชิญชวนและจำหน่ายยาเสพติด เป็นอีกช่องทางหนึ่งที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต้องร่วมมือกันแก้ไขอย่างใกล้ชิด

ในด้านตัวยาที่กำลังแพร่ระบาดอย่างหนักอยู่ในขณะนี้ ยาบ้ายังคงเป็นตัวยาที่มีความสำคัญในการแพร่ระบาดภายในประเทศ โดยมีไอซ์เป็นยาเสพติดที่จะต้องจับตามองอย่างใกล้ชิด ทั้งนี้เนื่องจากนักค้ายาเสพติดพยายามที่จะใช้กลยุทธ์ทางการตลาดเหมือนที่เคยใช้กับยาบ้า เช่น การแบ่งบรรจุในราคาต่างๆ เพื่อให้สามารถเข้าถึงลูกค้าทั้งในระดับกลางและระดับล่างได้ การโฆษณาชวนเชื่อถึงสรรพคุณเน้นในเรื่องของความสวยงามและในเรื่องเพศ ทำให้ตัวยาประเภทนี้ประสบความสำเร็จในการขยายลูกค้าในช่วงเวลาไม่นานนัก ปรากฏผลการจับกุมและการเข้าบำบัดที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างก้าวกระโดด และในขณะเดียวกันเฮโรอีนก็เป็นตัวยาที่ไม่สามารถนิ่งนอนใจได้ เพราะที่ผ่านมายังปรากฏผู้ต้องหาและผู้เข้ารับบำบัดรักษาอย่างต่อเนื่อง ในส่วนพืชพื้นบ้านอย่างกระท่อม รวมทั้งน้ำต้มใบกระท่อมได้พบการกระจายสู่ภูมิภาคอื่นๆ เพิ่มขึ้นทั้งที่แต่เดิมนั้นเป็นยาเสพติดประจำภาคใต้เพียงเท่านั้น สำหรับยาแก้หวัดที่มีส่วนผสมของซูโดอีเฟดรีน เนื่องจากความต้องการยาบ้าและไอซ์ของผู้ซื้อยังอยู่ในเกณฑ์สูง ประกอบกับมีความเข้มงวดในการควบคุมซูโดอีเฟดรีนทั้งในประเทศไทย จีน และอินเดีย จะทำให้สถานการณ์การกว้านซื้อยาแก้หวัดที่มีส่วนผสมของซูโดอีเฟดรีนทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศเพื่อส่งไปยังประเทศเพื่อนบ้านยังคงดำรงอยู่ (สถานการณ์ปัญหาเสพติดและแนวโน้มของปัญหาช่วงตั้งแต่ปี พ.ศ.2549-2553, 2554: 1-27)

ศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดประจำภาคใต้ จังหวัดสงขลา (2540: 1-9) ได้สรุปสถานการณ์และแนวโน้มของปัญหาเสพติดจังหวัดในภาคใต้ว่า ปัญหาเสพติดในพื้นที่จังหวัดในภาคใต้เริ่มขยายตัวทวีความรุนแรงและซับซ้อนมากขึ้นจากตัวยาเสพติดประเภทกัญชาและเฮโรอีนที่ใช้เสพติดกันแพร่หลายได้เพิ่มขยายไปสู่ปัญหาเรื่องสารระเหย ยาบ้า ยาแก้ไอ วัตถุออกฤทธิ์

ต่อจิตและประสาทในรูปของยาเม็ดชนิดต่างๆ ในการวิเคราะห์สถานการณ์และแนวโน้มของปัญหา ยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดในภาคใต้ จะสามารถแยกพิจารณาได้ 3 ลักษณะ คือ

1. ปัญหาการค้าและแพร่ระบาด เป็นปัญหาที่ถือเป็นนโยบายสำคัญอันดับแรกที่จะต้องแก้ไข เพราะเป็นปัญหาที่กระทบโดยตรงต่อประชากร การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และปัญหานี้มีแนวโน้มที่จะขยายตัวมากขึ้น หากไม่ได้รับการแก้ไขอย่างจริงจัง ลักษณะการแพร่ระบาดของยาเสพติด เฮโรอีน และกัญชา นับเป็นยาเสพติดที่แพร่ระบาดมากที่สุดในภูมิภาคนี้ โดยบางคนเริ่มต้นจากกัญชาก่อนเข้าสู่เฮโรอีน แต่จำนวนไม่น้อยก็เริ่มจากเฮโรอีนเลย เช่น กลุ่มประมง โดยทั่วไปผู้เสพยาจะใช้จ่ายหลายอย่างในแต่ละคน ซึ่งส่งผลกระทบต่อความยากลำบากในการบำบัดรักษาด้วย นอกจากนี้ยังมีสารระเหย ยาบ้า วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท และยาแก้ไอ น้ำดำ ซึ่งในกลุ่มหลังนี้แพร่ระบาดมากในหมู่วัยรุ่นเยาวชนว่างงาน แรงงานรับจ้าง และเกษตรกร

แหล่งที่มาของยาเสพติด เฮโรอีนร้อยละ 90 มาจากภาคเหนือและภาคกลางกัญชาร้อยละ 90 มาจากตะวันออกเฉียงเหนือหรือภาคตะวันออก ที่เหลือได้จากแหล่งเพาะปลูกในภาคใต้ เช่น จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นต้น

แหล่งจำหน่ายรวมคือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช และอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นแหล่งกระจายยาเสพติดออกไปทั่วทั้ง 14 จังหวัดในภาคใต้ การลำเลียงยาเสพติดจากภาคต่างๆ สู่ภาคใต้ที่สำคัญคือ

1. การลำเลียงทางรถไฟ โดยซุกซ่อนยาเสพติดในสัมภาระและสินค้าต่างๆ สู่ปลายทาง จังหวัดยะลา และอำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส

2. การลำเลียงทางรถยนต์ โดยเฉพาะรถยนต์บรรทุกสินค้าพวกพืชผักและผลไม้ มักใช้การซุกซ่อนยาเสพติดปะปนแล้วนำมาขนถ่ายตามตลาดพืชผักสำคัญๆ จากแหล่งรวมตลาดในจังหวัดนครศรีธรรมราช และอำเภอหาดใหญ่ จะใช้รถรับจ้างกระจายไปยังอำเภอใกล้เคียง

3. การลำเลียงโดยซุกซ่อนไปกับบุคคลหลายประเภท ทั้งผู้รับจ้างขนและกลุ่มหญิงบริการที่มาจากภาคเหนือ

โครงสร้างการค้ายาเสพติดระดับแพร่ระบาดประกอบด้วยผู้ค้าส่งและผู้ค้าย่อย ซึ่งมีลักษณะดังนี้ ผู้ค้าส่ง คือ ผู้นำยาเสพติดมาจำหน่ายให้กับผู้ค้าระดับเดียวกัน หรือลูกค้าย่อยในปริมาณครั้งละเป็นกิโลกรัม หรือเป็นตัว หรือเป็นถุง (1 ถุง = 350 กรัม) ใน 1 ถุง แบ่งได้ 200 บิ๊ก นำมาจำหน่ายบิกละ 1,000 – 2,000 บาท ให้กับผู้ค้ารายย่อย ส่วนผู้ค้ารายย่อย คือ ผู้ซื้อจากระดับผู้ค้าส่ง เป็นบิกนำมาแบ่งเป็นหลอดกาแฟไปจำหน่ายให้กับผู้เสพ

แหล่งจำหน่ายและแหล่งมั่วสุมาเสพติด

1. บริเวณท่าเรือประมงต่างๆ ซึ่งมีเป็นจำนวนมากในจังหวัดภาคใต้ เป็นปัจจัยให้เกิดการแพร่ระบาดสูงที่สุด และเป็นแหล่งที่นักค้าหลายระดับให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก แหล่งที่ใหญ่ที่สุดได้แก่ ท่าเรือประมง อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดภูเก็ต และตำบลบานา ตำบลสะบารัง อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี
2. บริเวณชุมชนแออัดต่างๆ เช่น บริเวณชุมชนตลาดอำเภอเมือง นครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ชุมชนตลาดอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และตลาดอำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา
3. บริเวณสถานีรถไฟ ซึ่งประกอบด้วยแหล่งชุมชนแออัดและมีการคมนาคมสะดวกในการขนส่งยาเสพติด เช่น อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา อำเภอสุโขทัย-ลก จังหวัดนครราชสีมา
4. บริเวณสถานีบริการน้ำมันตามเส้นทางสายหลักซึ่งเป็นแหล่งจำหน่ายยาบ้า
5. บริเวณสถานเริงรมย์และช่องโศภณี ซึ่งมีการจำหน่ายและเสพในกลุ่มหญิงบริการ วัยรุ่น และชาวต่างชาติ เช่น อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตำบลป่าตอง อำเภอเกาะภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต และอำเภอสุโขทัย-ลก จังหวัดนครราชสีมา

กลุ่มผู้เสพยาเสพติด จำแนกได้ดังนี้

1. กลุ่มชาวประมง เป็นกลุ่มที่สร้างความหนักใจในการแก้ปัญหามากที่สุด อาจกล่าวได้ว่าในเรือประมงส่วนใหญ่จะพบผู้เสพติด ซึ่งแยกประเภทของเรือได้ 2 ลักษณะคือ ขนาดใหญ่ ซึ่งมักจะเข้าเทียบท่าอำเภอ ปากพนัง อำเภอขนอมในจังหวัดนครศรีธรรมราช ลูกเรือมักเป็นชาวอีสาน ซึ่งไม่มีชื่อจริงหรือที่อยู่ถาวร จึงควบคุมปัญหาได้ยาก และเรือชายฝั่งขนาดเล็ก – ปานกลาง ลูกเรือมักเป็นคนท้องถิ่น ทั้ง 2 กลุ่ม มีการใช้ยาเสพติดทั้งกัญชา เฮโรอีน และแอมเฟตามีน
2. แรงงานรับจ้างกรีดยาง - ตัดปาล์ม เป็นกลุ่มที่ว่างงานหรือทำงานประจำ แต่มีเวลาว่างมาก เช่น ว่างจากการกรีดยาง-ตัดปาล์ม มักจะจับกลุ่มมั่วสุมาอยู่ในบริเวณหมู่บ้านต่างๆ มีการทดลองยาจากกัญชาถึงเฮโรอีน และถูกชักชวน รวมทั้งเรียนรู้วิธีการเสพใหม่ๆ จากกลุ่มคนที่ออกไปปรับความเจริญภายนอกแล้วนำมากระจายในหมู่บ้าน
3. กลุ่มเยาวชน – หญิงบริการ เป็นกลุ่มเยาวชนไทยว่างงานและหญิงบริการเป็นผู้ชักชวนและเสนอขาย

4. กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ส่วนใหญ่เป็นชาวมอลเดเชีย สิงคโปร์ เดินทางเข้ามาประเทศไทยและมาซื้อสุเมสเฟนในแหล่งที่พัก เช่น ตามสถานโรงแรมในเขตอำเภอชายแดนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว

2. ปัญหาการลักลอบส่งออก – นำเข้ายาเสพติด

1. การลักลอบส่งออก – นำเข้ายาเสพติด กล่าวได้ว่า มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย เป็นประเทศปลายทางของยาเสพติดที่นำออกจากจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยมีฝิ่นดิบ กัญชา และเฮโรอีน เป็นยาเสพติดสำคัญที่มีการส่งออก การค้ายาเสพติดสามารถสร้างรายได้ให้กับผู้ค้าเป็นจำนวนมหาศาล จึงก่อให้เกิดรูปแบบการค้าในลักษณะขบวนการค้า ซึ่งมีการจัดโครงสร้างเป็นรูปองค์กรมีเครือข่ายความเคลื่อนไหวทางการค้าเชื่อมโยงทั้งในและนอกประเทศ สามารถควบคุมการค้า การลำเลียง การเงินได้อย่างดี มีการดำเนินงานอย่างลับๆ ทั้งในรูปของเครือข่ายเพื่อนสนิท หรือกลุ่มผลประโยชน์ กลุ่มอิทธิพลในพื้นที่และพัฒนาขีดความสามารถในทุกๆ ด้าน โดยนำเทคโนโลยีเข้ามาอำนวยความสะดวก กลุ่มการค้ายาเสพติด บางกลุ่มก็ค้ายาเสพติดควบคู่กับสิ่งผิดกฎหมายอื่นๆ ด้วย

นอกจากรูปแบบการค้าในลักษณะดังกล่าวแล้ว ยังมีกลุ่มการค้าอิสระตามพื้นที่ต่างๆ อยู่มากมาย เป็นกลุ่มที่พัฒนาจากนักค้าระดับผู้ขายส่งมาเป็นผู้ค้าส่งออก

2. พื้นที่สำคัญที่มีความเคลื่อนไหวของกลุ่มการค้ายาเสพติด และการลักลอบส่งออก – นำเข้ายาเสพติดที่สำคัญประกอบด้วย

จังหวัดยะลาเป็นจังหวัดที่กลุ่มนักค้ายาเสพติดจาก อำเภอหาดใหญ่ใช้ในการลำเลียงยาเสพติดเพื่อส่งออกต่างประเทศผ่านอำเภอเบตง ทางด่านศุลกากรและตามแนวเขตแดนเชื่อมต่อกับทั้งประเทศไทยและมาเลเซีย

จังหวัดนราธิวาสเป็นจังหวัดที่มีการลักลอบนำเฮโรอีนและกัญชาไปมาเลเซียมากจังหวัดหนึ่ง ทางด้านพื้นที่อำเภอตากใบ อำเภอสุไหงโก-ลก และอำเภอแว้ง โดยมีจุดส่งออกในพื้นที่ดังกล่าวได้แก่ตามแม่น้ำสุไหงโก-ลก ส่วนที่กั้นเขตแดนไทย-มาเลเซีย และด่านศุลกากรสุไหงโก-ลก

3. เส้นทางลักลอบลำเลียงยาเสพติดออกนอกประเทศที่สำคัญมีดังนี้

3.1 ทางรถยนต์ ส่วนมากเป็นช่องทางที่มีการเปิดขึ้นอย่างเป็นทางการของไทย – มาเลเซีย คือ ด่านศุลกากรปาดังเบซาร์ ด่านศุลกากรสุไหงโก-ลก ด่านศุลกากร เบตง ซึ่งมีการลักลอบอยู่เสมอ ดัวยาที่นำออกได้แก่ เฮโรอีนเบส เฮโรอีนเบอร์ 4 อัดแท่ง และฝิ่นดิบ

3.2 ทางรถไฟ มีขบวนสายกรุงเทพฯ – บัตเตอร์เวิร์ช ที่เดินทางไปมาเลเซียได้ นักค้ายาเสพติดสามารถใช้เป็นเส้นทางลักลอบนำยาเสพติดเข้าประเทศมาเลเซียได้

3.3 ทางเท้า มีอยู่ 3 จังหวัดที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศมาเลเซีย คือ จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส มีช่องทางเดินเท้าที่ไปมาหาสู่กันได้หลายจุด เช่น ทางด้านอำเภอ สะเดา จังหวัดสงขลา

3.4 ทางเรือ มีอยู่ 3 จังหวัด คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดปัตตานี และจังหวัดนราธิวาส มีการลักลอบหลายรูปแบบ เช่น บรรทุกในเรือเล็ก เช่น เรือประมง เรือยอร์ช จากนั้นถ่ายลงเรือใหญ่ เช่น เรือเดินสินค้า ที่จอดอยู่จุดหนึ่งกลางทะเลลึกหรือตามเกาะต่างๆและการบรรทุกโดยเรือประมงหรือเรือบรรทุกสินค้าขนาดกลาง เช่น เรือบรรทุกถ่าน น้ำมันปาล์ม เป็นต้น การซุกซ่อนกระทำได้ปะปนไปกับสินค้า หรือซุกซ่อนตามห้องต่างๆ ของเรือ

3.5 ทางอากาศ โดยผ่านสนามบินนานาชาติที่จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ และอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เป็นเส้นทางลักลอบสำคัญ

3. ปัญหาการผลิตยาเสพติด

3.1 การผลิตเฮโรอีน ปรากฏผลการจับกุมได้ 1 ครั้ง เมื่อปลายปี 2533 ที่อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา และหลังจากนั้นยังไม่มีข่าวในเรื่องนี้เพิ่มเติมอีก

3.2 การเพาะปลูกกัญชา ปัญหาการลักลอบปลูกกัญชาในจังหวัดชายแดนยังมีปริมาณน้อย กระจุกกระจายอยู่ในสภาพพื้นที่ที่เป็นป่าสงวน ซึ่งปลูกเพื่อบริโภคมากกว่าเพื่อการค้า

3.3 การผลิตยาบ้า เป็นประเด็นที่สำคัญที่ต้องเฝ้าระวัง มีแหล่งอัดเม็ดยาบ้าอยู่ในพื้นที่ จังหวัดปัตตานี และจังหวัดนราธิวาส ซึ่งมีความต้องการจากผู้บริโภคภายในจังหวัด อยู่ในเกณฑ์สูง

2.2.7 สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดในภาคใต้

ภาคใต้เป็นพื้นที่ตั้งรับของตัวยาเสพติดไม่ต่ำกว่า 10 ชนิด โดยมีกลุ่มผู้บริโภคเฉพาะในแต่ละตัวยาเช่น ยาบ้าในกลุ่มวัยรุ่น นักเรียน นักศึกษา เฮโรอีนในกลุ่มอาชีพแรงงานรับจ้าง ยาแก้ไอในกลุ่มวัยรุ่น ยาเสพติดในกลุ่มนักท่องเที่ยวตามสถานบันเทิง เป็นต้น ซึ่งความรุนแรงอยู่ที่กลุ่มวัยรุ่นวัยทำงานจึงเป็นเรื่องน่าวิตกเพราะเป็นกลุ่มที่มีกำลังซื้อสูง

สถานการณ์การแพร่ระบาดของสารเสพติดในภาคใต้ พบว่ามีแนวโน้มจะขยายตัวเป็นแหล่งจำหน่ายยาเสพติดขนาดใหญ่ ยาเสพติดที่กำลังระบาดอยู่ในภาคใต้ปัจจุบันมีหลายชนิดกระจายอยู่ทั้งในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ยาเสพติดที่พบมากได้แก่ กระท่อม กัญชา ยาบ้า เฮโรอีน ยาไอซ์ ยาเค และยาแก้ไอผสมโคเคน (สำนักงานป.ป.ส.ภาคใต้, 2543) จากรายงานการประมาณการจำนวนผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในภาคใต้ (ศรีสมภพและกุสุมา, 2545) พบว่ามีผู้เคยใช้

กระท่อมมากที่สุดจำนวน 452,500 ราย หรือร้อยละ 8.0 ของประชากรทั้งหมด รองลงมาคือ กัญชา จำนวน 240,600 ราย หรือร้อยละ 4.2 และยาบ้าประมาณ 60,800 ราย หรือร้อยละ 1.1 ของประชากรทั้งหมด

กระท่อมเป็นยาเสพติดที่นิยมมากในภาคใต้ตอนบน โดยเฉพาะจังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสุราษฎร์ธานี กระท่อมนิยมปลูกกันมากในภาคใต้ เสพโดยใช้ใบ อาจจะเคี้ยวใบดิบหรือนำมาตากแห้งแล้วบดเป็นผงนำมารับประทาน สาเหตุที่มีการแพร่ระบาดของพืชกระท่อม เนื่องจากเชื่อว่าจะช่วยในการทำงาน โดยเฉพาะชาวสวนยางต้องทำงานตั้งแต่ช่วงเที่ยงคืนจนถึงช่วงกลางวันในการกรีดยางเก็บน้ำยางและทำแผ่นยาง

พื้นที่ที่มีการจำหน่ายกัญชาจะอยู่ที่อำเภอหาดใหญ่ อำเภอสะเดาและอำเภอสิงหนครในจังหวัดสงขลา และในเขตอำเภอเกาะสมุยและอำเภอเกาะพะงันในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พฤติกรรมการเสพกัญชาของผู้เสพในภาคใต้คือ ม้วนคล้ายมวนบุหรี่ปู ผู้เสพติดกัญชาไม่นิยมเข้ารับการบำบัดรักษา และส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นยาเสพติดที่ไม่ร้ายแรง ส่วนยาบ้าที่มีการจำหน่ายในภาคใต้มีการซื้อขายอัตราต่อเม็ดที่ 45 บาท ที่มีราคาต่ำที่สุด ราคานี้เป็นราคาที่ซื้อขายกันอยู่ที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และราคาที่สูงสุดต่อเม็ดก็มีอัตราต่างๆ คือ 120 – 200 บาท ราคาที่แตกต่างกันนี้ขึ้นอยู่กับว่าการซื้อขายอยู่ใกล้แหล่งค้าส่งหรือไม่ สำหรับแหล่งค้าเฮโรอีนแบบขายส่งรายสำคัญพบที่อำเภอเมืองในจังหวัดสุราษฎร์ธานี อำเภอสุไหงโกทกในจังหวัดนราธิวาส อำเภอสะเดา อำเภอหาดใหญ่และอำเภอสิงหนครในจังหวัดสงขลา ราคาเฮโรอีนโดยเฉลี่ยเมื่อบรรจุในหลอดคาแฟที่จำหน่ายนั้นเริ่มต้นที่หลอดละ 120 บาท ส่วนการค้ายาอี ยาเคนั้นมีแพร่หลายในจังหวัดทางภาคใต้ มีแหล่งจำหน่ายอยู่ที่จังหวัดสงขลาและจังหวัดสุราษฎร์ธานี นิยมใช้กันตามแหล่งสถานบันเทิงเพื่อเพิ่มความสนุกสนาน พบการแพร่ระบาดในกลุ่มนักท่องเที่ยวซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ สำหรับยาอีที่พบว่าการลำเลียงกันอย่างมากที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ปัจจุบันราคาขายปลีกราคาสูงตั้งแต่เม็ดละ 600 – 800 บาท ส่วนยาเคนั้นราคาอยู่ที่หลอดละ 500 บาท ซึ่งเป็นราคาขายปลีกให้แก่ผู้เสพเท่านั้น (วารสารวิจัยสังคม, 2545: 42-49)

ยาแก้ไอผสมโคเคนกำลังมีการแพร่ระบาดอย่างมากใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เนื่องจากยาแก้ไอผสมโคเคนที่นำเข้ามาจากประเทศเพื่อนบ้านมีปริมาณโคเคนที่สูงกว่ายาแก้ไอผสมโคเคนในประเทศไทย ยาแก้ไอผสมโคเคนนั้นสามารถนำมาผสมกับเครื่องดื่มได้ทุกชนิดแต่ที่นิยมกันอย่างแพร่หลายคือการนำมาผสมกับเครื่องดื่มโค้ก รวมไปถึงการใส่ยาแก้ไอผสมโคเคนเป็นผงผสมกับน้ำเชื่อมและผสมลงไปเครื่องดื่มที่มีการใส่ยาแก้ไอผสมโคเคน เพื่อเร่งความมินเมาให้มากยิ่งขึ้น ยาแก้ไอชนิดนี้มีกันอย่างแพร่หลายในร้านน้ำชาที่มีคูคาราโอเกะ โดยเฉพาะที่อำเภอสุไหง

โกลกในจังหวัดนราธิวาสชายกันขวตละ 390 บาท ขนาด 100 ซีซี ส่วนการขายนั้นจะขายให้เฉพาะ ขาประจำเท่านั้น จะไม่ขายให้กับผู้ค้ารายใหม่ที่ไม่รู้จักเด็ดขาด (ศรีระฆะรา, 2545)

สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อการใช้สารเสพติดในกลุ่มของผู้ติดยาเสพติดในภาคใต้คือ การ ชักชวนให้ ทดลองสารเสพติดจากเพื่อนและปัจจัยที่มีผลต่อการติดยาและสารเสพติดคือ พื้นฐานทาง ครอบครัว กลุ่ม เพื่อนและลักษณะบุคลิกภาพส่วนบุคคล (วันชัยและคณะ, 2543)

2.3 ทฤษฎีต่างๆ ที่นำมาใช้ในการอธิบายปัญหาการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

ผู้วิจัยเห็นว่าทฤษฎีที่จะอธิบายถึงความสัมพันธ์ในการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของ ผู้กระทำผิดและมีความสอดคล้องกับปัญหายาเสพติดได้ดีที่สุดคือ ทฤษฎีความผูกพันทางสังคม (Social Bond Theory) และทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association Theory) ซึ่งอธิบายได้ดังนี้

2.3.1 ทฤษฎีความผูกพันทางสังคม (Social Bond Theory)

ทฤษฎีความผูกพันทางสังคม (Social Bond Theory) ได้ถูกพัฒนาขึ้นมาตั้งแต่ปีค.ศ. 1969 มี Travis Hirschi เป็นผู้คิดค้น และมีการตีพิมพ์ไว้ในหนังสือชื่อ Cause of delinquency ทฤษฎีนี้ เป็นทฤษฎีที่โดดเด่นมากทฤษฎีหนึ่งในกลุ่มทฤษฎี Social control (Siegel, 2000: 236 อ้างจาก ชาญ คณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554)

ทฤษฎีความผูกพันทางสังคม (Social Bond Theory) เป็นทฤษฎีหลักๆ ที่มีอิทธิพล อย่างยิ่งต่อการทำนายพฤติกรรมการใช้ สารเสพติดในกลุ่มวัยรุ่นปัจจุบัน รวมทั้งการกระทำผิดยา เสพติดลักษณะอื่นๆ สภาพแวดล้อมทางสังคมส่งผลต่อพฤติกรรมควบคุมตนเองในวัยรุ่นให้รู้จัก ผิดชอบชั่วดี (Miriam Williams Boeri, Claire E. Sterk, Kirk W. Elifson, 2006: 264-291)

ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณีได้กล่าวถึงทฤษฎีนี้ว่ามุ่งความสนใจไปที่ความผูกพันหรือ การผูกติด ยึดติด หรือเบนแน่นกับบุคคลอื่นเป็นสำคัญ เนื่องจากความผูกพันนั้นเป็นกระบวนการที่ สร้างพลังอำนาจให้กับจิตใจที่พร้อม ที่จะควบคุม หน่วงเหนี่ยว ยับยั้ง หักห้าม มิให้ตนเองกระทำผิด หากความผูกพันดังกล่าวนี้เสื่อมถอยลง คนเราก็มีแนวโน้มที่จะกระทำผิดมากขึ้น Hirschi กล่าวไว้ว่า การที่เด็กและเยาวชนกระทำผิดนั้นเนื่องมาจากความผูกพันกับบุคคลอื่นที่ไม่ดีหรือล้มสลายนั่นเอง (ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณีและคณะ, 2553: 24)

Hirschi เชื่อว่า มนุษย์เรามีแนวโน้มจะกระทำผิดกฎหมายเป็นทุนเดิมอยู่ก่อนแล้ว เพื่อ เป็นการตอบสนองความต้องการบางอย่างในตัวของเราซึ่งทำให้คนเรามีความสุขใจ เพียงแต่ได้

ควบคุมเอาไว้เท่านั้น เหตุที่มนุษย์สามารถควบคุมเอาไว้ได้และไม่กระทำผิด เนื่องจากกลัวว่าจะทำให้เสียความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนฝูง ครอบครัว ญาติ พี่น้อง เพื่อนบ้าน ครู-อาจารย์ นายจ้าง ลูกจ้าง เป็นต้น หากความสัมพันธ์ในกลุ่มดังกล่าวขาดความเหนียวแน่นหรือความผูกพันและขาดความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นแล้ว คนเราก็จะมีความเป็นอิสระที่จะกระทำผิดท่ามกลางความแตกต่างของกลุ่มชาติพันธุ์ สีผิว ศาสนา กลุ่มทางสังคมต่างๆ คนที่ขาดความผูกพันทางสังคมอาจมีผลต่อพฤติกรรมการกระทำผิดโดยเฉพาะพฤติกรรมในเชิง Criminogenic behavior

ฉะนั้น การที่จะหวังเหนียวหรือยับยั้งเพื่อมิให้คนเราเกิดการกระทำผิดก็จะต้องสร้างพลังอำนาจในการควบคุมขึ้นมาในตัวคนเรา แต่การสร้างพลังอำนาจในการควบคุมเช่นนี้จำเป็นจะต้องอาศัยความผูกพันกับบุคคลหรือสถาบันทางสังคมอื่นๆ เช่น ครอบครัว เพื่อน ครู โรงเรียน สถานที่ทำงาน ฯ เหล่านี้ โดยเฉพาะครอบครัว เมื่อเกิดความผูกพันขึ้นแล้ว สถาบันครอบครัวก็จะทำหน้าที่กล่อมเกลามาชิกในครอบครัวให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องการสร้างพลังอำนาจในการควบคุมตนเองขึ้นมา (ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554: 114-120) องค์ประกอบที่สำคัญในการสร้างพลังอำนาจในการควบคุมคือ องค์ประกอบด้านความผูกพัน (Attachment) โดยเฉพาะความผูกพันกับครอบครัว (Hirschi, 1968: 85 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554) เมื่อคนเรามีความผูกพัน มีความใกล้ชิด ความแนบแน่นกับพ่อแม่ คนเราก็จะซึมซับและเรียนรู้เอาพลังอำนาจในการควบคุมพฤติกรรมมิให้เกิดการกระทำผิดจากการอบรมสั่งสอนจากพ่อแม่ทั้งทางตรงและทางอ้อม การเรียนรู้และการซึมซับดังกล่าวนี้จึงเกิดขึ้นจากความผูกพันเช่นว่านั้น

ทฤษฎีนี้ให้ความสำคัญกับพลังอำนาจในการควบคุม โดยเฉพาะการควบคุมภายใน ซึ่งเป็นอำนาจที่เกิดจากความผูกพันของคนเรากับบุคคลอื่น เพื่อต้องการควบคุมพฤติกรรมของคนเราที่มีแนวโน้มในการละเมิดกฎหมายหรือการกระทำผิดเป็นทุนเดิมอยู่แล้วมิให้ละเมิดกฎหมายสาระสำคัญของทฤษฎีพอสรุปได้ดังนี้ (ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554: 115)

1. โดยธรรมชาติของคนเรามีแนวโน้มในการละเมิดกฎหมาย ไม่มีแรงจูงใจเฉพาะเจาะจงในการกระทำผิด ไม่เหมือนกับทฤษฎีในกลุ่มการเรียนรู้ เช่น ทฤษฎีการคบค้าสมาคมที่แตกต่างกันที่ให้ความสำคัญกับแรงจูงใจเป็นสำคัญ (Cote, 2002: 127 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554)

2. ทฤษฎีนี้ไม่ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับแรงจูงใจ แต่ให้ความสำคัญกับแรงปะทุภายในที่ทำให้คนเราละเมิดกฎหมายหรือการกระทำผิดเพื่อปลดปล่อยแรงปะทุหรือตอบสนองกับแรงปะทุภายในคล้ายๆ กับแรงปะทุภายในของสัตว์ทั้งหลาย (Hirschi, 1960: 31 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554)

3. ด้วยเหตุที่คนเรามีแนวโน้มในการกระทำผิดเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ประกอบกับความต้องการที่จะปลดปล่อยแรงปะทุภายในดังกล่าวมาแล้วนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์ในการควบคุมพฤติกรรมกระทำผิดดังกล่าว

4. ยุทธศาสตร์ในการควบคุมเช่นนี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อคนเรามีความผูกพันต่อคนอื่นหรือสังคม เช่น พ่อแม่ ญาติพี่น้อง ครูอาจารย์ โรงเรียน วัด เหล่านี้เป็นต้น เมื่อเกิดความผูกพันแล้ว คนเราก็มักจะเกิดการขัดเกลา เกิดการเรียนรู้และซึมซับเอาพลังอำนาจในการควบคุมมาไว้ในใจ ยุทธศาสตร์ในนี้ก็ถือว่ามีศีลธรรม มโนธรรม และการยอมรับบรรทัดฐานทางสังคมมาไว้ในใจอีกส่วนหนึ่ง ซึ่ง Hirschi เน้นเรื่องนี้มาก (Hirschi, 1969: 86-87 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554) จนสามารถที่จะควบคุมพฤติกรรมตนเองได้

Hirschi ได้แยกองค์ประกอบของความผูกพันที่มีต่อสังคม (Social Bond) ออกเป็น 4 ข้อดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความรู้สึกผูกพัน (Attachment) หมายถึง สภาวะทางอารมณ์และความรู้สึกของคนเรา เป็นความรู้สึกผูกพันหรือความรู้สึกผิดชอบชั่วดี อันเป็นความรู้สึกที่มีลักษณะคำนึงถึงผลประโยชน์ของคนอื่นๆ มากกว่าผลประโยชน์ส่วนตัวและถือว่าสาระสำคัญของความรู้สึกผูกพันต่อผู้อื่นก็คือเรื่องของการรับเอาบรรทัดฐานของสังคมเข้าไว้ในตัวบุคคลในส่วนบรรทัดฐานของสังคมที่ใช้ร่วมกันของสมาชิกในสังคมหมายความว่า ถ้าบุคคลไม่ไวต่อการรับรู้หรือเอาความคิดเห็นของคนอื่นๆ ไว้เป็นของตนก็ถือว่าเขาไม่ได้ถูกตีกรอบโดยบรรทัดฐานของสังคมซึ่งหมายถึง การระงับยับยั้งการกระทำผิดโดยบรรทัดฐานทางสังคม เมื่อเป็นเช่นนี้เขาก็จะมีอิสระที่จะก่อพฤติกรรมเบี่ยงเบน สาระสำคัญของการรับเอาบรรทัดฐานของสังคมและความรู้สึกผิดชอบชั่วดีจึงมีพื้นฐานอยู่ที่เรื่องของความรู้สึกผูกพันที่มีต่อผู้อื่น (Hirschi, 1969: 17-19 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554)

ความผูกพันนี้ได้สะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการขัดเกลาภายในจิตใจของคนเราให้ยอมรับบรรทัดฐานทางสังคม ศีลธรรม มโนธรรมต่างๆ ให้ประพฤติปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม มิใช่เป็นการกระทำผิด ซึ่งการขัดเกลาดังกล่าวนี้ล้วนเกิดขึ้นจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่หรือผู้ปกครองเป็นสำคัญ Hirschi เชื่อว่า คนที่ขาดความผูกพันต่อผู้อื่น คือคนที่ขาดศีลธรรมอันดีงาม ขาดมโนธรรมตลอดจนขาดความละเอียดรอบคอบ

แหล่งที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกผูกพันของวัยรุ่นมีอยู่ 2 แหล่งสำคัญด้วยกันคือ ครอบครัวและเพื่อน หากเกิดความผูกพันในเชิงลบแล้ว จะส่งผลกระทบต่อความกระทำผิดของวัยรุ่นด้วย จากผลการสำรวจของ Hirschi (1973) ระบุว่า เด็กที่มีความผูกพันกับพ่อแม่ มีความรัก ความเอาใจใส่อย่างมีเหตุผลเลี้ยงดูอย่างถูกต้อง เมื่อเด็กกระทำผิดและได้รับการลงโทษจาก

ผู้ปกครองพร้อมอธิบายเหตุผลถึงสิ่งที่กระทำ เด็กก็จะมีความรู้ความเข้าใจ สามารถแยกแยะสิ่งถูกผิดได้ และปฏิบัติตนตามกฎระเบียบได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ขณะเดียวกัน ถ้าเด็กไม่ได้รับความรัก ความเอาใจใส่ และการอบรมสั่งสอนที่ถูกต้องและเหมาะสมแล้ว เด็กจะมีแนวโน้มเป็นคนที่ไม่มีความคิดตรง ไม่คำนึงถึงบุคคลอื่น ชอบความเสี่ยง ทำทายเป็นต้นไปสู่การกระทำผิดได้ (Gottfredson & Hirschi, 1990 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554)

ในทัศนะของ Hirschi ความผูกพันต่อพ่อแม่เป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด (Hirschi, 1968: 86 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554) เพราะหากขาดความผูกพันต่อพ่อแม่แล้ว ความผูกพันด้านอื่นๆ ก็จะมีผลตามมามากมาย อย่างเช่นความผูกพันที่มีต่อเพื่อน บุคคลที่ขาดความผูกพันกับพ่อแม่ก็จะขาดการอบรมสั่งสอนที่ดี บุคคลเหล่านั้นก็จะขาดการยับยั้งชั่งใจ ขาดศีลธรรมประจำใจ การคบเพื่อนที่ดีก็จะไม่ดีตามไปด้วย ในทางกลับกัน บุคคลจะหันไปคบเพื่อนที่ไม่ดีมากกว่า (Hirschi, 1969: 136-138 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554)

ส่วนความรู้สึกรักที่มีต่อเพื่อนนั้น Hirschi ได้ทำการศึกษาเพื่อพิสูจน์ข้อเสนองานของเขา เขาได้ศึกษาพบว่าเด็กที่มีความรู้สึกผูกพันเป็นหนึ่งเดียวกับเพื่อนมากๆ จะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนน้อย และมีแนวโน้มที่จะกระทำผิดต่ำลง (Glaser, 1972: 93 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554) ความรู้สึกผูกพันที่มีต่อผู้อื่นเป็นเพียงองค์ประกอบของการควบคุมตัวบุคคลเท่านั้น หากแต่ยังมีองค์ประกอบตัวอื่นๆ อีกที่มีส่วนในการควบคุมตัวบุคคล

2. องค์ประกอบด้านการผูกมัด (Commitment) หมายถึง การที่เราได้ทุ่มเททั้งกำลังกายและกำลังใจลงไปในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ซึ่งเปรียบเสมือนการสร้างข้อผูกมัดหรือพันธะสัญญาในเรื่องเหล่านั้นไว้ ส่งผลให้เกิดโอกาสในการกระทำผิดก็จะลดน้อยลง การที่คนเราจะกระทำผิดหรือไม่นั้น จะต้องชั่งใจไตร่ตรองอยู่เสมอถึงความเสี่ยงต่อการสูญเสีย เป็นการกระทำที่เกิดมาจากการใคร่ครวญถึงผลได้และผลเสียก่อนที่จะกระทำการหรือผูกมัดตนเองลงไปกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเกี่ยวข้องกับเวลา การพยายามและความตั้งใจ ตัวอย่างเช่น ก่อนที่บุคคลจะกระทำอะไรลงไปมักจะไตร่ตรองถึงผลได้ผลเสียของการกระทำนั้น ถ้าผลได้น้อยกว่าผลเสียคนเราก็จะไม่กระทำในสิ่งนั้น (Hirschi, 1969: 11 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554) เนื่องจากคนเราไม่ต้องการเสี่ยงหรือสูญเสียทุนที่ตนเองลงไป หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่า คนเราทำอะไรย่อมหวังผลประโยชน์ที่จะได้รับ (Krohn and Massey, 1980: 531 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554)

ก่อนที่มนุษย์จะกระทำการใดลงไปอันเป็นการผูกมัดตนกับสิ่งนั้น ย่อมคิดถึงต้นทุนในการเสี่ยงลงทุน เช่น กำลังกาย อาชีพ รายได้ เกียรติยศ ชื่อเสียง และผลประโยชน์ที่จะได้รับกลับคืนมา แม้จะเป็นเรื่องพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากกฎเกณฑ์ของสังคมก็ตาม ถ้ามนุษย์พิจารณาเห็นว่าจะได้รับประโยชน์จากระเบียบกฎเกณฑ์ของสังคมก็จะปฏิบัติตาม แต่ถ้า

ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการปฏิบัติตามสังคมไม่เป็นที่พึงพอใจแล้ว มนุษย์ก็จะไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบเหล่านั้น หรืออาจจะล่วงละเมิดกฎเกณฑ์ของสังคมเพื่อให้ได้สิ่งที่ตนเองต้องการ นั่นคือการตัดสินใจที่จะกระทำผิดกฎหมายหรือก่ออาชญากรรมได้ หากเป็นความคิดที่ไตร่ตรองอย่างสมเหตุสมผลควรค่าแก่การกระทำผิด แต่จะไม่ตัดสินใจไปในทางที่ต้องเสี่ยง เพราะเรื่องเหล่านั้นถือเป็นหลักประกันที่ได้รับจากสังคมว่าตนสามารถที่จะมีชีวิตที่ดีได้

การคำนึงถึงผลได้ผลเสียก่อนการกระทำหรือผูกมัดตนกับสิ่งอื่นใดลงไปนั้น ไม่เพียงแต่เรื่องปัจจุบันเท่านั้น หากแต่ยังรวมถึงผลที่ตามมาในอนาคตด้วย เช่น นักเรียนที่มีความทะเยอทะยานหรือความมุ่งหวังที่จะได้รับความสำเร็จในอาชีพการงานและความมีชื่อเสียงในอนาคตก็ยอมปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษาและมีความขยันหมั่นเพียรเพื่อให้บรรลุถึงสิ่งที่ตนเองปรารถนาในอนาคต (Hirschi, 1969: 20-21 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554) ขณะเดียวกัน เด็กที่ไร้ความสามารถหรือมีความล้มเหลวทางด้านการศึกษา เนื่องจากการเกียจคร้าน มีปัญหาที่โรงเรียน หนีเรียน หรือออกจากโรงเรียนกลางคัน เด็กลักษณะดังกล่าวนี้มักจะกระทำผิดและมีความผูกพันต่อกลุ่มที่ชอบกระทำผิด ทำให้เกิดการไร้ความสามารถทางการศึกษาจนนำไปสู่ผลการเรียนที่ไม่ดี จนนำไปสู่การไม่ชอบไปโรงเรียน ปฏิเสธอำนาจหรือการควบคุมของโรงเรียนจนเป็นการกระทำผิดในที่สุด

3. องค์ประกอบด้านการเข้าไปเกี่ยวข้อง (Involvement) หมายถึง การที่คนเราได้เข้าไปร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติของสังคม เช่น กิจกรรมทางด้านกีฬา ทางด้านสันตนาการ ทางด้านศาสนา ทางด้านจิตอาสา และทางด้านการบำเพ็ญประโยชน์ การเข้าไปหมกมุ่นหรือทุ่มเทเวลาและพลังงานให้หมดไปกิจกรรมอย่างใด ฉะนั้น ถ้าบุคคลหมกมุ่นทุ่มเทอยู่กับการทำความดีหรือการกระทำต่างๆ อันเป็นไปตามระเบียบบรรทัดฐานของสังคมแล้วเขาก็จะไม่มีเวลาหรือโอกาสที่จะไปกระทำผิดหรือแม้แต่จะคิดเกี่ยวกับการกระทำผิดได้เลย เนื่องจากเวลาและพลังงานเป็นสิ่งที่จำกัด คนเราไม่สามารถทำอะไรพร้อมๆ กันในหลายลักษณะ (Hirschi, 1969: 22-23 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554) จึงเห็นได้ว่าการที่บุคคลทุ่มเทเกี่ยวข้องกับกิจกรรมหรือกระทำตามแบบแผนที่สังคมยอมรับ ย่อมช่วยลดโอกาสหรือ ยับยั้งไม่ให้บุคคลกระทำผิดได้อย่างหนึ่ง ซึ่ง Sutherland เองก็ยืนยันในความจริงข้อนี้โดยเขากล่าวว่าพฤติกรรมที่เป็นแบบแผนที่สังคมยอมรับมีผลกระทบต่อการกระทำผิดคือ พฤติกรรมที่เป็นแบบแผนที่สังคมยอมรับจะกินเวลาของบุคคลให้หมดไปเสียแล้ว ซึ่งก็เท่ากับเป็นการป้องกันบุคคลไม่ให้มีเวลาคบค้าหรือเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่เป็นการกระทำผิด (Matsueda, 1982: 490 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554)

4. องค์ประกอบด้านความเชื่อ (Belief) หมายถึง ความเชื่อมั่นในเรื่องระเบียบกฎเกณฑ์ของสังคม ความศรัทธาในศาสนา และศีลธรรมอันดีงามของคนเราในสังคม ความ

เชื่อเหล่านี้จะช่วยยับยั้งซึ่งใจมิให้คนเรากระทำผิดได้ Hirschi มองว่าความเชื่อดังกล่าวในแต่ละคนจะมีไม่เหมือนกันและแตกต่างกันออกไปด้วย บางคนมีมาก บางคนมีน้อย คนที่มีความเชื่อในเรื่องเหล่านี้มากมีโอกาที่จะกระทำผิดน้อย คนที่มีความเชื่อเหล่านี้น้อยมีโอกาที่จะกระทำผิดมาก (Hirschi, 1969: 23-26 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554) การยอมรับค่านิยมและบรรทัดฐานทางสังคม รวมไปถึงศีลธรรมและจริยธรรมด้วย เนื่องจากคนเราเชื่อว่ากฎหมายเป็นสิ่งที่ถูกต้องมีอาจฝ่าฝืนได้จึงไม่กระทำผิด (DeKeseredy and Schwartz, 1996: 220 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554) Hirschi ยังกล่าวอีกว่า การมีความเชื่อหรือยอมรับบรรทัดฐานกฎเกณฑ์ของสังคมก็คือ การยอมรับหรือมีความเชื่อต่อความหมายในทางไม่เห็นด้วยกับการละเมิดกฎหมาย (Hirschi, 1969: 202 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554) เพราะบรรทัดฐานหรือกฎเกณฑ์ต่างๆ ของสังคมก็คือ การให้ความหมายที่ยึดถือร่วมกันของคนในสังคม เพราะฉะนั้นการละเมิดบรรทัดฐานหรือกฎเกณฑ์ของสังคมก็คือ การละเมิดความหมายที่ใช้ร่วมกันของสังคม หรือการทำอะไรที่ตรงกันข้ามกับเจตนารมณ์และความคาดหวังของคนอื่นๆ ในสังคม (Hirschi, 1969: 18 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554)

สรุปได้ว่า Hirschi ให้ความสำคัญกับพลังอำนาจที่มาจากภายในมากกว่าภายนอก โดยมุ่งเน้นให้ความสนใจไปที่ความผูกพันหรือผูกติด ยึดติด หรือแนบแน่นกับบุคคลอื่นเป็นสำคัญ เนื่องจากความผูกพันนั้นเป็นกระบวนการที่สร้างพลังอำนาจให้กับจิตใจของคนเราที่พร้อมจะควบคุม หน่วงเหนี่ยว ยับยั้ง หักห้ามใจไม่ให้กระทำผิด หากความผูกพันดังกล่าวลดน้อยลงคนเราก็จะมีแนวโน้มที่จะกระทำผิดมากขึ้น (ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554: 57-63) ฉะนั้น การที่บุคคลมีความรู้สึกผูกพันต่อพ่อแม่จะก่อให้เกิดความรู้สึกยอมรับเชื่อฟังบุคคลที่อยู่ในสถานภาพหรือบทบาทตามที่บรรทัดฐานของสังคมกำหนด เช่น ลูกยอมเชื่อฟังหรือยอมรับความคิดเห็นค่านิยมของพ่อแม่ นักเรียนย่อมจะต้องเชื่อฟังหรือยอมรับความคิดเห็นของครูหรือของโรงเรียน การยึดถือปฏิบัติเคร่งครัดต่อศาสนามีความสัมพันธ์อย่างเห็นได้ชัดต่อการเลิกใช้สารเสพติดในผู้ติดยาเสพติดที่มีประวัติการเสพยาเสพติดและมีอิทธิพลอย่างชัดเจนต่อผู้เสพยาเสพติดให้ห่างหายจากความเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติด

2.3.2 ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association Theory)

เป็นทฤษฎีที่ได้รับอิทธิพลมาจากทฤษฎีความไม่เป็นระเบียบทางสังคม (Social Disorganization) ของ Clifford Shaw and Henry Mackay สภาพสังคมที่ไร้ระเบียบนั้นมีสาเหตุมาจากสังคมที่เสื่อมทราม มีความยากจน ผู้คนปากกัตดินถิ่นในการหาเลี้ยงชีพ เป็นชุมชนแออัดหรือสลัม เป็นสังคมที่มากด้วยครอบครัวแตกแยก มีคนหลายเชื้อชาติ หลายภาษา หลากวัฒนธรรมอาศัย

อยู่ร่วมกัน สังคมที่มีความขัดแย้งทางค่านิยมและมีบรรทัดฐานทางสังคมสูง ขาดความสามัคคีและขาดความสำนึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งในชุมชน สังคมที่มีการเคลื่อนย้ายของจำนวนประชากรอยู่บ่อยๆ สภาพสังคมเช่นนี้ทำให้สถาบันทางสังคมเกิดความอ่อนแอ ไม่มีศักยภาพในการควบคุมบุคคลไม่ให้กระทำผิด โดยเฉพาะสถาบันครอบครัวซึ่งเป็นสถาบันที่มีบทบาทสำคัญในการขัดเกลา เอาใจใส่ และปลูกฝังเพาะบ่มนิสัยให้เด็กมีความอดทน หักห้ามใจไม่ให้กระทำผิดตั้งแต่แรกเกิด แต่สถาบันครอบครัวไม่มีศักยภาพเพียงพอในการขัดเกลา จึงเปิดโอกาสให้เด็กหันเข้าหาค่านิยมและความเชื่อในการกระทำผิด และเข้าไปรวมกลุ่มกับผู้กระทำผิดจนได้รับการถ่ายทอดค่านิยมและความเชื่อดังกล่าวจากกลุ่มผู้กระทำผิดในที่สุด

หลักการสำคัญของทฤษฎีนี้คือ พฤติกรรมเบี่ยงเบน (Deviant Behaviors) ที่มาจากนักสังคมวิทยาอเมริกันคือ Edwind H. Sutherland และได้ตั้งทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Sutherland's Differential Associations Theory) เพราะกลไกสำคัญในการเข้าไปเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมหรือมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้นั้นจะต้องเกี่ยวกับความสัมพันธ์หรือคบค้าสมาคมที่แตกต่างกันไปตามสภาพของสังคม ที่มีสมาชิกขึ้นชอบนิยมกระทำความผิดหรือชอบมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน สาเหตุของการคบค้าสมาคมกับบุคคลที่แตกต่างกันนั้นมาจากสังคมที่ไร้ระเบียบและสังคมที่มีความขัดแย้งกัน

พฤติกรรมเบี่ยงเบนจะต้องมีการเรียนรู้ระหว่างกันและกัน โดยอาศัยกระบวนการติดต่อสื่อสารในลักษณะเผชิญหน้าซึ่งกันและกัน กับบุคคลอื่นซึ่งอยู่ใกล้ชิดสนิทสนมกับคนที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนและอาชญากรรมที่ขัดต่อตัวบทกฎหมาย

นอกจากนี้ การเรียนรู้พฤติกรรมเบี่ยงเบนจะมีการเรียนรู้เทคนิคในการกระทำความผิดในการใช้แรงจูงใจ การหาเหตุผลมาอ้างอิงเพื่อให้การกระทำผิดนั้นบรรลุผล และยังรวมถึงการให้คำจำกัดความระหว่างความหมายที่ถูกต้องและไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ความสามารถการเรียนรู้การกระทำผิดนั้นจะขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลนั้นว่าอยู่ในสภาพแวดล้อมสังคมและถูกหล่อหลอมจากสังคมที่อยู่อาศัยอย่างไร

อ้างจากชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า Sutherland ได้ให้ความสนใจไปที่โครงสร้างในการคบหาสมาคมของกลุ่มคนต่างๆ ในชุมชน ซึ่งมีทั้งการสนับสนุนให้กระทำผิดหรือสนับสนุนให้ประพฤติปฏิบัติตามระเบียบและกฎเกณฑ์ของสังคม ทั้งในเรื่องขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมมากกว่าที่จะหันไปมองถึงอิทธิพลของสภาพแวดล้อมที่เสื่อมโทรมที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิด รวมไปถึงค่านิยมและความเชื่อที่กลุ่มผู้กระทำผิดมาก่อน ได้ถ่ายทอดหรือปลูกฝังให้กับบุคคลที่เข้ามามีปฏิสัมพันธ์กัน การคบหาสมาคมกับกลุ่มผู้กระทำผิดและได้เรียนรู้เอาค่านิยมและสนใจในความเชื่อที่ชื่นชอบ จนสามารถพัฒนาตัวตนไปสู่การกระทำผิดได้เป็นสำคัญ ซึ่ง

ค่านิยมและความเชื่อดังกล่าวนี้เป็นสิ่งที่บุคคลนั้นชื่นชอบและซึมซับจนสามารถพัฒนาความเป็นตัวตนของตนเองขึ้นมา จนนำไปสู่การลงมือกระทำผิดในที่สุด การซึมซับที่ว่านี้เกิดขึ้นจากการเรียนรู้เฉพาะหน้าในการคบหาสมาคมกับคนที่กระทำผิด ซึ่งการเรียนรู้ที่ว่านี้จะเป็นการเรียนรู้วิธีการกระทำผิดและเทคนิคต่างๆ แรงจูงใจที่เป็นการผลักดันและขับเคลื่อนในเหตุผลการกระทำผิด รวมถึงทัศนคติต่อการกระทำผิดด้วย Sutherland เสนอหลักการสำคัญของทฤษฎีไว้ทั้งหมด 9 ข้อ ดังนี้

1. พฤติกรรมอาชญากรเกิดขึ้นจากการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้วิธีการกระทำผิดและเทคนิคต่างๆ เฉพาะตัวที่เป็นเอกลักษณ์ในการกระทำผิด เรียนรู้ถึงแรงจูงใจรวมถึงทัศนคติหรือการหาเหตุผลที่เหมาะสมให้แก่ตนเองเพื่อเป็นแรงขับเคลื่อนในการกระทำผิด (Siegel, 2000: 127-128 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2553)

2. การเรียนรู้ดังกล่าวเกิดขึ้นจากการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น โดยผ่านกระบวนการการติดต่อสื่อสาร กระบวนการการสื่อสารที่ว่านี้คือ การใช้ภาษาทั้งทางการพูดและภาษากายในการสื่อสาร เพื่อป้องกันค่านิยมและความเชื่อในแรงจูงใจและเหตุผลซึ่งเป็นลักษณะของสัญลักษณ์ในการกระทำผิด (Empey et al., 1999: 166 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2553)

3. การเรียนรู้ดังกล่าวเกิดขึ้นภายในกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะเฉพาะหน้า เป็นการเรียนรู้กับบุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์กัน เป็นบุคคลใกล้ชิด เช่น พ่อแม่ ญาติพี่น้อง กลุ่มเพื่อน บุคคลที่รู้จักทั่วไป รวมถึงการรับข้อมูลจากสื่อไม่ว่าจะเป็นละคร ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ วิทยุ และอินเทอร์เน็ต Sutherland เห็นว่า การเรียนรู้จากบุคคลใกล้ชิดอย่าง พ่อแม่และกลุ่มเพื่อนนั้นมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจมากกว่าสิ่งอื่นใด (Siegel, 2000: 227; Empey et al., 1996: 167 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2553)

4. การเรียนรู้ดังกล่าวจะรวมถึงการเรียนรู้ทางด้านเทคนิคและวิธีการในการกระทำผิด แรงจูงใจในการกระทำผิดที่เป็นการเฉพาะ แรงขับ เหตุผลในการกระทำผิดตลอดจนทัศนคติในการกระทำผิด เป็นการเรียนรู้วิธีการและการปฏิบัติจริงในการกระทำผิด ถ้าหากมีการฝึกฝนและปฏิบัติจนมีความชำนาญแล้วการกระทำผิดก็จะยิ่งดีขึ้นเท่านั้น ผู้กระทำผิดแต่ละบุคคลจะวิธีการเฉพาะตัวที่แตกต่างกันออกไปซึ่งถือว่าเป็นสัญลักษณ์เฉพาะบุคคล (Empey et al., 1999: 168 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2553)

5. การเรียนรู้ถึงแรงจูงใจที่เป็นการเฉพาะเจาะจงและแรงขับในการกระทำผิดสามารถที่จะเรียนรู้ได้จากค่านิยมและความเชื่อทั้งที่เป็นการละเมิดกฎหมาย และการไม่ละเมิดกฎหมายที่ตนเองได้ซึมซับมาไว้ในใจ เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับค่านิยมและความเชื่อในการ

กระทำผิดหรือการละเมิดกฎหมายที่เป็นการเฉพาะเจาะจงในเรื่องนั้นๆ โดยเฉพาะ และรวมถึงทิศทางของแรงจูงใจอีกด้วย (Empey et al., 1999: 168 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2553)

6. การที่เด็กและเยาวชนกระทำผิดนั้น เนื่องมาจากการที่เขาได้ซึมซับการเอาค่านิยมและความเชื่อในเรื่องการละเมิดกฎหมายมาไว้ในใจมากกว่าการไม่ละเมิดกฎหมาย และส่งผลต่อการกระทำผิด ซึ่งเรื่องนี้นับว่าเป็นหัวใจสำคัญของทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน เป็นการเรียนรู้ด้วยการซึมซับเอาค่านิยมและความเชื่อในเรื่องการกระทำผิดเข้าไปในจิตใจจนสามารถพัฒนาตัวตนให้ขึ้นไปตามค่านิยมและความเชื่อต่างๆ จนสามารถที่จะกระทำผิดได้ในที่สุด ซึ่งค่านิยมและความเชื่อนี้จะมีความหมายไปในทิศทางไหนย่อมขึ้นกับสถานะแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมเป็นสำคัญ อาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าขึ้นอยู่กับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของกลุ่มเพื่อนฝูงที่เด็กและเยาวชนไปคบค้าสมาคมหรือปฏิสัมพันธ์ด้วยเป็นสำคัญ การสร้างตัวตนของผู้กระทำผิดที่เกิดขึ้นจากการเข้าไปปฏิสัมพันธ์หรือการคบค้าสมาคมกับผู้กระทำผิดคนอื่น การพัฒนาตัวตนของเด็กและเยาวชนเป็นผู้กระทำผิดนี้คือ การค่อยๆ พัฒนาตัวตนของตนเอง หรือการค่อยๆ ซึมซับเอาค่านิยมและความเชื่อในเรื่องการกระทำผิดไปที่ละเล็กทีละน้อยให้ขึ้นไปตามหรือให้สอดคล้องกับสายตาของกลุ่มผู้กระทำผิดคนอื่นหรือสังคมผู้กระทำผิดที่ตนเองเข้าไปคบหาสมาคมอยู่ คือเป็นการอาศัยมุมมองของผู้กระทำผิดคนอื่นมองสะท้อนกลับมาที่ตัวเรา แล้วเราก็พยายามพัฒนาตัวเราให้ขึ้นไปตามมุมมองนั้นๆ ในที่สุดเด็กและเยาวชนก็สามารถสร้างตัวตนเป็นผู้กระทำผิดได้ในที่สุด (ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2553: 14)

7. การคบหาสมาคมที่แตกต่างกันจะผันแปรไปตามปัจจัยทางด้านความถี่ระยะเวลา ลำดับความสำคัญก่อน-หลัง และความเข้มข้นของการกระทำผิด กระบวนการเรียนรู้ยังแตกต่างกันตามความถี่ (Frequency) ระยะเวลา (Duration) การให้ความสำคัญ (Priority) และความเข้มข้น (Intensity) ลำดับความสำคัญก่อน-หลัง หมายถึง ลำดับการคบหาสมาคมกับผู้กระทำผิดว่าได้เกิดขึ้นเมื่อใด หากเกิดขึ้นเมื่ออายุน้อยๆ โอกาสที่เขาจะกระทำผิดต่อไปเรื่อยๆ ก็จะมีมากขึ้นอาจถึงตลอดชีวิตก็ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Hawkins, J.D. ผู้ที่มีอายุน้อยได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมไม่ว่าจะเป็นอิทธิพลจากการคิ่ของพ่อแม่ แรงยูจากเพื่อน หรือค่านิยมในสังคม เมื่อเด็กได้รับอิทธิพลจากปัจจัยดังกล่าวแล้วจะมีโอกาสเสพติดสูง และปัจจัยข้างต้นก็มีอิทธิพลต่อการเสพติด ซึ่งเด็กไม่สามารถเอาตัวรอดจากปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ที่ได้รับ (Hawkins, J.D. et.al., 1997: 280-290) ส่วนความเข้มข้น หมายถึง การคบหาสมาคมกับบุคคลที่ผู้กระทำผิดยอมรับนับถือ บุคคลที่มีชื่อเสียงรวมไปถึงบุคคลที่ผู้กระทำผิดพึงพอใจที่จะคบหาสมาคมด้วย หากความเข้มข้นมีมากเท่าใด การคบหาสมาคมก็จะมากขึ้นตามไปด้วย ความเข้มข้นของการเรียนรู้ที่เกิดจากการคบหาสมาคมกับผู้กระทำผิดโดยตรงไม่ใช่เป็นการเรียนรู้ที่มาจากรูปแบบหรือแบบแผนการกระทำผิดที่เห็น

โดยทั่วไป ซึ่ง Sutherland ได้ให้ความสำคัญกับความเข้มข้นว่าน่าจะมีอิทธิพลมากที่สุดในการเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรม หากบุคคลได้มีการเรียนรู้ถึงการยอมรับความเห็นกับพฤติกรรมและละเมิดกฎหมายมากกว่าการยอมรับพฤติกรรมที่ไม่ละเมิดกฎหมาย ในลักษณะที่บ่อยครั้งเป็นเวลาก่อนข้างนาน ในระยะตอนต้นของช่วงชีวิต และมีต้นกำเนิดมาจากบุคคลที่มีความสำคัญหรือมีชื่อเสียงแล้ว บุคคลมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมละเมิดกฎหมายมากขึ้น (Sutherland, 1947 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2553)

8. กระบวนการเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรและการต่อต้านด้านพฤติกรรมอาชญากรสามารถที่จะเรียนรู้จากกลไกต่างๆ ด้านเช่นเดียวกัน ไม่จำกัดเฉพาะด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น เป็นการเรียนรู้ในทุกๆ ด้าน ไม่จำกัดเฉพาะการเรียนแบบเท่านั้น (Cote, 2002: 133 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2553)

9. การอธิบายพฤติกรรมอาชญากรไม่สามารถที่จะอธิบายด้วยค่านิยมและความเชื่อที่เป็นการทั่วไป เนื่องจากคนที่ไม่ได้เป็นอาชญากรก็มีค่านิยมและความเชื่อที่เป็นการทั่วไปเช่นเดียวกัน การอธิบายพฤติกรรมอาชญากรจะต้องอธิบายค่านิยมและความเชื่อที่เป็นรูปแบบเฉพาะของการกระทำผิดที่เรียนรู้มาจากบุคคลที่กระทำผิด คือค่านิยมในการละเมิดกฎหมายที่ได้เรียนรู้มาจากบุคคลอื่นที่เป็นการเรียนรู้แบบเฉพาะหน้าด้วย (Empey et al., 1999: 169 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2553) การคบหาสมาคมกับเพื่อนจำนวนมาก กลุ่มเพื่อนเหล่านี้จะช่วยถ่ายทอดค่านิยมและความเชื่อในเรื่องละเมิดกฎหมาย ซึ่ง Sutherland เรียกค่านิยมนี้ว่า “นิยามหรือความนิยมชมชอบ” ให้กับผู้ที่เรียนรู้เข้มข้นมากขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากธรรมชาติของเด็กและเยาวชนนั้นจะชอบคบหาสมาคมกับเพื่อนมากกว่าคนอื่น ยิ่งในสังคมของชนชั้นล่างด้วยแล้ว เด็กและเยาวชนหรือวัยรุ่นนั้นจะชอบคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนในละแวกบ้านเดียวกันเพื่อต่อต้านหรือไม่ยอมรับกฎเกณฑ์หรือค่านิยมของชนชั้นกลางนั่นเอง (Matsueda, 1982: 493; Sutherland and Cressey, 1978 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2553) ทฤษฎีของ Sutherland ได้ให้ความสำคัญกับตัวแปรการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่เป็นอาชญากร โดยให้เหตุผลว่าความผูกพันกับเพื่อนที่จะสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้และการส่งเสริมสนับสนุน ทั้งในด้านพฤติกรรมและความเห็นด้วยกับพฤติกรรมดังกล่าวเยาวชนที่มีความผูกพันกับกลุ่มเพื่อนที่เป็นคนดี มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมที่ดีและความเห็นด้วยกับพฤติกรรมที่ถูกกฎหมาย ในทางตรงข้ามเยาวชนที่มีความผูกพันกับกลุ่มเพื่อนที่เป็นอาชญากรจะมีแนวโน้มที่มีพฤติกรรมอาชญากรรมและเห็นด้วยกับพฤติกรรมอาชญากรรม (Thronberry et al. 1994 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2553) บุคคลจะเรียนรู้พฤติกรรมและความเชื่อในอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมทางสังคมที่อยู่ใกล้ชิดกับบุคคล (Sutherland & Cressy, 1978 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2553) พฤติกรรมอาชญากรรม

เกิดขึ้นจากการเรียนรู้โดยการคบหาสมาคมกับผู้อื่นที่เป็นการเฉพาะหน้าหรืออย่างใกล้ชิด การเรียนรู้ นั้นเป็นการเรียนรู้ถึงเทคนิคและวิธีการต่างๆ เหตุผล และแรงจูงใจในการกระทำผิดกฎหมายหรือ การละเมิดกฎหมายซึ่งเป็นค่านิยมและความเชื่อที่ผู้กระทำผิดได้ซึมซับมาไว้ในใจจนสามารถ พัฒนาขึ้นมาเป็นตัวตนของตนเองได้และสามารถนำไปสู่การกระทำผิดได้ (ชาญคณิต กฤตยา สุริยะ มณีและคณะ, 2553:22)

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Patricia, Voorhis et al. (1988) จากการศึกษาในเรื่อง “The impact of family structure and quality on delinquency : a comparative assessment of structural and functional faceless” พบว่า ความอ่อนแอของ Social bond ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดมีผลมาจากความสัมพันธ์กับ ครอบครัว อย่างเช่น ครอบครัวที่ขาดความอบอุ่น ขาดการเอาใจใส่ต่อเด็ก ครอบครัวที่แตกแยก ครอบครัวที่ขัดแย้ง ครอบครัวที่ละเมิดทางเพศต่อเด็ก นอกจากนี้ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนและ ความสัมพันธ์กับ โรงเรียนก็ เป็นปัจจัยที่สามารถทำนายการกระทำผิดของเด็กได้ (Voorhis et al., 1998: 235-261)

Hawkins, J.D. et.al. (1997) จากการศึกษาในเรื่อง “Exploring the effects of age of alcohol use initiation and psychosocial risk factors on subsequent alcohol misuse.” พบว่าผู้ที่มีอายุน้อยได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมไม่ว่าจะเป็นอิทธิพลจากการดื่มของพ่อแม่ แรงยูจากเพื่อน หรือ ค่านิยมในสังคม เมื่อเด็กได้รับอิทธิพลจากปัจจัยดังกล่าวแล้วจะมีโอกาสเสพติดสูง และปัจจัยข้างต้น ก็มีอิทธิพลต่อการเสพติด ซึ่งเด็กไม่สามารถเอาตัวรอดจากปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ที่ได้รับ

Terrence D. Hill et al. (2009) จากการศึกษาในเรื่อง “Religious Involvement and Adolescent Substance Use” พบว่าการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนามีผลต่อการดำเนินชีวิตในวัยรุ่น ทั้งทางด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจในทางที่ดีขึ้น มีความผูกพันกับครอบครัวมากขึ้นและความเสี่ยง เรื่องการใช้ยาเสพติดนั้นลดลง (Terrence D. Hill et al., 2009: 171-189)

Beau Abra et al. (2009) จากการศึกษาในเรื่อง “The effects of maternal parenting style and religious commitment on self-regulation, academic achievement, and risk behavior among African-American parochial college students” พบว่าการสำรวจวัยรุ่นอเมริกา – แอฟริกาใน วิทยาลัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างศาสนาของพ่อแม่และเด็กรวมถึงการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่มีความผูกพันกันมากขึ้น การควบคุมตนเองของเด็ก มีแนวโน้มสูงขึ้น และพฤติกรรมเสี่ยงในการกระทำผิดลดน้อยลง (Beau Abra et al., 2009: 259-273)

Akbar Aliverdinia. (2010) จากการศึกษาในเรื่อง “A First Glimpse at Narcotics Offenders in an Islamic Republic A Test of an Integrated Model of Drug Involvement Among a Sample of Men Incarcerated for Drug Offenses in Iran” พบว่าทฤษฎีควบคุมสังคม (Social Control) ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association) ทฤษฎีเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning) และทฤษฎีควบคุมตนเอง (Self – Control) ได้อธิบายถึงรูปแบบของผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในอิหร่าน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างและทฤษฎีควบคุมตนเองมีผลอย่างมีนัยสำคัญโดยตรงต่อการตัดสินใจในการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ในขณะที่ความผูกพัน การมีส่วนร่วม และความเชื่อนั้นมีผลโดยอ้อม เป็นเพียงตัวกระตุ้นให้เกิดการกระทำผิดเท่านั้น ซึ่งการกระทำผิดนั้นจะขึ้นอยู่กับความคิดของตัวเองในการตัดสินใจเท่านั้น (Akbar Aliverdinia, 2010: 519-545)

Cesar J. Rebellon. (2012) จากการศึกษาในเรื่อง “Differential Association and Substance Use: Assessing The Roles of Discriminant Validity, Socialization, and Selection in Traditional Empirical Tests” ได้อธิบายไปในทิศทางเดียวกัน คือ การตัดสินใจใช้สารเสพติดของเยาวชนในอเมริกานั้นเป็นการรับรู้ส่วนบุคคล อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนนั้นมีผลต่อการกระตุ้นให้กระทำผิดเพียงเล็กน้อยเท่านั้น (Cesar J. Rebellon, 9; 1. 73-96.)

จุไรรัตน์ สวัสดิภาพ (2530) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องชุมชนกับความยึดมั่นผูกพันในศาสนาของชาวไทยมุสลิมพบว่าการศึกษาศาสนาอิสลามมีผลกระทบโดยตรงทางบวกมากที่สุดต่อความยึดมั่นผูกพันในศาสนา

วชิระ พานิชการ (2537) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพแวดล้อมทางสังคมของนักโทษเด็ดขาดคดีครอบครองและจำหน่ายยาเสพติดพบว่าสภาพแวดล้อมทางสังคมจะมีผลต่อการเรียนรู้และการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคลเป็นแหล่งสร้างนิสัย ความคิด ค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติให้บุคคลตั้งแต่คนเราเกิดมาก็จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ จากครอบครัว ต่อมาก็เป็นสภาพแวดล้อมทางสังคมด้านที่พักอาศัย สภาพแวดล้อมทางการศึกษา และสภาพแวดล้อมด้านสถานที่ทำงานในแต่ละสังคมมีสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งปัญหาในแต่ละสังคมมีสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งมีปัญหาในแต่ละสังคมจะแตกต่างออกไปด้วย

ประจัน มณีนิล (2541) ทำการวิจัยเรื่องสาเหตุและแรงจูงใจในการใช้ยาเสพติดของกลุ่มเยาวชนในจังหวัดชายแดนใต้ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้กระทำผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดที่เป็นชาวไทยมุสลิม ในแง่ปัจจัยที่เกี่ยวกับความเชื่อทางศาสนา และไม่ปฏิบัติตามศาสนกิจแห่งตนเช่น การทำละหมาด ถือศีลอด เป็นต้น อีกทั้งบางคนยังเชื่อว่าการเสพยาเสพติดนั้นไม่ผิดตามหลักศาสนา

อภิชาติ อาจเจริญ (2542) ทำการวิจัยเรื่องรูปแบบและพฤติกรรมการค้ายาเสพติดศึกษาจากผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางพบว่าผู้ต้องขังที่มีภูมิหลังทางสังคมต่างกัน มีรูปแบบและพฤติกรรมการค้ายาเสพติดต่างกัน โดยกลุ่มผู้ค้ารายใหญ่เป็นผู้มีความรู้ มีงานทำเป็นหลักเป็นแหล่ง ซึ่งการติดต่อค้ายาเสพติดจะทำการค้าภายในและระหว่างประเทศ รูปแบบการค้ายาเสพติดกลุ่มนี้จะผลิตยาเสพติดมาเพื่อขายเอง ก่อนนำออกขายจะมีสถานที่เก็บยาเสพติดไว้เฉพาะและขายให้แก่ลูกค้าประจำเพื่อนำไปขายต่อ ส่วนผู้ค้ารายย่อยซึ่งเป็นกลุ่มประชากรที่มีจำนวนมากที่สุดนั้นภูมิหลังทางสังคมมีความรู้ต่ำ ไม่มีอาชีพเป็นหลักแหล่ง จะรับซื้อยาเสพติดจากผู้ค้ารายย่อยโดยจะรับจ้างขนยาเสพติดจากผู้ค้ารายใหญ่ไปส่งแก่ลูกค้าทั่วไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยด้านความผูกพันสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเชิงสำรวจ โดยการนำวิธีการทางสถิติมาวิเคราะห์ปัจจัยในการกระทำผิดของผู้ต้องขังเพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัย ซึ่งผู้ศึกษาได้กำหนดระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 วิธีการศึกษา
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.4 มาตรวัดแบบทดสอบ
- 3.5 การประมวลผลข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาผู้ต้องขังในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดที่ถูกศาลตัดสินลงโทษในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ซึ่งประชากรเป้าหมายที่ต้องการศึกษามีจำนวน 1,950 คน (สถิติผู้ต้องขังเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช) การสุ่มตัวอย่างได้ดำเนินการโดยใช้สูตรคำนวณของ Taro Yamane โดยใช้สูตรดังนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ในระดับ 0.05

ซึ่งหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

$$n = \frac{1,950}{1 + 1,950 (0.05)^2} = 399.79$$

สรุปได้ว่าประชากรกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นผู้ต้องขังคดีเกี่ยวกับยาเสพติดในเรือนจำกลาง นครศรีธรรมราช สุ่มตัวอย่างได้จำนวน 400 คน

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนสถิติผู้ต้องขังคดียาเสพติดเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

ข้อมูลผู้ต้องขังคดียาเสพติดเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ณ วันที่ 12 มีนาคม 2555		
ชาย	หญิง	รวม
1,534	416	1,950

เมื่อได้จำนวนของกลุ่มตัวอย่างมาแล้ว ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบการกระจายแบบง่าย (Sample Random Sampling) โดยการนำสูตรคำนวณของ Taro Yamane หาจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จากการคำนวณสูตรดังกล่าว ผู้วิจัยได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนประมาณ 400 คน เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการทดสอบสมมุติฐานที่ได้กำหนดไว้ ผู้วิจัยจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นจำนวนทั้งหมด 500 คน โดดแยกเป็นเพศชาย 375 คน เพศหญิง 125 คน

3.2 วิธีการศึกษา

การศึกษาวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการศึกษาเพื่อให้เกิดความชัดเจนและเพื่อความ เป็นรูปธรรมในการศึกษาจึงได้กำหนดวิธีการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร (Documentary Study) เป็นการศึกษาค้นคว้าจากแนวคิด และทฤษฎี ซึ่งประกอบด้วย 2 ทฤษฎีด้วยกัน คือ ทฤษฎีความผูกพันทางสังคม (Social Bond Theory) ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Differential Association Theory) เพื่อใช้กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาและแสวงหาคำตอบที่ได้ตั้งเป็นโจทย์ในการวิจัยและค้นคว้าจากสื่อต่างๆ เช่น เอกสาร วารสาร นิตยสาร อินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และผลงานการศึกษาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่สนใจศึกษา

2. ศึกษาจากพื้นที่จริง (Field Study) โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) จากประชากรกลุ่มเป้าหมายคือผู้ต้องขังที่ถูกควบคุมในเรือนจำกลาง นครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราชในคดีที่เกี่ยวกับยาเสพติด

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaires) ที่เตรียมไว้เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล โดยเนื้อหาของแบบสอบถามในครั้งนี้ใช้งานวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด: กรณีศึกษาจากผู้กระทำผิดร้ายแรงและมีโทษสูงและที่ต้องดูแลเป็นพิเศษ (ชาญคณิต และอุนิษา, 2553) และเรื่อง “ปัจจัยการควบคุมตนเองและความผูกพันทางสังคมที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดียาเสพติดของเด็กและเยาวชนชาย: ศึกษาเฉพาะศูนย์อบรมเด็กและเยาวชนชายในกรุงเทพมหานคร” เป็นแนวทางในการสร้าง ปรับปรุง และพัฒนาข้อคำถาม ซึ่งมีทั้งหมด 3 ตอนดังนี้

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยภูมิหลังส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ ศาสนา ภูมิลำเนาเดิม ระดับการศึกษาสูงสุด สถานภาพสมรสก่อนต้องโทษ จำนวนบุตร อาชีพก่อนต้องโทษ รายได้และแหล่งที่มา และพฤติกรรมการใช้ยาเสพติด ซึ่งคำถามทั้งหมดเป็นคำถามที่ให้ผู้ตอบเลือกตอบในกรอบที่กำหนดไว้

2. แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคม คือ ความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน ซึ่งประกอบด้วย ความผูกพันกับครอบครัว เพื่อนและที่ทำงาน พันธะสัญญา และข้อผูกมัดกับครอบครัว เพื่อนและที่ทำงาน การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม ความเชื่อทางศาสนา กฎหมาย จริยธรรมและศีลธรรมทางสังคม การคบเพื่อนที่กระทำผิด ความถี่ในการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิด ระยะเวลาในการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิด จำนวนเพื่อนที่คบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิด ซึ่งเป็นคำถามที่ใช้มาตรวัดความคิดเห็นแบบ Likert Scale

3. แบบสอบถามเกี่ยวกับการหาแนวทางการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดโดยให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น

3.4 มาตรวัดแบบทดสอบ

คำถามที่ใช้มาตรวัดความคิดเห็นแบบ Likert Scale นั้น ผู้วิจัยจะเรียบเรียงข้อความที่จะศึกษาในข้อความเชิงบวก (Positive Item) และสร้างมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ดังนี้

ความคิดเห็น	Positive Item
มากที่สุด	4
มาก	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

การแปลความความของค่าเฉลี่ยใช้เกณฑ์ที่กำหนดดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.75 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.76 – 2.00 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.01 – 3.25 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 3.26 – 4.00 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด

สำหรับการวัดความคิดเห็นแบบ Likert Scale ในข้อความวัดความถี่ในการปฏิบัติ จะสร้างมาตราส่วนประมาณค่า ดังนี้

ระดับในการปฏิบัติ	การให้คะแนน
เป็นประจำ	4
บางครั้ง	3
นานๆ ครั้ง	2
ไม่เคยเลยหรือเกือบไม่เคย	1

การแปลความความของค่าเฉลี่ยใช้เกณฑ์ที่กำหนดดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.75 หมายถึง มีระดับในการปฏิบัติในระดับไม่เคยเลย

ค่าเฉลี่ย 1.76 – 2.00 หมายถึง มีระดับในการปฏิบัติในระดับนานๆ ครั้ง

ค่าเฉลี่ย 2.01 – 3.25 หมายถึง มีระดับในการปฏิบัติในระดับบางครั้ง

ค่าเฉลี่ย 3.26 – 4.00 หมายถึง มีระดับในการปฏิบัติในระดับเป็นประจำ

3.5 การประมวลผลข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาตรวจให้คะแนนหาค่าร้อยละ (Percentage), \bar{x} หรือค่าเฉลี่ย (Mean), S.D. หรือค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation), การหาค่าความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยแต่ละข้อ (Analysis of Variance : ANOVA) และการวิเคราะห์การจำแนกหมู่ (Multiple Classification Analysis : MCA) แล้วนำข้อมูลทั้งหมดมาแยกหมวดหมู่ สรุปและเสนอแนะตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา การประมวลผลข้อมูลกระทำโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS ซึ่งผู้วิจัยจะนำข้อมูลทั้งหมดเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้ค่าอัตราส่วนร้อยละ (Percentage) ของคำถามเกี่ยวกับข้อมูลและข้อคำตอบในข้อคำถาม โดยแยกหาค่าร้อยละเป็นรายข้อโดยนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยายข้อมูลที่ได้จากการศึกษา
2. ใช้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็นของประชากรศึกษา โดยหาค่ามัชฌิมมาเลขคณิต (Mean) ในข้อคำตอบของคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าทุกข้อ
3. ใช้ค่าการกระจายน้ำหนักของคำตอบ โดยการหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
4. การหาค่าความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยแต่ละข้อ (Analysis of Variance : ANOVA) และการวิเคราะห์จำแนกหมู่ (Multiple Classification Analysis : MCA)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยด้านความผูกพันสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 500 คน ผลการวิจัยประกอบด้วยข้อมูลแบ่งเป็น 3 ตอนดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลปัจจัยภูมิหลังและพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังคดีเกี่ยวกับยาเสพติดในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 ข้อมูลตัวแปรเกี่ยวกับปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังคดีเกี่ยวกับยาเสพติดในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นในการหาแนวทางการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังคดีเกี่ยวกับยาเสพติดในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

4.4 การพิสูจน์สมมติฐาน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance : ANOVA) และการวิเคราะห์จำแนกพหุ (Multiple Classification Analysis : MCA)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังนี้

4.1 ข้อมูลปัจจัยภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง

สามารถพิจารณารายละเอียดต่างๆ รวมทั้งคำอธิบายได้ในตารางที่ 4.1 – ตารางที่ 4.17 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 : จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	375	75.0
หญิง	125	25.0
รวม	500	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นเพศชาย ร้อยละ 75 รองลงมาเป็นเพศหญิง ร้อยละ 25

ตารางที่ 4.2 : จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 20 ปี	20	4.0
21 – 25 ปี	71	14.2
26 - 30 ปี	151	30.2
31 – 35 ปี	108	21.6
36 – 40 ปี	64	12.8
มากกว่า 40 ปี	86	17.2
รวม	500	100.0

$\bar{X} = 3.77, S.D. = 1.413$

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีอายุประมาณ 26 - 30 ปี ร้อยละ 30.2 รองลงมาคือ อายุ 31 - 35 ปี ร้อยละ 21.6, อายุมากกว่า 40 ปี ร้อยละ 17.2, อายุประมาณ 21 – 25 ปี ร้อยละ 14.2, อายุประมาณ 36 – 40 ปี ร้อยละ 12.8 และอายุต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 4 ตามลำดับ ($\bar{x} = 3.77, S.D. = 1.413$)

ตารางที่ 4.3 : จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวน	ร้อยละ
นครศรีธรรมราช	302	60.4
ต่างจังหวัด	198	39.6
รวม	500	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ร้อยละ 60.4 รองลงมาคือ อยู่ที่ต่างจังหวัด ร้อยละ 39.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 : จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามศาสนา

ศาสนา	จำนวน	ร้อยละ
พุทธ	438	87.6
คริสต์	14	2.8
อิสลาม	48	9.6
รวม	500	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากนับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 87.6 รองลงมาคือ ศาสนาอิสลาม ร้อยละ 9.6, ศาสนาคริสต์ ร้อยละ 2.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 : จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	24	4.8
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4	0.8
พนักงานบริษัท / ห้างร้าน	44	8.8
ค้าขาย	92	18.4
เกษตรกรรม	63	12.6
ประมง	9	1.8
รับจ้าง	140	28.0
ธุรกิจส่วนตัว	17	3.4

ตารางที่ 4.5 : จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ (ต่อ)

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียน / นักศึกษา	31	6.2
ธุรกิจผดกกฎหมาย	52	10.4
ว่างงาน / พ่อบ้าน / แม่บ้าน	24	4.8
รวม	500	100.0

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากประกอบอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 28, ค้าขาย ร้อยละ 18.4, เกษตรกรรม ร้อยละ 12.6, ธุรกิจผดกกฎหมาย ร้อยละ 10.4, พนักงานบริษัท / ห้างร้าน ร้อยละ 8.8, นักเรียน / นักศึกษา ร้อยละ 6.2, รับราชการและว่างงาน / พ่อบ้าน / แม่บ้าน ร้อยละ 4.8, ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 3.4, ประมง ร้อยละ 1.8 และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 : จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	72	14.4
5,001 – 10,000 บาท	214	42.8
10,001 – 20,000 บาท	115	23.0
20,001 – 30,000 บาท	40	8.0
มากกว่า 30,000 บาท	59	11.8
รวม	500	100.0

$\bar{X} = 2.60, S.D. = 1.183$

จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีรายได้ประมาณ 5,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 42.8 รองลงมาคือ รายได้ประมาณ 10,001 – 20,000 บาท ร้อยละ 23, รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 14.4, รายได้มากกว่า 30,000 บาท ร้อยละ 11.8, และรายได้ประมาณ 20,001 – 30,000 บาท ร้อยละ 8 ตามลำดับ โดยมีรายได้เฉลี่ยคือ 16,000 บาท ($\bar{X} = 2.60, S.D. = 1.183$)

ตารางที่ 4.7 : จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับการศึกษา	8	1.6
ระดับประถมศึกษา	113	22.6
ระดับมัธยมศึกษา	234	46.8
ระดับอาชีวศึกษา / อนุปริญญา	97	19.4
ระดับปริญญาตรี	41	8.2
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	7	1.4
รวม	500	100.0

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 46.8 รองลงมาคือ ระดับประถมศึกษา ร้อยละ 22.6, ระดับอาชีวศึกษา / อนุปริญญา ร้อยละ 19.4, ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 8.2, ไม่ได้รับการศึกษา ร้อยละ 1.6 และระดับสูงกว่าระดับปริญญาตรี ร้อยละ 1.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 : จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	212	42.4
สมรส	191	38.2
หม้าย	46	9.2
หย่าร้าง	51	10.2
รวม	500	100.0

จากตารางที่ 4.8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีสถานภาพโสด ร้อยละ 42.4 รองลงมาคือ สมรส ร้อยละ 38.2, หย่าร้าง ร้อยละ 10.2 และหม้าย ร้อยละ 9.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 : จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนบุตร

จำนวนบุตร	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีบุตร	200	40.0
1 – 3 คน	264	52.8
มากกว่า 3 คน	36	7.2
รวม	500	100.0

$\bar{X} = 0.67, S.D. = 0.604$

จากตารางที่ 4.9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีจำนวนบุตร 1 – 3 คน ร้อยละ 52.8 รองลงมาคือ ไม่มีบุตร ร้อยละ 40 และมีบุตรมากกว่า 3 คน ร้อยละ 7.2 ตามลำดับ โดยมีจำนวนบุตรเฉลี่ยคือ 1.38 คน ($\bar{X} = 0.67, S.D. = 0.604$)

ตารางที่ 4.10 : จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสภาพครอบครัว

สภาพครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
อยู่ด้วยกัน	194	38.8
แยกกันอยู่ ไม่ได้หย่าร้าง	39	7.8
หย่าร้างกัน	52	10.4
คู่สมรสถึงแก่กรรม	40	8.0
รวม	325	65.0
ไม่มีคู่สมรส	175	35.0
รวม	500	100.0

จากตารางที่ 4.10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากสภาพครอบครัวอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 38.8 รองลงมาคือ หย่าร้างกัน ร้อยละ 10.4, คู่สมรสถึงแก่กรรม ร้อยละ 8 และแยกกันอยู่ไม่ได้หย่าร้างกัน 7.8 ตามลำดับ และอีกกลุ่มหนึ่งคือกลุ่มที่ไม่มีคู่สมรส ร้อยละ 35.0

ตารางที่ 4.11 : จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสภาพครอบครัวในวัยเด็ก

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
บิดา – มารดา อยู่ด้วยกัน	315	63.0
บิดา – มารดาแยกกันอยู่ไม่ได้หย่าร้างกัน	34	6.8
บิดา – มารดา หย่าร้างกัน	54	10.8
บิดาถึงแก่กรรม	72	14.4
มารดาถึงแก่กรรม	12	2.4
บิดา – มารดาถึงแก่กรรม	8	1.6
อื่นๆ	5	1.0
รวม	500	100.0

จากตารางที่ 4.11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากสภาพครอบครัวในวัยเด็กนั้น บิดา – มารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 63 รองลงมาคือ บิดาถึงแก่กรรม ร้อยละ 14.4, บิดา – มารดาหย่าร้างกัน ร้อยละ 10.8, บิดา – มารดาแยกกันอยู่ไม่ได้หย่าร้างกัน ร้อยละ 6.8, มารดาถึงแก่กรรม ร้อยละ 2.4, บิดา – มารดาถึงแก่กรรม ร้อยละ 1.6 และอื่นๆ คือเด็บบิดามาจากสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า ร้อยละ 1 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 : จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่ด้วย

บุคคลที่กลุ่มตัวอย่างพักอาศัยอยู่ด้วย	จำนวน	ร้อยละ
อยู่กับคู่สมรส	176	35.2
อยู่กับบิดา – มารดา	125	25.0
อยู่กับบิดา	18	3.6
อยู่กับมารดา	62	12.4
อยู่กับเพื่อน	33	6.6
อยู่คนเดียว	59	11.8
อยู่กับลูก	14	2.8
อยู่กับญาติ	13	2.6
รวม	500	100.0

จากตารางที่ 4.12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากอาศัยอยู่กับคู่สมรส ร้อยละ 35.2 รองลงมาคือ อาศัยอยู่กับบิดา – มารดา ร้อยละ 25, อาศัยอยู่กับมารดา ร้อยละ 12.4, อาศัยอยู่คนเดียว ร้อยละ 11.8, อาศัยอยู่เพื่อน ร้อยละ 6.6, อาศัยอยู่กับบิดา ร้อยละ 3.6, อาศัยอยู่กับลูก ร้อยละ 2.8 และ อาศัยอยู่กับญาติ ร้อยละ 2.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 : จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุที่เริ่มใช้ยาเสพติด

อายุที่เริ่มใช้ยาเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
11 – 15 ปี	128	25.6
16 – 20 ปี	180	36.0
มากกว่า 20 ปี	114	22.8
รวม	422	84.4
ไม่เสพยาเสพติด	78	15.6
รวม	500	100.0

$\bar{X} = 1.97, S.D. = 0.757$

จากตารางที่ 4.13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเริ่มใช้ยาเสพติดครั้งแรกเมื่ออายุประมาณ 16 - 20 ปี ร้อยละ 36 รองลงมาคืออายุประมาณ 11 – 15 ปี ร้อยละ 25.6 และอายุมากกว่า 20 ปี ร้อยละ 22.8 ตามลำดับ โดยมีอายุในการใช้ยาเสพติดครั้งแรกเฉลี่ยคือ 16.76 ปี ($\bar{X} = 1.97, S.D. = 0.757$) และมีอีกกลุ่มหนึ่งคือ ไม่เสพยาเสพติด ร้อยละ 15.6

ตารางที่ 4.14 : จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์

ความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์	จำนวน	ร้อยละ
1 - 5 ครั้งต่อสัปดาห์	120	24.0
6 - 10 ครั้งต่อสัปดาห์	142	28.4
มากกว่า 10 ครั้งต่อสัปดาห์	160	32.0
รวม	422	84.4
ไม่เสพยาเสพติด	78	15.6
รวม	500	100.0

$\bar{X} = 2.09, S.D. = 0.810$

จากตารางที่ 4.14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเสพยาเสพติดมากกว่า 10 ครั้งต่อสัปดาห์ ร้อยละ 32 รองลงมาคือเสพยาเสพติด 6 - 10 ครั้งต่อสัปดาห์ ร้อยละ 28.4 และเสพยาเสพติด 1 - 5 ครั้งต่อสัปดาห์ ร้อยละ 24, ตามลำดับ โดยมีจำนวนครั้งต่อสัปดาห์เฉลี่ยคือ 10 ครั้ง ($\bar{X} = 2.39, S.D. = 1.016$) และมีอีกกลุ่มหนึ่งคือ ไม่เสพยาเสพติด ร้อยละ 15.6

ตารางที่ 4.15 : จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัญหาชีวิตที่ประสบก่อนใช้ยาเสพติด

ปัญหาชีวิตที่ประสบก่อนใช้ยาเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีรายได้ / อยากรวยทางลัด	74	14.8
ใช้ในการทำงาน	20	4.0
ปัญหาขัดแย้งในครอบครัว	127	25.4
รู้สึกโดดเดี่ยว / อยากรหาความสุขให้ชีวิต	121	24.2
ไม่ประสบปัญหาใดๆ	71	14.2
อื่นๆ	9	1.8
รวม	422	84.4
ไม่เสพยาเสพติด	78	15.6
รวม	500	100.0

จากตารางที่ 4.15 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีปัญหาขัดแย้งในครอบครัว ร้อยละ 25.4 รองลงมาคือรู้สึกโดดเดี่ยว / อยากหาความสนุกให้ชีวิต ร้อยละ 24.2, ไม่มีรายได้ / อยากรวยทางลัด ร้อยละ 14.8, ไม่ประสบปัญหาใดๆ ร้อยละ 14.2, ใช้ในการทำงาน ร้อยละ 4 และอื่นๆ คือใช้เพื่อความงาม / ใช้ลดความอ้วน ร้อยละ 1.8 ตามลำดับ และมีอีกกลุ่มหนึ่งคือ ผู้ที่ไม่เสพยาเสพติด ร้อยละ 15.6

ตารางที่ 4.16 : จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทคดี

ประเภทคดี	จำนวน	ร้อยละ
เสพยาเสพติด	40	8.0
มียาเสพติดไว้ในครอบครอง	70	14.0
ครอบครองยาเสพติดเพื่อจำหน่าย	248	49.6
จำหน่ายยาเสพติด	65	13.0
เสพยาเสพติดและมียาเสพติดไว้ในครอบครอง	21	4.2
เสพยาเสพติดและมียาเสพติดไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย	15	3.0
เสพยาเสพติดและจำหน่ายยาเสพติด	7	1.4
เสพยาเสพติดและมียาเสพติดไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายยาเสพติด	5	1.0
มียาเสพติดไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายยาเสพติด	29	5.8
รวม	500	100.0

จากตารางที่ 4.16 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากถูกศาลตัดสินลงโทษคดีครอบครองยาเสพติดเพื่อจำหน่าย ร้อยละ 49.6 รองลงมาคือ คดีมียาเสพติดไว้ในครอบครอง ร้อยละ 14, คดีจำหน่ายยาเสพติด ร้อยละ 13, คดีเสพยาเสพติด ร้อยละ 8 คดีมียาเสพติดไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายยาเสพติด ร้อยละ 5.8 คดีเสพยาเสพติดและมียาเสพติดไว้ในครอบครอง ร้อยละ 4.2 คดีเสพยาเสพติดและมียาเสพติดไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ร้อยละ 3 คดีเสพยาเสพติดและจำหน่ายยาเสพติด ร้อยละ 1.4 และคดีเสพยาเสพติดและมียาเสพติดไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายยาเสพติด ร้อยละ 1 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 : จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยถูกศาลลงโทษในคดียาเสพติดในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษ

จำนวนครั้งที่เคยถูกศาลลงโทษในคดียาเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
1 ครั้ง	59	11.8
2 ครั้ง	39	7.8
2 ครั้ง	17	3.4
5 ครั้ง	2	0.4
ไม่เคยถูกศาลลงโทษ	383	76.6
รวม	500	100.0

$\bar{X} = 0.40, S.D. = 0.825$

จากตารางที่ 4.17 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากไม่เคยถูกศาลลงโทษในคดียาเสพติด ร้อยละ 76.6 รองลงมาคือ เคยถูกศาลลงโทษคดียาเสพติด 1 ครั้ง ร้อยละ 11.8, ถูกศาลลงโทษ 2 ครั้ง ร้อยละ 7.8, ถูกศาลลงโทษ 3 ครั้ง ร้อยละ 3.4 และถูกศาลลงโทษ 5 ครั้ง ร้อยละ 0.4 ตามลำดับ โดยมีจำนวนครั้งเฉลี่ยที่เคยถูกศาลลงโทษคดียาเสพติดในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษคือ 0.40 ครั้ง ($\bar{X} = 0.40, S.D. = 0.825$)

4.2 ข้อมูลปัจจัยปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่าง

สามารถพิจารณารายละเอียดต่างๆ รวมทั้งคำอธิบายได้ในตารางที่ 4.18 – ตารางที่ 4.25 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.18 : ข้อมูลเกี่ยวกับความผูกพันทางสังคม (Attachment)

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
ความผูกพันกับครอบครัว							
1. รู้สึกถึงความอบอุ่นและความห่วงใยกับครอบครัวของท่าน	60.6 (303)	25.6 (128)	7.2 (36)	6.6 (33)	3.40	0.884	มากที่สุด
2. ครอบครัวมีความหมายและสำคัญต่อชีวิตมาก	73.2 (366)	16.6 (83)	5.4 (27)	4.8 (24)	3.58	0.800	มากที่สุด

ตารางที่ 4.18 : ข้อมูลเกี่ยวกับความผูกพันทางสังคม (Attachment) (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
ความผูกพันกับครอบครัว (ต่อ)							
3. ครอบครัวให้การสนับสนุนและส่งเสริมสิ่งที่ทำอยู่เสมอ	14.6 (73)	18.4 (92)	16.8 (84)	50.2 (251)	1.97	1.128	น้อย
4. บุคคลในครอบครัวรับฟังปัญหา เป็นที่ปรึกษาที่ดี และให้ความช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา	27.8 (139)	37.0 (185)	18.2 (91)	17.0 (85)	2.76	1.040	มาก
5. ใช้เวลาส่วนใหญ่ออกกำลังกายด้วยกัน และร่วมทำกิจกรรมต่างๆ กับครอบครัวเสมอ	24.6 (123)	29.6 (148)	30.0 (150)	15.8 (79)	2.63	1.021	มาก
6. รู้สึกปลอดภัยและไว้วางใจสมาชิกในครอบครัวเสมอ	52.8 (264)	28.8 (144)	11.6 (58)	6.8 (34)	3.28	0.917	มากที่สุด
ความผูกพันกับเพื่อน					2.43	0.684	มาก
7. รู้สึกว่าเพื่อนสำคัญมาก	17.0 (85)	38.2 (191)	29.4 (147)	15.4 (77)	2.57	0.946	มาก
8. เพื่อนเป็นห่วงและเอาใจใส่	11.0 (55)	33.2 (166)	35.8 (179)	20.0 (100)	2.35	0.922	มาก
9. เพื่อนมักเข้าใจปัญหาและความต้องการเสมอ	8.6 (54)	33.0 (165)	44.8 (224)	13.6 (68)	2.37	0.823	มาก
10. เพื่อนรู้จักและสนิทสนมกับครอบครัวของผู้ต้องขัง	10.8 (54)	37.8 (189)	36.6 (183)	14.8 (74)	2.45	0.872	มาก
ความผูกพันในที่ทำงาน					2.58	0.675	มาก
11. รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของที่ทำงาน	13.0 (65)	47.6 (238)	26.8 (134)	12.6 (63)	2.61	0.867	มาก
12. รู้สึกมีความสุขเมื่ออยู่ในที่ทำงาน	16.6 (83)	43.8 (219)	26.8 (134)	12.8 (64)	2.64	0.905	มาก
13. รู้สึกใกล้ชิดและผูกพันกับคนในที่ทำงาน	14.2 (71)	50.4 (252)	25.8 (129)	25.8 (129)	2.69	0.831	มาก

ตารางที่ 4.18 : ข้อมูลเกี่ยวกับความผูกพันทางสังคม (Attachment) (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				\bar{x}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
ความผูกพันในที่ทำงาน(ต่อ)							
14. รู้สึกว่าเพื่อนในที่ทำงานมีการช่วยเหลือและรับฟังปัญหาซึ่งกันและกัน	9.0 (45)	35.8 (179)	43.8 (219)	11.4 (57)	2.42	0.808	มาก
15. รู้สึกพอใจและภูมิใจในความผูกพันของสมาชิกในที่ทำงาน	10.4 (52)	43.4 (217)	35.8 (179)	10.4 (52)	2.54	0.816	มาก
16. รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของที่ทำงาน	13.0 (65)	47.6 (238)	26.8 (134)	12.6 (63)	2.61	0.867	มาก
17. รู้สึกมีความสุขเมื่ออยู่ในที่ทำงาน	16.6 (83)	43.8 (219)	26.8 (134)	12.8 (64)	2.64	0.905	มาก
18. รู้สึกใกล้ชิดและผูกพันกับคนในที่ทำงาน	14.2 (71)	50.4 (252)	25.8 (129)	25.8 (129)	2.69	0.831	มาก
รวม					2.68	0.448	มาก

จากตารางที่ 4.18 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้สึกผูกพันทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ภาพรวมความรู้สึกผูกพันทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.68, S.D. = 0.448$) ซึ่ง แยกรายละเอียดเป็น 3 ส่วนคือ ความผูกพันกับครอบครัว ความผูกพันกับเพื่อน และความผูกพันในที่ทำงาน

1. ความรู้สึกผูกพันที่มีกับครอบครัวของผู้ต้องขังในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.94, S.D. = 0.615$)

ความรู้สึกผูกพันกับครอบครัวในระดับมากที่สุด ได้แก่ ผู้ต้องขังกับระดับความผูกพันกับครอบครัว จะเห็นได้ว่า ผู้ต้องขังคิดว่าครอบครัวมีความหมายและสำคัญต่อชีวิต ($\bar{X} = 3.58, S.D. = 0.800$) รู้สึกถึงความอบอุ่นและความห่วงใยกับครอบครัว ($\bar{X} = 3.40, S.D. = 0.884$) และรู้สึกปลอดภัยและไว้วางใจสมาชิกในครอบครัวเสมอ ($\bar{X} = 3.28, S.D. = 0.917$)

ความรู้สึกผูกพันกับครอบครัวในระดับมาก ได้แก่ บุคคลในครอบครัวรับฟังปัญหา เป็นที่ปรึกษาที่ดี และให้ความช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา ($\bar{X} = 2.76$, S.D. = 1.040) และใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับครอบครัวและร่วมทำกิจกรรมต่างๆ กับครอบครัวเสมอ ($\bar{X} = 2.63$, S.D. = 1.021)

ความรู้สึกผูกพันกับครอบครัวในระดับน้อย ได้แก่ ครอบครัวให้การสนับสนุนและส่งเสริมสิ่งที่ทำอยู่เสมอ ($\bar{X} = 1.97$, S.D. = 1.128)

2. ความรู้สึกผูกพัน ที่มีกับเพื่อนของผู้ต้องขังในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.43$, S.D. = 0.684)

ความรู้สึกผูกพันกับเพื่อนในระดับมาก ได้แก่ ผู้ต้องขังกับระดับความผูกพันกับเพื่อน จะเห็นได้ว่า ผู้ต้องขังคิดว่าเพื่อนสำคัญกับชีวิตมาก ($\bar{X} = 2.57$, S.D. = 0.946) เพื่อนรู้จักและสนิทสนมกับครอบครัวของผู้ต้องขัง ($\bar{X} = 2.45$, S.D. = 0.827) เพื่อนมักเข้าใจปัญหาและความต้องการของตัวผู้ต้องขังเสมอ ($\bar{X} = 2.37$, S.D. = 0.823) และรู้สึกว่าเพื่อนเป็นห่วงและเอาใจใส่ ($\bar{X} = 2.35$, S.D. = 0.922)

3. ความรู้สึกผูกพันกับที่ทำงานของผู้ต้องขังในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.58$, S.D. = 0.675)

ความรู้สึกผูกพันในที่ทำงานในระดับมาก ได้แก่ ผู้ต้องขังกับระดับความผูกพันกับที่ทำงาน จะเห็นได้ว่า ผู้ต้องขังคิดว่าใกล้ชิดและผูกพันกับคนในที่ทำงาน ($\bar{X} = 2.69$, S.D. = 0.831) มีความสุขเมื่ออยู่ในที่ทำงาน ($\bar{X} = 2.64$, S.D. = 0.905) เป็นส่วนหนึ่งของที่ทำงาน ($\bar{X} = 2.61$, S.D. = 0.867) พอใจและภูมิใจในความผูกพันของสมาชิกในที่ทำงาน ($\bar{X} = 2.54$, S.D. = 0.816) และเพื่อนในที่ทำงานมีการช่วยเหลือและรับฟังปัญหาซึ่งกันและกัน ($\bar{X} = 2.42$, S.D. = 0.808)

ตารางที่ 4.19 : ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้สึกผูกมัดทางสังคม (Commitment)

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
1. สัญญากับครอบครัวว่าจะดูแลเอาใจใส่และเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัว	60.2 (301)	30.8 (154)	7.0 (35)	2.0 (10)	3.49	0.715	มาก
2. สัญญากับครอบครัวว่าจะเป็นคนดีของสังคมและไม่ไปเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด	44.4 (222)	34.8 (174)	13.8 (69)	7.0 (35)	3.17	0.914	มาก
3. ทุ่มเทและพยายามทำทุกอย่างอย่างสุดความสามารถ	45.0 (225)	43.4 (217)	9.2 (46)	2.4 (12)	3.31	0.737	มาก
4. รู้สึกว่าการเป็นที่ยอมรับของเพื่อนร่วมงานมีความสำคัญมาก	21.8 (109)	50.4 (252)	24.2 (121)	3.6 (18)	2.90	0.772	มาก
5. รู้สึกว่าการงานเป็นสิ่งสำคัญ	37.6 (188)	43.8 (219)	15.0 (75)	3.6 (18)	3.15	0.805	มาก
6. รู้สึกว่าการปฏิสัมพันธ์กับคนในชุมชนเป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ	19.8 (99)	46.0 (230)	27.2 (136)	7.0 (35)	2.79	0.840	มาก
7. ตั้งใจจะแสวงหาอาชีพสุจริตและมั่นคงทำเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว	56.4 (282)	28.4 (142)	11.4 (57)	3.8 (19)	3.37	0.832	มาก
รวม					3.17	0.487	มาก

จากตารางที่ 4.19 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้สึกผูกมัดทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าภาพรวมความรู้สึกผูกมัดทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.17$, S.D. = 0.487) และเมื่อพิจารณารายข้อสามารถแบ่งได้ดังนี้

ความรู้สึกผูกมัดทางสังคมในระดับมากที่สุด ได้แก่ ผู้ต้องขังสัญญากับครอบครัวว่าจะดูแลเอาใจใส่และเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัว ($\bar{X} = 3.49$, S.D. = 0.715) ตั้งใจจะแสวงหาอาชีพสุจริตและมั่นคงทำเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว ($\bar{X} = 3.37$, S.D. = 0.832) และทุ่มเทและพยายามทำทุกอย่างอย่างสุดความสามารถ ($\bar{X} = 3.31$, S.D. = 0.737)

ความรู้สึกผูกมัดทางสังคมในระดับมาก ได้แก่ สัญญากับครอบครัวว่าจะเป็นคนดีของสังคมและไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ($\bar{X} = 3.17$, S.D. = 0.914) การงานเป็นสิ่งสำคัญ ($\bar{X} = 3.15$, S.D. = 0.805) การเป็นที่ยอมรับของเพื่อนร่วมงานมีความสำคัญ ($\bar{X} = 2.90$, S.D. = 0.772) และการมีปฏิสัมพันธ์กับคนในชุมชนเป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ ($\bar{X} = 2.79$, S.D. = 0.804)

ตารางที่ 4.20 : ข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม (Involvement)

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
1. การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมเป็นสิ่งสำคัญ	20.6 (103)	46.6 (233)	24.0 (120)	8.8 (44)	2.79	0.869	มาก
2. กระตือรือร้นที่จะร่วมกิจกรรมของสังคม	16.2 (81)	38.0 (190)	35.2 (176)	10.6 (53)	2.60	0.882	มาก
3. รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสังคมจะต้องสละเวลาทำประโยชน์เพื่อสังคม	18.0 (90)	38.8 (194)	30.8 (154)	12.4 (62)	2.62	0.919	มาก
4. งานจิตอาสามีความสำคัญและเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องเข้าร่วมกิจกรรม	18.2 (91)	41.0 (205)	30.0 (150)	10.8 (54)	2.67	0.897	มาก
5. มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม	16.8 (84)	36.4 (182)	31.8 (159)	15.0 (75)	2.55	0.941	มาก
รวม					2.65	0.777	มาก

จากตารางที่ 4.20 ข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าภาพรวมการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.65$, S.D. = 0.777) และเมื่อพิจารณารายข้อสามารถแบ่งได้ดังนี้

ความรู้สึกผูกมัดทางสังคมในระดับมาก ได้แก่ ผู้ต้องขังรู้สึกว่าการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมเป็นสิ่งสำคัญ ($\bar{X} = 2.79$, S.D. = 0.869) งานจิตอาสาที่มีความสำคัญและเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X} = 2.67$, S.D. = 0.897) รู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม จะต้องสละเวลาทำประโยชน์

เพื่อสังคม ($\bar{X} = 2.62, S.D. = 0.919$) กระตือรือร้นที่จะร่วมกิจกรรมของสังคม ($\bar{X} = 2.60, S.D. = 0.882$) และมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม ($\bar{X} = 2.55, S.D. = 0.941$)

ตารางที่ 4.21 : ข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อทางสังคม (Belief)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ศาสนาสำคัญต่อชีวิต	44.2 (221)	33.8 (169)	15.8 (79)	6.2 (31)	3.16	0.908	มาก
2. เชื่อในเรื่องบาปบุญ – คุณโทษ	42.2 (211)	39.8 (199)	12.8 (64)	5.2 (26)	3.19	0.850	มาก
3. เชื่อเรื่องกรรมดี – กรรมชั่ว	37.2 (186)	42.2 (211)	15.0 (75)	5.6 (28)	3.11	0.858	มาก
4. เชื่อเรื่องนรก – สวรรค์มีอยู่จริง	29.0 (145)	37.8 (189)	23.4 (117)	9.8 (49)	2.86	0.948	มาก
5. ให้ความสำคัญต่อการให้ทานแก่ผู้ยากไร้และสัตว์ยากไร้	36.0 (180)	38.2 (191)	19.0 (95)	6.8 (34)	3.03	0.907	มาก
6. เชื่อว่าทุกคนมีศีลธรรมและต้องปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด	25.8 (129)	36.6 (183)	26.2 (131)	11.4 (57)	2.77	0.961	มาก
7. มีความเกรงกลัวต่อบทลงโทษทางกฎหมาย	36.4 (182)	29.4 (147)	20.6 (103)	13.6 (68)	2.89	1.050	มาก
8. ละอายใจเมื่อถูกลงโทษทางกฎหมาย	60.4 (302)	22.8 (114)	9.4 (47)	7.4 (37)	3.36	0.930	มาก
รวม					3.05	0.632	มาก

จากตารางที่ 4.21 ข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ภาพรวมความเชื่อทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.05, S.D. = 0.632$) และเมื่อพิจารณารายข้อสามารถแบ่งได้ดังนี้

ความเชื่อทางสังคมในระดับมาก ได้แก่ ผู้ต้องขังละอายใจเมื่อถูกลงโทษทางกฎหมาย ($\bar{X} = 3.36, S.D. = 0.930$) เชื่อในเรื่องบาปบุญ – คุณโทษ ($\bar{X} = 3.19, S.D. = 0.850$) ศาสนาสำคัญต่อ

ชีวิต ($\bar{X} = 3.16, S.D. = 0.908$) เชื่อเรื่องกรรมดี กรรมชั่ว ($\bar{X} = 3.11, S.D. = 0.858$) ให้ความสำคัญต่อการให้ทานแก่ผู้ยากไร้และสัตว์ยากไร้ ($\bar{X} = 3.03, S.D. = 0.907$) มีความเกรงกลัวต่อบทลงโทษทางกฎหมาย ($\bar{X} = 2.89, S.D. = 1.050$) เชื่อเรื่องนรก - สวรรค์ว่ามีอยู่จริง ($\bar{X} = 2.86, S.D. = 0.948$) และเชื่อว่าทุกคนมีศีลธรรมและต้องปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ($\bar{X} = 2.77, S.D. = 0.961$)

ตารางที่ 4.22 : ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มีเลย			
1. เพื่อนสนิทที่เสพยาเสพติด	19.6 (98)	21.2 (106)	48.0 (240)	11.2 (56)	1.94	1.060	น้อย
2. เพื่อนสนิทที่ค้ายาเสพติด	9.8 (49)	17.0 (85)	63.0 (315)	10.2 (51)	1.67	1.015	น้อยที่สุด
3. เพื่อนสนิทที่เป็นเครือข่ายในการซื้อขายยาเสพติด	12.6 (63)	17.4 (87)	47.0 (235)	23.0 (115)	2.12	1.227	มาก
รวม					1.91	0.776	น้อย

จากตารางที่ 4.22 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ภาพรวมจำนวนเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.91, S.D. = 0.776$) และเมื่อพิจารณารายข้อสามารถแบ่งได้ดังนี้

จำนวนเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับมาก ได้แก่ ผู้ต้องขังมีเพื่อนสนิทที่เป็นเครือข่ายในการซื้อขายยาเสพติด ($\bar{X} = 2.12, S.D. = 1.227$)

จำนวนเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับน้อย ได้แก่ เพื่อนสนิทที่เสพยาเสพติด ($\bar{X} = 1.94, S.D. = 1.060$)

จำนวนเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ เพื่อนสนิทที่ค้ายาเสพติด ($\bar{X} = 1.67, S.D. = 1.015$)

ตารางที่ 4.23 : ข้อมูลเกี่ยวกับเวลาในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				\bar{x}	S.D.	ระดับ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มีเลย			
1. เพื่อนสนิทที่เสพยาเสพติด	3.6 (18)	29.4 (147)	55.8 (279)	11.2 (56)	1.70	0.977	น้อยที่สุด
2. เพื่อนสนิทที่ค้ายาเสพติด	2.8 (14)	26.2 (131)	60.8 (304)	10.2 (51)	1.62	0.951	น้อยที่สุด
3. เพื่อนสนิทที่เป็นเครือข่ายในการซื้อขายยาเสพติด	2.6 (13)	24.4 (122)	49.6 (248)	23.4 (117)	2.00	1.209	น้อย
รวม					1.77	0.736	น้อย

จากตารางที่ 4.23 ข้อมูลเกี่ยวกับเวลาในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ภาพรวมเวลาในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 1.77$, S.D. = 0.736) และเมื่อพิจารณารายข้อสามารถแบ่งได้ดังนี้

เวลาในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับน้อย ได้แก่ ผู้ต้องขังคบหาเพื่อนสนิทที่เป็นเครือข่ายในการซื้อขายยาเสพติด ($\bar{x} = 2.00$, S.D. = 1.209)

เวลาในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ เพื่อนสนิทที่เสพยาเสพติด ($\bar{x} = 1.70$, S.D. = 0.977) และเพื่อนสนิทที่ค้ายาเสพติด ($\bar{x} = 1.62$, S.D. = 0.951)

ตารางที่ 4.24 : ข้อมูลเกี่ยวกับความถี่ในการคบหาสมาคมกับเพื่อนสนิทเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				\bar{x}	S.D.	ระดับ
	เป็นประจำ	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย			
1. เพื่อนสนิทที่เสพยาเสพติด	52.8 (264)	22.2 (111)	13.8 (69)	11.2 (56)	1.83	1.043	น้อย
2. เพื่อนสนิทที่ค้ายาเสพติด	42.8 (214)	32.6 (163)	14.2 (71)	10.4 (52)	1.92	0.991	น้อย
3. เพื่อนสนิทที่เป็นเครือข่าย ในการซื้อขายยาเสพติด	38.2 (191)	23.4 (117)	15.0 (75)	23.4 (117)	2.24	1.190	มาก
รวม					2.00	0.799	น้อย

จากตารางที่ 4.24 ข้อมูลเกี่ยวกับความถี่ในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ภาพรวมความถี่ในการคบหาเพื่อนสนิทที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.00$, S.D. = 0.779) และเมื่อพิจารณารายข้อสามารถแบ่งได้ดังนี้

ความถี่ในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับมาก ได้แก่ ผู้ต้องขังคบหาเพื่อนสนิทที่เป็นเครือข่ายในการซื้อขายยาเสพติด ($\bar{x} = 2.24$, S.D. = 1.190)

ความถี่ในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับน้อย ได้แก่ เพื่อนสนิทที่ค้ายาเสพติด ($\bar{x} = 1.92$, S.D. = 0.991) และเพื่อนสนิทที่เสพยาเสพติด ($\bar{x} = 1.83$, S.D. = 1.043)

ตารางที่ 4.25 : ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมในการคบหาสมาคมกับเพื่อนสนิท

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				X	S.D.	ระดับ
	เป็นประจำ	บางครั้ง	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย			
1. เพื่อนสนิทที่ชอบเล่นการพนัน	21.2 (106)	28.4 (142)	29.6 (148)	20.8 (104)	2.50	1.045	มาก
2. เพื่อนสนิทที่ชอบเที่ยวกลางคืน	41.4 (207)	31.6 (158)	21.6 (108)	5.4 (27)	3.09	0.916	มาก
3. เพื่อนสนิทที่เคยกระทำผิดทางเพศ (ข่มขืน / อนาจาร / พรากผู้เยาว์ / โทรมหญิง)	4.4 (22)	4.2 (132)	11.6 (58)	79.8 (399)	1.33	0.756	น้อยที่สุด
4. เพื่อนสนิทที่เคยกระทำผิดใน คดีอาญา (ฆ่า / พยายามฆ่า / ทำร้ายร่างกาย)	13.6 (68)	26.4 (132)	21.8 (109)	38.2 (191)	2.15	1.081	มาก
5. เพื่อนสนิทที่เคยกระทำผิดเกี่ยวกับ ทรัพย์สิน (ลัก / วิ่ง / ชิง / ปล้น)	13.4 (67)	9.8 (49)	18.6 (93)	58.2 (291)	1.78	1.082	น้อย
รวม					2.17	0.631	มาก

จากตารางที่ 4.25 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ภาพรวมพฤติกรรมในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.17$, S.D. = 0.631) และเมื่อพิจารณารายข้อสามารถแบ่งได้ดังนี้

พฤติกรรมในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับมาก ได้แก่ ผู้ต้องขังคบหาเพื่อนสนิทที่ชอบเที่ยวกลางคืน ($\bar{X} = 3.09$, S.D. = 0.916) เพื่อนสนิทที่ชอบเล่นการพนัน ($\bar{X} = 2.50$, S.D. = 1.045) และเพื่อนสนิทที่เคยกระทำผิดทางอาญา ได้แก่ ฆ่า / พยายามฆ่า / ทำร้ายร่างกาย ($\bar{X} = 2.15$, S.D. = 1.081)

พฤติกรรมในการคบเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับน้อย ได้แก่ เพื่อนสนิทที่เคยกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ได้แก่ ลัก / วิ่ง / ซิง / ปล้น ($\bar{X} = 1.78, S.D. = 1.082$)

พฤติกรรมในการคบเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ เพื่อนสนิทที่เคยกระทำผิดทางเพศ ได้แก่ ข่มขืน / อนาคต / พรากผู้เยาว์ / โทรมหญิง ($\bar{X} = 1.33, S.D. = 0.756$)

4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นในการหาแนวทางการป้องกันและแก้ไข

แนวทางการป้องกันและแก้ไขการทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ต้องขังคดีเกี่ยวกับยาเสพติดในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ดังต่อไปนี้

ผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดได้แสดงความคิดเห็นที่เป็นแนวทางแก้ไขปัญหายาเสพติดไว้หลากหลายความคิดเห็น โดยแบ่งออกเป็นความคิดเห็นที่มีต่อบุคคลตั้งแต่เด็กและเยาวชน และครอบครัว ได้แก่ ช่วยกันเป็นหูเป็นตาให้ชุมชนเข้มแข็งปลอดภัยจากยาเสพติด, ให้ความรู้เรื่องโทษของยาเสพติดแก่เยาวชน โดยใช้กิจกรรมเข้าช่วยกลุ่มกล่าวจิตใจให้เข้มแข็งและให้ตั้งอยู่ในกรอบของกฎหมาย, ปลูกฝังจิตสำนึกตั้งแต่เยาวชน โดยเฉพาะการเลือกคบเพื่อน, ให้ความสำคัญกับสถาบันครอบครัว เพราะเป็นสถาบันหลักที่เป็นภูมิป้องกันปัญหา ยาเสพติด, อบรมคุณธรรม จริยธรรมภายในครอบครัว ชุมชน และองค์กรอย่างสม่ำเสมอโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง และเปิดโอกาสให้เยาวชนได้แสดงออกในด้านความคิด ความสามารถ การแสดงออกทางด้านกิจกรรม กีฬาต่างๆ และเชื่อมั่นในกิจกรรมต่างๆ เหล่านั้นที่เยาวชนแสดงออกมาอย่างเสรีโดยไม่ปิดกั้นการแสดงออกและความคิดเห็น เป็นต้น

และความคิดเห็นที่มีต่อหน่วยงานรัฐ ได้แก่ แยกผู้ต้องขังคดียาเสพติดออกจากคดีทั่วไปเพื่อไม่ให้เกิดการขยายเครือข่ายจากเรือนจำ, ใช้กฎหมายลงโทษที่รุนแรง, รัฐไม่ควรนำเสนอข่าวมูลค่าของยาเสพติดที่จับกุมได้เพราะจำนวนเงินเหล่านั้นล่อตาล่อใจแก่ผู้ค้ารายย่อยที่ดิ้นรนหาเงินเลี้ยงครอบครัวเป็นอย่างมาก, อบรมฝึกอาชีพให้ผู้กระทำผิดเพื่อไม่ให้เกิดการกระทำผิดซ้ำ, รัฐควรแก้ปัญหาเศรษฐกิจซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้ผู้หาเช้ากินค่ำ รายได้ไม่พอรายจ่ายต้องหันไปเป็นผู้ค้ารายย่อยเพื่อหาเงินมาเลี้ยงครอบครัว, สืบประวัติบุคคลที่จะเข้ามาเป็นบุคคลกรทำงานในกระบวนการการปราบปรามยาเสพติด เพราะข้าราชการที่ปราบปรามยาเสพติดส่วนใหญ่ล้วนเกี่ยวข้องกับเครือข่ายยาเสพติดรายใหญ่ทั้งสิ้น, ปราบปรามข้าราชการคอร์รัปชันทุจริตต่อหน้าที่ตนเอง รวมถึงนักการเมืองท้องถิ่น นักการเมืองระดับชาติที่พัวพันกับเครือข่ายยาเสพติด โดยไม่ถือ

พรรคถือพวก และตำรวงเป็นหัวใจสำคัญของปัญหายาเสพติด โดยการให้ยาเสพติดเป็นเครื่องมือ หลอกล่อและชักจูงให้ผู้เสพมาเป็นสายให้เพื่อผลงานของตนเอง สุดท้ายตำรวงก็เป็นผู้ค้าเสียเองโดย ยึดของกลางไปปล่อยให้แก่เครือข่ายตนเอง รวมถึงการที่ตำรวงเป็นผู้ขนลำเลียงยาเสพติดจากแนว ชายแดนเข้ามาสู่เมืองใหญ่ โดยการนำรถที่ใช้ในราชการมาเป็นพาหนะในการขนยาเสพติด โดยมี ตำรวงที่อยู่ในเครือข่ายช่วยกันบอกเส้นทาง การตั้งด่านตรวจ เพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจค้นและจับกุม เป็นต้น

4.4 การพิสูจน์สมมุติฐาน

4.4.1 สมมุติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคมที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช
2. ปัจจัยด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

4.4.2 การทดสอบสมมุติฐาน

การใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance : ANOVA) และการวิเคราะห์จำแนกหมู่ (Multiple Classification Analysis : MCA) มาพิสูจน์สมมุติฐาน

การทดสอบสมมุติฐานนี้เพื่อหาปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งผู้วิจัยได้ออกแบบ Model เพื่อใช้ศึกษาว่าตัวแปรใดใน Model ดังกล่าวมีผลต่อหรือมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

4.4.3 Model สมมุติฐาน

ตัวแปรตาม คือ ความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์

ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยด้านทฤษฎีทางอาชญาวิทยา ดังนี้ ความผูกพันกับครอบครัว, การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม, ความเชื่อทางสังคม, จำนวนเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติด และปัจจัยภูมิหลังในเรื่องประวัติการกระทำผิดในคดียาเสพติดในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษของผู้ต้องขัง

ตัวแปรควบคุม คือ สถานภาพสมรสของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

ตารางที่ 4.26 : การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราชจำแนกตามปัจจัยด้านทฤษฎีทางอาชีวศึกษา

ANOVA						
Source of Variation	Hierarchical Method					
	Sum of Squares	df	Mean Squares	F	Sig.	B
Main Effect (Combined)	4716.105	10	471.611	6.546	.000	
- ความผูกพันกับครอบครัว	833.077	2	416.538	5.782	.003	
- การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม	566.406	2	283.203	3.931	.020	
- ความเชื่อทางสังคม	1745.454	2	872.727	12.114	.000	
- จำนวนเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติด	774.000	2	387.000	5.372	.005	
- ประวัติการกระทำผิดในคดียาเสพติดในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษ	797.168	2	398.584	5.533	.004	
Covariates – สถานภาพสมรส	507.263	1	507.263	7.041	.08	-
Model	5223.368	11	474.852	6.591	.000	1.070
Residual	35156.014	488	72.041			
Total	40379.382	499	80.921			

*p < 0.05

ตารางที่ 4.27 : การวิเคราะห์จำแนกพหุของความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราชจำแนกตามปัจจัยด้านทฤษฎีทางอาชีวศึกษา

MCA									
Variable and Category	N	Predicted Means			ETA	Deviation			Beta
		Unadjusted	Adjusted for Factors and Covariates			Unadjusted	Adjusted for Factors and Covariates		
ความผูกพันกับครอบครัว					.144				.094
- น้อย	139	9.80	9.22			1.905	1.323		
- ปานกลาง	223	7.64	7.58			-.253	-.312		
- มาก	138	6.38	7.06			-1.510	-.829		
การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม					.155				.053
- น้อย	121	10.33	7.06			2.437	.827		
- ปานกลาง	241	7.30	8.72			-.595	-.176		

ตารางที่ 4.27 : การวิเคราะห์จำแนกพหุของความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราชจำแนกตามปัจจัยด้านทฤษฎีทางอาชญาวิทยา (ต่อ)

MCA											
Variable and Category	N	Predicted Means				ETA	Deviation				Beta
		Unadjusted	Adjusted for Factors and Covariates	Adjusted for Factors and Covariates	Unadjusted		Adjusted for Factors and Covariates	Adjusted for Factors and Covariates	Unadjusted		
การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม (ต่อ)											
- มาก	138	6.80	7.72			-1.097	-418				
ความเชื่อทางสังคม					.247					.210	
- น้อย	120	11.63	11.15			3.731	3.252				
- ปานกลาง	241	7.35	7.27			-.541	-.623				
- มาก	139	5.61	6.17			-2.282	-1.728				
จำนวนเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติด											
					.165					.134	
- น้อย	219	6.25	6.55			-1.643	-1.348				
- ปานกลาง	113	8.69	8.63			.796	.723				
- มาก	168	9.50	9.16			1.606	1.264				
ประวัติการกระทำผิดในคดียาเสพติดในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษ											
					.154					.141	
- น้อย	383	7.25	7.37			-.643	-.528				
- ปานกลาง	59	8.46	7.91			.564	.021				
- มาก	58	11.57	11.36			3.675	3.465				
Multiple										.360	
Multiple R Square										.129	

4.4.4 ผลการพิสูจน์สมมุติฐาน

ปัจจัยความผูกพันทางสังคม (Social Bond) ได้แก่ ความผูกพันกับครอบครัว การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม (Involvement) และความเชื่อทางสังคม (Belief) ปัจจัยการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association) ได้แก่ จำนวนเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติด และปัจจัยทางด้านภูมิหลังทางสังคม ได้แก่ สถานภาพสมรสของผู้ต้องขัง ความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ และเรื่องประวัติการกระทำผิดในคดียาเสพติดในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษของผู้ต้องขัง มีผลต่อการกระทำผิดคดียาเสพติด

จากตารางที่ 4.26 – 4.27 การวิเคราะห์ความแปรปรวนและการวิเคราะห์จำแนกพหุปัจจัยด้านต่างๆ ในตาราง พบว่าเมื่อนำตัวแปรอิสระ อันประกอบด้วย ความผูกพันทางสังคม คือ ความผูกพันกับครอบครัว การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม ความเชื่อทางสังคม และการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน คือ จำนวนเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติด และปัจจัยภูมิหลังในเรื่องประวัติการกระทำผิดในคดียาเสพติดในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษของผู้ต้องขัง มาทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการวิเคราะห์จำแนกพหุร่วมกับตัวแปรตามคือ ความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ของผู้ต้องขัง ตัวแปรอิสระทั้งหมดมีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (sig. = .000) และตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายตัวแปรตาม (Model) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (sig. = .000) เช่นเดียวกัน

และเมื่อพิจารณารายละเอียดของตัวแปรอิสระแต่ละตัวพบว่า ตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตาม โดยเรียงลำดับจากนัยสำคัญทางสถิติ (sig.) ได้แก่ ความเชื่อทางสังคม ประกอบด้วย ศาสนาสำคัญต่อชีวิต, เชื่อในเรื่องบาปบุญ – คุณโทษ, เชื่อเรื่องกรรมดี กรรมชั่ว, เชื่อเรื่องนรก – สวรรค์ว่ามีอยู่จริง, ให้ความสำคัญต่อการให้ทานแก่ผู้ยากไร้และสัตว์ยากไร้, เชื่อว่าทุกคนมีศีลธรรม และต้องปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด, มีความเกรงกลัวต่อบทลงโทษทางกฎหมาย และรู้สึกละอายใจเมื่อถูกลงโทษทางกฎหมาย (sig. = .000), จำนวนเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติด (sig. = .005), ความผูกพันกับครอบครัว ประกอบด้วย รู้สึกถึงความอบอุ่นและความห่วงใยกับครอบครัว, ครอบครัวมีความหมายและสำคัญต่อชีวิต, ครอบครัวให้การสนับสนุนและส่งเสริมสิ่งที่ทำอยู่เสมอ, สมาชิกในครอบครัวรับฟังปัญหา เป็นที่ปรึกษาที่ดีและให้ความช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา, ใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับครอบครัวและร่วมทำกิจกรรมต่างๆ กับครอบครัวเสมอ และรู้สึกปลอดภัยและไว้วางใจสมาชิกในครอบครัวเสมอ (sig. = .003) และการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม ประกอบด้วย การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมเป็นสิ่งสำคัญ, กระตือรือร้นที่จะร่วมกิจกรรมของสังคม, รู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม จะต้องสละเวลาทำประโยชน์เพื่อสังคม, งานจิตอาสามีความสำคัญและเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องเข้าร่วมกิจกรรม และมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมสังคม (sig. = .020) ตามลำดับ และปัจจัยภูมิหลังในเรื่องประวัติการกระทำผิดที่เคยถูกศาลลงโทษคดียาเสพติดในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษ ประกอบด้วย คดีเสพยาเสพติด, คดีครอบครองยาเสพติด, คดีครอบครองยาเสพติดเพื่อจำหน่าย และคดีจำหน่ายยาเสพติด (sig. = 0.004)

เมื่อนำตัวแปรควบคุม คือ สถานภาพสมรส (sig. = .008) มาร่วมวิเคราะห์ด้วยพบว่า มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามคือ ความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตามเพิ่มเติมพบว่า ความเชื่อทางสังคมของผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่มีความเชื่อทางสังคมในระดับน้อย มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับมากที่สุด ส่วนผู้ต้องขังที่มีความเชื่อทางสังคมในระดับมาก มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์น้อยที่สุด โดยที่ผู้ต้องขังที่มีความเชื่อทางสังคมในระดับน้อย มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับมากที่สุด (3.252) รองลงมาคือ ผู้ต้องขังที่มีความเชื่อทางสังคมในระดับปานกลางถึงระดับมาก มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับน้อยที่สุดเช่นเดียวกันที่ (-.623), (-1.728) ตามลำดับ โดยตัวแปรทางด้านความเชื่อทางสังคมมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์อยู่ที่ร้อยละ 21 (Beta = .210) ซึ่งเป็นไปตามหลักของทฤษฎีความผูกพันทางสังคมของ Hirschi (Social Bond Theory)

จำนวนเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติดของผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่มีจำนวนเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติดในระดับน้อย มีการเสพยาเสพติดในระดับน้อยที่สุด ส่วนผู้ต้องขังที่มีจำนวนเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติดในระดับมาก มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับมากที่สุด โดยที่ผู้ต้องขังที่มีจำนวนเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติดในระดับมาก มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับมากที่สุด (1.264) รองลงมาคือ ผู้ต้องขังที่มีจำนวนเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติดในระดับปานกลางถึงระดับน้อย มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับน้อยที่สุดเช่นเดียวกันที่ (.733), (-1.348) ตามลำดับ โดยตัวแปรทางด้านจำนวนเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติดมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์อยู่ที่ร้อยละ 13.4 (Beta = .134) ซึ่งเป็นไปตามหลักของทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันของ Sutherland (Differential Association Theory)

ความผูกพันกับครอบครัวของผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดนั้น หากผู้ต้องขังมีความผูกพันกับครอบครัวในระดับน้อย มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับมากที่สุด ส่วนผู้ต้องขังที่มีความผูกพันในระดับมาก มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับน้อยที่สุด โดยที่ผู้ต้องขังที่มีความผูกพันกับครอบครัวในระดับน้อย มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับมากที่สุด (1.323) รองลงมาคือ ผู้ต้องขังที่มีความผูกพันกับครอบครัวในระดับปานกลางถึงระดับมาก มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับน้อยที่สุดเช่นเดียวกันที่ (-.312), (-.829) ตามลำดับ โดยตัวแปรทางด้านความผูกพันกับครอบครัวมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์อยู่ที่ร้อยละ 9.4 (Beta = .094) ซึ่งเป็นไปตามหลักของทฤษฎีความผูกพันทางสังคมของ Hirschi (Social Bond Theory)

การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมของผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมในระดับน้อย มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับมากที่สุด ส่วนผู้ต้องขังที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมในระดับมาก มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับน้อยที่สุด

โดยที่ผู้ต้องขังที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมในระดับน้อย มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับมากที่สุด (.827) รองลงมาคือ ผู้ต้องขังที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมในระดับปานกลางถึงระดับมาก มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับน้อยที่สุดเช่นเดียวกันที่ (-.176), (-.418) ตามลำดับ โดยตัวแปรทางด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์อยู่ที่ร้อยละ 5.3 (Beta = .053) ซึ่งเป็นไปตามหลักของทฤษฎีความผูกพันทางสังคมของ Hirschi (Social Bond Theory)

ปัจจัยภูมิหลังในเรื่องประวัติการกระทำผิดในคดียาเสพติดในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษของผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่มีประวัติการกระทำผิดในคดียาเสพติดในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษในระดับน้อยมีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับน้อยที่สุด ส่วนผู้ต้องขังที่มีประวัติการกระทำผิดในคดียาเสพติดในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษในระดับมาก มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับมากที่สุด โดยที่ผู้ต้องขังที่มีประวัติการกระทำผิดในคดียาเสพติดในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษในระดับมาก มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับมากที่สุด (3.465) รองลงมาคือ ผู้ต้องขังที่มีประวัติการกระทำผิดในคดียาเสพติดในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษในระดับปานกลางถึงระดับน้อย มีการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับน้อยที่สุดเช่นเดียวกันที่ (.021), (-.528) ตามลำดับ โดยตัวแปรทางด้านการกระทำผิดในคดียาเสพติดในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์อยู่ที่ร้อยละ 14.1 (Beta = .141)

สรุป ตัวแปรอิสระซึ่งประกอบด้วย การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม ความเชื่อทางสังคม ประกอบด้วย ศาสนาสัญญาต่อชีวิต, เชื่อในเรื่องบาปบุญ – คุณโทษ, เชื่อเรื่องกรรมดี กรรมชั่ว, เชื่อเรื่องนรก – สวรรค์ว่ามีอยู่จริง, ให้ความสำคัญต่อการให้ทานแก่ผู้ยากไร้และสัตว์ยากไร้, เชื่อว่าทุกคนมีศีลธรรมและต้องปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด, มีความเกรงกลัวต่อบทลงโทษทางกฎหมาย และรู้สึกละอายใจเมื่อถูกลงโทษทางกฎหมาย, จำนวนเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติด, ความผูกพันกับครอบครัว ประกอบด้วย รู้สึกถึงความอบอุ่นและความหวังใจกับครอบครัว, ครอบครัวมีความหมายและสำคัญต่อชีวิต, ครอบครัวให้การสนับสนุนและส่งเสริมสิ่งที่ทำอยู่เสมอ, สมาชิกในครอบครัวรับฟังปัญหา เป็นที่ปรึกษาที่ดีและให้ความช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา, ใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับครอบครัวและร่วมทำกิจกรรมต่างๆ กับครอบครัวเสมอ และรู้สึกปลอดภัยและไว้วางใจสมาชิกในครอบครัวเสมอ และปัจจัยภูมิหลังในเรื่องประวัติการกระทำผิดในคดียาเสพติดในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษของผู้ต้องขังนั้นมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามคือ ความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ ร้อยละ 36 (Multiple R = .360) และสามารถที่จะร่วมกันอธิบายตัวแปรตามได้ร้อยละ 12.9 (Multiple R Squared = .129) จึงยอมรับสมมุติฐานในการวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 5

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษาถึงปัจจัยความผูกพันทางสังคม (Social Bond Theory) ของ Travis Hirschi และปัจจัยการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association) ของ Sutherland ว่าปัจจัยเหล่านี้ส่งผลต่อความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ของผู้ต้องขังหรือไม่

งานวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาในเรื่องปัจจัยภายนอก ได้แก่ ผู้ต้องขังที่มีความเชื่อทางสังคม ประกอบด้วย ศาสนาสัญญาต่อชีวิต, เชื่อในเรื่องบาปบุญ – คุณโทษ, เชื่อเรื่องกรรมดี กรรมชั่ว, เชื่อเรื่องนรก – สวรรค์ว่ามีอยู่จริง, ให้ความสำคัญต่อการให้ทานแก่ผู้ยากไร้และสัตว์ยากไร้, เชื่อว่าทุกคนมีศีลธรรมและต้องปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด, มีความเกรงกลัวต่อบทลงโทษตามกฎหมาย และรู้สึกละอายใจเมื่อถูกลงโทษตามกฎหมาย, ความผูกพันกับครอบครัว ประกอบด้วย รู้สึกถึงความอบอุ่นและความห่วงใยกับครอบครัว, ครอบครัวมีความหมายและสำคัญต่อชีวิต, ครอบครัวให้การสนับสนุนและส่งเสริมสิ่งที่ทำอยู่เสมอ, สมาชิกในครอบครัวรับฟังปัญหา เป็นที่ปรึกษาที่ดีและให้ความช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา, ใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับครอบครัวและร่วมทำกิจกรรมต่างๆ กับครอบครัวเสมอ และรู้สึกปลอดภัยและไว้วางใจสมาชิกในครอบครัวเสมอ และการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม ประกอบด้วย การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมเป็นสิ่งสำคัญ, กระตือรือร้นที่จะร่วมกิจกรรมของสังคม, รู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม จะต้องใช้เวลาทำประโยชน์เพื่อสังคม, งานจิตอาสามีความสำคัญและเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องเข้าร่วมกิจกรรม และมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมสังคม ปัจจัยดังกล่าวข้างต้นอยู่ในระดับน้อย มีความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับมาก รวมถึงการศึกษาปัจจัยภูมิหลังของผู้ต้องขัง ได้แก่ ประวัติการกระทำผิดในคดียาเสพติดในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษของผู้ต้องขังที่เคยถูกศาลตัดสินลงโทษมาก่อน มีความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับมาก

จากการพิสูจน์สมมุติฐานชี้ให้เห็นแล้วว่าทฤษฎีความผูกพันทางสังคม (Social Bond Theory) ได้แก่ ความผูกพันกับครอบครัว การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม และความเชื่อทางสังคม และการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association Theory) ได้แก่ จำนวนเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติด มีผลต่อความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ของผู้ต้องขังในเรือนจำกลาง นครศรีธรรมราชอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การนำปัจจัยหลายๆ ด้านหรือทฤษฎีหลายๆ

ทฤษฎีมานุษยวิทยา สามารถอธิบายการกระทำผิดของผู้ต้องขังได้จริงตามสมมุติฐานที่กำหนดไว้ และคำถามที่ใช้ในการวิจัยด้วยเช่นกัน

ส่วนปัจจัยภูมิหลังส่วนบุคคล เมื่อผู้วิจัยได้ทำการพิสูจน์สมมุติฐานแล้ว พบว่า มีเพียงตัวแปรประวัติการกระทำผิดในคดีอาชญากรรมในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษของผู้ต้องขังที่เคยถูกศาลตัดสินลงโทษมาก่อนเท่านั้นที่มีอิทธิพลอย่างแท้จริงต่อการกระทำผิด โดยผู้วิจัยใช้ปัจจัยสถานะภาพสมรสของผู้ต้องขังกลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแปรควบคุม

ข้อมูลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าผู้ต้องขังคดีอาชญากรรมในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราชส่วนมากมีพฤติกรรมชอบเสพยาเสพติด โดยมีจำนวนครั้งในการเสพยามากกว่า 10 ครั้งต่อสัปดาห์ ($\bar{x} = 2.39$, S.D. = 1.016) และมีพฤติกรรมค้ายาเสพติด สาเหตุในเรื่องนี้น่าจะมาจากผู้ต้องขังกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 26 – 30 ปี ซึ่งเป็นวัยกำลังทำงานและเป็นเสาหลักของครอบครัว ประกอบอาชีพรับจ้าง มีรายได้ประมาณ 5,000 – 10,000 บาท มีบุตรที่ต้องรับผิดชอบประมาณ 1-3 คน ก่อนใช้ยาเสพติดประสบปัญหาขัดแย้งในครอบครัว และถูกศาลตัดสินลงโทษในคดีครอบครองยาเสพติดเพื่อจำหน่าย จากองค์ประกอบของปัจจัยภูมิหลังส่วนบุคคลนี้ชี้ให้เห็นว่าผู้ต้องขังกลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในเรื่องความขัดแย้งกับครอบครัว จะเห็นได้จากข้อเท็จจริงทางด้านความรู้สึกผูกพันกับครอบครัวที่ผู้ต้องขังคิดว่าครอบครัวมีความหมายและสำคัญต่อชีวิตมาก รวมถึงความรู้สึกถึงความปลอดภัยและไว้วางใจสมาชิกในครอบครัวเสมอ เมื่อผู้ต้องขังรู้สึกว่าการครอบครัวไม่ให้การสนับสนุนและส่งเสริมในสิ่งที่ทำอยู่ไม่ว่าจะเป็นเรื่องหน้าที่การงาน กิจกรรมส่วนตัว และกิจกรรมทางสังคมต่างๆ รวมถึงการที่บุคคลในครอบครัวไม่ยอมรับฟังปัญหาต่างๆ หรือไม่เป็นที่ปรึกษาและให้ความช่วยเหลือเมื่อเดือดร้อน รวมถึงการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมทั้งในด้านงานจิตอาสา หรืองานประเพณีสำคัญทางศาสนาต่างๆ รวมถึงหลักธรรมคำสอนที่กล่อมเกลาจิตใจและหลักกฎหมายที่เป็นกฎระเบียบของการอยู่ร่วมกันในสังคม โดยเฉพาะเรื่องบาปบุญคุณโทษ กรรมดีกรรมชั่ว เรื่องนรกสวรรค์ และความเชื่อทางกฎหมายในเรื่องที่มนุษย์ทุกคนมีศีลธรรมและต้องปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด และมีความเกรงกลัวต่อบทลงโทษทางกฎหมาย ซึ่งอิทธิพลทางด้านความรู้สึกผูกพันนี้มีผลต่อการกระทำผิด เมื่อผู้ต้องขังกลุ่มตัวอย่างละเลยความเชื่อและการปฏิบัติทางสังคมแล้ว ทำให้มีเวลาว่างมากจนเกินไป เมื่อผู้ต้องขังรู้สึกขัดแย้งและมีปัญหากับครอบครัว ทำให้เกิดการคิดฟุ้งซ่านจนต้องหาทางออกด้วยการเสพยาเสพติด อีกทั้งผู้ต้องขังกลุ่มตัวอย่างที่มีประวัติการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดมาก่อนมีความเสี่ยงสูงที่หันกลับมาใช้ยาเสพติดอีก เพราะความเคยชินในอดีตที่แก้ปัญหาคิดวิธี เมื่อเข้าสู่สภาวะเดิมหรือสถานการณ์เดิม การแก้ปัญหามาแบบผิดๆ ก็ย้อนกลับมาสู่วังวนเดิม โดยเฉพาะผู้ต้องขังที่ได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติดเป็นจำนวนมาก

เป็นกลุ่ม เป็นแก๊งค์ ส่งผลให้มีการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมากกว่าผู้ต้องขังที่ไม่มีประวัติการกระทำผิดยาเสพติดมาก่อนและไม่มีเพื่อนสนิทหรือมีเพื่อนสนิทที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดน้อย

สิ่งเหล่านี้เป็นข้อเท็จจริงที่สอดคล้องกับทฤษฎีความผูกพันทางสังคม (Social Bond Theory) ของ Hirschi และทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association Theory) ของ Sutherland การพิสูจน์สมมุติฐานโดยอาศัยปัจจัยความผูกพันทางสังคม (Social Bond Theory) ประกอบด้วย ความผูกพันกับครอบครัว การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม และความเชื่อทางสังคม ส่งผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีความสอดคล้องและตรงกับหลักวิจัยที่ว่าทฤษฎีนี้มุ่งความสนใจไปที่ความผูกพันหรือการผูกติด ยึดติด หรือแนบแน่นกับบุคคลอื่นเป็นสำคัญ เนื่องจากความผูกพันนั้นเป็นกระบวนการที่สร้างพลังอำนาจให้กับจิตใจที่พร้อม ที่จะควบคุม หน่วงเหนี่ยว ยับยั้ง หักห้าม มิให้ตนเองกระทำผิด หากความผูกพันดังกล่าวนี้เสื่อมถอยลง คนเราก็มีแนวโน้มที่จะกระทำผิดมากขึ้น Hirschi กล่าวไว้ว่า การที่บุคคลกระทำผิดเนื่องมาจากความผูกพันกับบุคคลอื่นไม่ดีหรือล่มสลายนั่นเอง (ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมะณีและคณะ, 2554: 24)

จากการพิสูจน์สมมุติฐาน โดยอาศัยปัจจัยความผูกพันกับครอบครัวแล้ว มีความสอดคล้องและตรงกับหลักวิจัยที่ว่าเมื่อมีความผูกพันกับครอบครัวมาก มีการกระทำผิดน้อย และผู้ที่มีความผูกพันกับครอบครัวน้อย มีการกระทำผิดมาก ในทัศนะของ Hirschi ความผูกพันต่อพ่อแม่ เป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด (Hirschi, 1968: 86 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมะณี, 2554) เพราะหากขาดความผูกพันต่อพ่อแม่แล้ว ความผูกพันด้านอื่นๆ ก็จะมีผลตามมาด้วย ความผูกพันนี้ได้สะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการขัดเกลาภายในจิตใจของเราให้ยอมรับบรรทัดฐานทางสังคม ศีลธรรม มโนธรรมต่างๆ ให้ประพฤติปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม ซึ่งการขัดเกลาดังกล่าวนี้ล้วนเกิดขึ้นจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่หรือผู้ปกครองเป็นสำคัญ เห็นได้จากการที่ผู้ต้องขังกลุ่มตัวอย่างรู้สึกถึงความอบอุ่นและความห่วงใยจากครอบครัว สมาชิกในครอบครัวมีความหมายและความสำคัญต่อชีวิตบุคคลในครอบครัวรับฟังปัญหาและเป็นที่ปรึกษาที่ดี พร้อมช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา และรู้สึกปลอดภัยและไว้วางใจสมาชิกในครอบครัวเสมอ สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ Patricia, Voorhis et al. (1988) จากการศึกษาในเรื่อง “The impact of family structure and quality on delinquency : a comparative assessment of structural and functional faceless” พบว่าความอ่อนแอของ Social bond ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดมีผลมาจากความสัมพันธ์กับครอบครัว อย่างเช่น ครอบครัวที่ขาดความอบอุ่น ขาดการเอาใจใส่ต่อเด็ก ครอบครัวที่แตกแยก ครอบครัวที่ขัดแย้ง ครอบครัวที่ละเมิดทางเพศต่อเด็ก นอกจากนี้ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนและความสัมพันธ์กับโรงเรียนก็ เป็นปัจจัยที่สามารถทำนายการกระทำผิดของเด็กได้

จากการพิสูจน์สมมุติฐาน โดยอาศัยปัจจัยการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม พบว่า บุคคลที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมน้อย มีการกระทำผิดมาก และบุคคลที่เข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมมาก มีการกระทำผิดน้อย ตรงกับหลักการที่ว่าคนที่คนเราได้เข้าไปร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติของสังคม เช่น กิจกรรมทางด้านกีฬา ทางด้านสันตนาการ ทางด้านศาสนา ทางด้านจิตอาสา และทางด้านการบำเพ็ญประโยชน์ ถ้าบุคคลหมกมุ่นทุ่มเทอยู่กับการทำความคิดหรือการกระทำต่างๆ อันเป็นไปตามระเบียบบรรทัดฐานของสังคมแล้วเขาก็จะไม่มีเวลาหรือโอกาสที่จะไปกระทำผิดหรือแม้แต่จะคิดเกี่ยวกับการกระทำผิดได้เลย เนื่องจากเวลาและพลังงานเป็นสิ่งที่จำกัด คนเราไม่สามารถทำอะไรพร้อมๆ กันในหลายลักษณะ (Hirschi, 1969: 22-23 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณีและอุนิษา, 2554) จึงเห็นได้ว่าการที่บุคคลทุ่มเทเกี่ยวข้องกับกิจกรรมหรือกระทำตามแบบแผนที่สังคมยอมรับ ย่อมช่วยลดโอกาสหรือ ยับยั้งไม่ให้บุคคลกระทำผิดได้อย่างหนึ่ง ซึ่ง Sutherland เองก็ยืนยันในความจริงข้อนี้โดยเขากล่าวว่าพฤติกรรมที่เป็นแบบแผนที่สังคมยอมรับมีผลกระทบต่อการกระทำผิดคือ พฤติกรรมที่เป็นแบบแผนที่สังคมยอมรับจะกินเวลาของบุคคลให้หมด ไปเสียแล้ว ซึ่งก็เท่ากับเป็นการป้องกันบุคคลไม่ให้มีเวลาคบค้าหรือเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่เป็นการกระทำผิด (Matsueda, 1982: 490 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554)

เช่นเดียวกับการพิสูจน์สมมุติฐาน โดยอาศัยปัจจัยความเชื่อทางสังคม ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมในระดับมาก มีการกระทำผิดน้อย บุคคลที่มีความเชื่อทางสังคมน้อย มีการกระทำผิดมาก ความเชื่อมั่นในเรื่องระเบียบกฎเกณฑ์ของสังคม ความศรัทธาในศาสนา และศีลธรรมอันดีงามของคนเราในสังคม ความเชื่อเหล่านี้จะช่วยยับยั้งซึ่งใจมิให้เรากระทำผิดได้ Hirschi มองว่าความเชื่อดังกล่าวในแต่ละคนจะมีไม่เหมือนกันและแตกต่างกันออกไปด้วย บางคนมีมาก บางคนมีน้อย คนที่มีความเชื่อในเรื่องเหล่านี้มากมีโอกาที่จะกระทำผิดน้อย คนที่มีความเชื่อเหล่านี้มีโอกาที่จะกระทำผิดมาก (Hirschi, 1969: 23-26 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554) การยอมรับค่านิยมและบรรทัดฐานทางสังคม รวมไปถึงศีลธรรมและจริยธรรมด้วย เนื่องจากคนเราเชื่อว่ากฎหมายเป็นสิ่งที่ถูกต้อง มีอาจฝ่าฝืนได้จึงไม่กระทำผิด (DeKeseredy and Schwartz, 1996: 220 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554) Hirschi ยังกล่าวอีกว่า การมีความเชื่อหรือยอมรับบรรทัดฐานกฎเกณฑ์ของสังคมก็คือ การยอมรับหรือมีความเชื่อต่อความหมายในทางไม่เห็นด้วยการละเมิดกฎหมาย (Hirschi, 1969: 202 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณีและอุนิษา, 2554) เพราะบรรทัดฐานหรือกฎเกณฑ์ต่างๆ ของสังคมก็คือ การให้ความหมายที่ยึดถือร่วมกันของคนในสังคม เพราะฉะนั้นการละเมิดบรรทัดฐานหรือกฎเกณฑ์ของสังคมก็คือ การละเมิดความหมายที่เข้าร่วมกันของสังคม หรือการทำอะไรที่ตรงกันข้ามกับเจตนารมณ์และความคาดหวังของคนอื่นๆ ในสังคม (Hirchi, 1969: 18 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554) เห็นได้

จากความคิดเห็นในเรื่องบาปบุญ คุณ โทษ เรื่องกรรมดี กรรมชั่ว หรือแม้กระทั่งความละอายใจเมื่อถูกลงโทษทางกฎหมาย ซึ่งอยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ Terrence D. Hill et al. (2009) จากการศึกษาในเรื่อง “Religious Involvement and Adolescent Substance Use” พบว่าการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนามีผลต่อการดำเนินชีวิตในวัยรุ่นทั้งทางด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ ในทางที่ดีขึ้น มีความผูกพันกับครอบครัวมากขึ้นและความเสี่ยงเรื่องการใช้ยาเสพติดนั้นลดลง

ส่วนการพิสูจน์สมมุติฐานในเรื่องการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันมีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขัง ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีที่เชื่อว่ากลไกสำคัญในการเข้าไปเข้าไปเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมหรือมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน จะต้องเกี่ยวกับความสัมพันธ์หรือคบค้าสมาคมที่แตกต่างกันไปตามสภาพของสังคม ที่มีสมาชิกขึ้นชอบนิยมกระทำผิดหรือชอบมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน สาเหตุของการคบค้าสมาคมกับบุคคลที่แตกต่างกันนั้นมาจากสังคมที่ไร้ระเบียบและสังคมที่มีความขัดแย้งกัน พฤติกรรมเบี่ยงเบนจะต้องมีการเรียนรู้ระหว่างกันและกัน โดยอาศัยกระบวนการติดต่อสื่อสารในลักษณะเผชิญหน้าซึ่งกันและกัน กับบุคคลอื่นซึ่งอยู่ใกล้ชิดสนิทสนมกับคนที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนและอาชญากรรมที่ขัดต่อตัวบทกฎหมาย นอกจากนี้การเรียนรู้พฤติกรรมเบี่ยงเบนจะมีการเรียนรู้เทคนิคในการกระทำผิดผิด ในการใช้แรงจูงใจ การหาเหตุผลมาอ้างอิงเพื่อให้การกระทำผิดนั้นบรรลุผล และยังรวมถึงการให้คำจำกัดความระหว่างความหมายที่ถูกต้องและไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ความสามารถการเรียนรู้การกระทำผิดนั้นจะขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลนั้นว่าอยู่ในสภาพแวดล้อมสังคมและถูกหล่อหลอมจากสังคมที่อยู่อาศัยอย่างไร

Sutherland ได้ให้ความสนใจไปที่โครงสร้างในการคบหาสมาคมของกลุ่มคนต่างๆ ในชุมชน ซึ่งมีทั้งการสนับสนุนให้กระทำผิดหรือสนับสนุนให้ประพฤติปฏิบัติตามระเบียบและกฎเกณฑ์ของสังคม ทั้งในเรื่องขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมมากกว่าที่จะหันไปมองถึงอิทธิพลของสภาพแวดล้อมที่เสื่อมโทรมที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิด รวมไปถึงค่านิยมและความเชื่อที่กลุ่มผู้กระทำผิดมาก่อนได้ถ่ายทอดหรือปลูกฝังให้กับบุคคลที่เข้ามาปฏิบัติสัมพันธ์กัน การคบหาสมาคมกับกลุ่มผู้กระทำผิดและได้เรียนรู้เอาค่านิยมและสนใจในความเชื่อที่ขึ้นชอบ จนสามารถพัฒนาตัวตนไปสู่การกระทำผิดได้เป็นสำคัญ ซึ่งค่านิยมและความเชื่อดังกล่าวนี้เป็นสิ่งที่บุคคลนั้นขึ้นชอบและซึมซับจนสามารถพัฒนาความเป็นตัวตนของตนเองขึ้นมา จนนำไปสู่การลงมือกระทำผิดในที่สุด การซึมซับที่ว่านี้เกิดขึ้นจากการเรียนรู้เฉพาะหน้าในการคบหาสมาคมกับคนที่กระทำผิด ซึ่งการเรียนรู้ที่ว่านี้จะเป็นการเรียนรู้วิธีการกระทำผิดและเทคนิคต่างๆ แรงจูงใจที่เป็นการผลักดันและขับเคลื่อนในเหตุการณ์การกระทำผิด (ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2553) สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ Akbar Aliverdinia. (2007) จากการศึกษาในเรื่อง “A First Glimpse at Narcotics Offenders in an Islamic Republic A Test of an Integrated Model of Drug Involvement Among a

Sample of Men Incarcerated for Drug Offenses in Iran” พบว่าทฤษฎีควบคุมสังคม (Social Control) ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association) ทฤษฎีเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning) และทฤษฎีควบคุมตนเอง (Self – Control) ได้อธิบายถึงรูปแบบของผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในอิหร่าน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างและทฤษฎีควบคุมตนเองมีผลอย่างมีนัยสำคัญโดยตรงต่อการตัดสินใจในการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ในขณะที่ความผูกพัน การมีส่วนร่วม และความเชื่อนั้นมีผลโดยอ้อม เป็นเพียงตัวกระตุ้นให้กระทำผิดเท่านั้น ซึ่งการกระทำผิดนั้นจะขึ้นอยู่กับความคิดของตัวเองในการตัดสินใจ (Akbar Aliverdinia, 200: 27-44) เช่นเดียวกับการศึกษาวิจัยของ Cesar J. Rebellon. (2012) จากการศึกษาในเรื่อง “Differential Association and Substance Use: Assessing The Roles of Discriminant Validity, Socialization, and Selection in Traditional Empirical Tests” ได้อธิบายไปในทิศทางเดียวกัน คือ การตัดสินใจใช้สารเสพติดของเยาวชนในอเมริกานั้นเป็นการรับรู้ส่วนบุคคล อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนนั้นมีผลต่อการกระตุ้นให้กระทำผิดเพียงเล็กน้อยเท่านั้น (Cesar J. Rebellon, 9; 1. 73-96.)

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปการวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังในเรือนจำกลาง นครศรีธรรมราช แบ่งออกได้ดังนี้

- 6.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 6.2 ประชากรเป้าหมายและกลุ่มตัวอย่าง
- 6.3 สรุปผลการวิจัย
- 6.4 ข้อเสนอแนะการวิจัย
- 6.5 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาครั้งต่อไป

6.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 6.1.1 เพื่อศึกษาปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคมที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขัง
- 6.1.2 เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขัง
- 6.1.3 เพื่อหาแนวทางการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขัง

6.2 ประชากรเป้าหมายและกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยด้านความผูกพันสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังในเรือนจำกลาง นครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยในลักษณะเชิงปริมาณ การศึกษาครั้งนี้มีประชากรเป้าหมายที่ต้องการศึกษาจำนวน 500 คน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package of

Social Science) วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาค่าความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยแต่ละข้อ (Analysis of Variance : ANOVA) และการวิเคราะห์จำแนกหมู่ (Multiple Classification Analysis : MCA)

6.3 สรุปผลการวิจัย

6.3.1 ปัจจัยส่วนบุคคล / ปัจจัยภูมิหลังทางสังคม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุประมาณ 26 – 30 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช นับถือศาสนาพุทธ ประกอบอาชีพรับจ้าง มีรายได้ประมาณ 5,001 – 10,000 บาท มีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา มีสถานภาพโสด มีบุตร 1 – 3 คน สภาพครอบครัวอยู่ด้วยกันกับคู่สมรส สภาพครอบครัวในวัยเด็กนั้นบิดา – มารดาอยู่ด้วยกัน เริ่มใช้ยาเสพติดครั้งแรกอายุประมาณ 16 – 20 ปี มีพฤติกรรมกาเสพติดมากกว่า 10 ครั้งต่อสัปดาห์ ก่อนใช้ยาเสพติดประสบปัญหาขัดแย้งในครอบครัว และครั้งนี้ถูกศาลตัดสินลงโทษคดีครอบครองยาเสพติดเพื่อจำหน่าย

6.3.2 ปัจจัยด้านภูมิหลังทางสังคมที่เป็นตัวแปรตาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ถูกศาลตัดสินในคดียาเสพติดเป็นครั้งแรก รองลงมาเคยถูกศาลลงโทษในคดียาเสพติด 1 ครั้ง ร้อยละ 11.8, ถูกศาลลงโทษ 2 ครั้ง ร้อยละ 7.8, ถูกศาลลงโทษ 3 ครั้ง ร้อยละ 3.4 และถูกศาลลงโทษ 5 ครั้ง ร้อยละ 0.4 ตามลำดับ

6.3.3 ปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคม พบว่า ในภาพรวมความรู้สึกผูกพันทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.68 ซึ่งแยกรายละเอียดเป็น 3 ส่วนคือ ความผูกพันกับครอบครัว ความผูกพันกับเพื่อน และความผูกพันในที่ทำงาน

6.3.3.1 ความรู้สึกผูกพันที่มีกับครอบครัวของผู้ต้องขังในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.94$)

ความรู้สึกผูกพันกับครอบครัวในระดับมากที่สุด ได้แก่ ผู้ต้องขังคิดว่าครอบครัวมีความหมายและสำคัญต่อชีวิต ($\bar{X} = 3.58$) รู้สึกถึงความอบอุ่นและความห่วงใยกับครอบครัว ($\bar{x} = 3.40$) และรู้สึกปลอดภัยและไว้วางใจสมาชิกในครอบครัวเสมอ ($\bar{X} = 3.28$)

ความรู้สึกผูกพันกับครอบครัวในระดับมาก ได้แก่ บุคคลในครอบครัวรับฟังปัญหา เป็นที่ปรึกษาที่ดี และให้ความช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา ($\bar{X} = 2.76$) และใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับครอบครัวและร่วมทำกิจกรรมต่างๆ กับครอบครัวเสมอ ($\bar{X} = 2.63$)

ความรู้สึกผูกพันกับครอบครัวในระดับน้อย ได้แก่ ครอบครัวให้การสนับสนุนและส่งเสริมสิ่งที่ทำอยู่เสมอ ($\bar{X} = 1.97$)

6.3.3.2 ความรู้สึกผูกพันที่มีกับเพื่อนของผู้ต้องขังในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.43$)

ความรู้สึกผูกพันกับเพื่อนในระดับมาก ได้แก่ ผู้ต้องขังคิดว่าเพื่อนสำคัญกับชีวิตมาก ($\bar{X} = 2.57$) เพื่อนรู้จักและสนิทสนมกับครอบครัวของผู้ต้องขัง ($\bar{X} = 2.45$) เพื่อนมักเข้าใจปัญหาและความต้องการของตัวผู้ต้องขังเสมอ ($\bar{X} = 2.37$) และรู้สึกว่าเพื่อนเป็นห่วงและเอาใจใส่ ($\bar{X} = 2.35$)

6.3.3.3 ความรู้สึกผูกพันกับที่ทำงานของผู้ต้องขังในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.58$)

ความรู้สึกผูกพันในที่ทำงานในระดับมาก ได้แก่ ผู้ต้องขังคิดว่าใกล้ชิดและผูกพันกับคนในที่ทำงาน ($\bar{X} = 2.69$) มีความสุขเมื่ออยู่ในที่ทำงาน ($\bar{X} = 2.64$) เป็นส่วนหนึ่งของที่ทำงาน ($\bar{X} = 2.61$) พอใจและภูมิใจในความผูกพันของสมาชิกในที่ทำงาน ($\bar{X} = 2.54$) และเพื่อนในที่ทำงานมีการช่วยเหลือและรับฟังปัญหาซึ่งกันและกัน ($\bar{X} = 2.42$)

6.3.4 ปัจจัยด้านความรู้สึกผูกมัดทางสังคม พบว่า ภาพรวมความรู้สึกผูกมัดทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.17$) และเมื่อพิจารณารายชื่อสามารถแบ่งได้ดังนี้

ความรู้สึกผูกมัดทางสังคมในระดับมากที่สุด ได้แก่ ผู้ต้องขังสัญญากับครอบครัวว่าจะดูแลเอาใจใส่และเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัว ($\bar{X} = 3.49$) ตั้งใจจะแสวงหาอาชีพสุจริตและมั่นคงทำเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว ($\bar{X} = 3.37$) และทุ่มเทและพยายามทำทุกอย่างอย่างสุดความสามารถ ($\bar{X} = 3.31$)

ความรู้สึกผูกพันกับเพื่อนในระดับมาก ได้แก่ สัญญากับครอบครัวว่าจะเป็นคนดีของสังคมและไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ($\bar{X} = 3.17$) การงานเป็นสิ่งสำคัญ ($\bar{X} = 3.15$) การเป็นที่ยอมรับของเพื่อนร่วมงานมีความสำคัญ ($\bar{X} = 2.90$) และการมีปฏิสัมพันธ์กับคนในชุมชนเป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ ($\bar{X} = 2.79$)

6.3.5 ปัจจัยด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม พบว่า ภาพรวมการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.65$) และเมื่อพิจารณารายข้อสามารถแบ่งได้ดังนี้

การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมในระดับมากที่สุด ได้แก่ ผู้ต้องขังรู้สึกว่าการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมเป็นสิ่งสำคัญ ($\bar{X} = 2.79$) งานจิตอาสามีความสำคัญและเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X} = 2.67$) รู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม จะต้องใช้เวลาทำประโยชน์เพื่อสังคม ($\bar{X} = 2.62$) กระตือรือร้นที่จะร่วมกิจกรรมของสังคม ($\bar{X} = 2.60$) และมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม ($\bar{X} = 2.55$)

6.3.6 ปัจจัยด้านความเชื่อทางสังคม พบว่า ภาพรวมความเชื่อทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.05$) และเมื่อพิจารณารายข้อสามารถแบ่งได้ดังนี้

ความเชื่อทางสังคมในระดับมากที่สุด ได้แก่ ผู้ต้องขังละเอียดใจเมื่อถูกลงโทษทางกฎหมาย ($\bar{X} = 3.36$) เชื่อในเรื่องบาปบุญ – คุณโทษ ($\bar{X} = 3.19$) ศาสนาสำคัญต่อชีวิต ($\bar{X} = 3.16$) เชื่อเรื่องกรรมดี – กรรมชั่ว ($\bar{X} = 3.11$) ให้ความสำคัญต่อการให้ทานแก่ผู้ยากไร้และสัตว์ยากไร้ ($\bar{X} = 3.03$) มีความเกรงกลัวต่อบทลงโทษทางกฎหมาย ($\bar{X} = 2.89$) เชื่อเรื่องนรก – สวรรค์ว่ามีอยู่จริง ($\bar{X} = 2.86$) และเชื่อว่าทุกคนมีศีลธรรมและต้องปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ($\bar{X} = 2.77$)

6.3.7 ปัจจัยด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่าง ซึ่งแยกรายละเอียดเป็น 3 ส่วนคือ จำนวนเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เวลาในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด และความถี่ในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

6.3.7.1 จำนวนเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ภาพรวมจำนวนเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.91$) และเมื่อพิจารณารายข้อสามารถแบ่งได้ดังนี้

จำนวนเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับมาก ได้แก่ ผู้ต้องขังมีเพื่อนสนิทที่เป็นเครือข่ายในการซื้อขายยาเสพติด ($\bar{X} = 2.12$)

จำนวนเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับน้อย ได้แก่ เพื่อนสนิทที่เสพยาเสพติด ($\bar{X} = 1.94$)

จำนวนเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ เพื่อนสนิทที่ค้ายาเสพติด ($\bar{X} = 1.67$)

6.3.7.2 เวลาในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดพบว่า ภาพรวมเวลาในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.77$) และเมื่อพิจารณารายข้อสามารถแบ่งได้ดังนี้

เวลาในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับน้อย ได้แก่ ผู้ต้องขังคบหาเพื่อนสนิทที่เป็นเครือข่ายในการซื้อขายยาเสพติด ($\bar{X} = 2.00$)

เวลาในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ เพื่อนสนิทที่เสพยาเสพติด ($\bar{X} = 1.70$) และเพื่อนสนิทที่ค้ายาเสพติด ($\bar{X} = 1.62$)

6.3.7.3 ความถี่ในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดพบว่า ภาพรวมความถี่ในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.00$) และเมื่อพิจารณารายข้อสามารถแบ่งได้ดังนี้

ความถี่ในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับมาก ได้แก่ ผู้ต้องขังคบหาเพื่อนสนิทที่เป็นเครือข่ายในการซื้อขายยาเสพติด ($\bar{X} = 2.24$)

ความถี่ในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับน้อย ได้แก่ เพื่อนสนิทที่ค้ายาเสพติด ($\bar{X} = 1.92$) และเพื่อนสนิทที่เสพยาเสพติด ($\bar{X} = 1.83$)

6.3.8 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดพบว่า ภาพรวมพฤติกรรมในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.17$) และเมื่อพิจารณารายข้อสามารถแบ่งได้ดังนี้

พฤติกรรมในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับมาก ได้แก่ ผู้ต้องขังคบหาเพื่อนสนิทที่ชอบเที่ยวกลางคืน ($\bar{X} = 3.09$) เพื่อนสนิทที่ชอบเล่นการพนัน ($\bar{X} = 2.50$) และเพื่อนสนิทที่เคยกระทำผิดทางอาญา ได้แก่ ฆ่า / พยายามฆ่า / ทำร้ายร่างกาย ($\bar{X} = 2.15$)

พฤติกรรมในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับน้อย ได้แก่ เพื่อนสนิทที่เคยกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ได้แก่ ลัก / วิ่ง / ซิง / ปล้น ($\bar{X} = 1.78$)

พฤติกรรมในการคบเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ เพื่อนสนิทที่เคยกระทำผิดทางเพศ ได้แก่ ข่มขืน / อนาจาร / พรากผู้เยาว์ / โทรมหญิง ($\bar{x} = 1.33$)

6.3.9 ข้อมูลข้อเสนอแนะแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พบว่า ผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดได้แสดงความคิดเห็นที่เป็นแนวทางแก้ไขปัญหายาเสพติดไว้หลากหลายความคิดเห็น โดยแบ่งออกเป็นความคิดเห็นที่มีต่อบุคคลตั้งแต่เด็กและเยาวชน ครอบครัว และชุมชน เริ่มจากการให้ผู้คนในชุมชนช่วยกันเป็นหูเป็นตาให้ชุมชนเข้มแข็งปลอดภัยจากยาเสพติด โดยการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ความรู้เรื่องโทษของยาเสพติดโดยมุ่งเน้นไปที่กลุ่มเยาวชนในชุมชน โดยใช้กิจกรรมเข้าช่วยกล่อมเกลาคิดใจให้เข้มแข็งและให้ตั้งอยู่ในกรอบของกฎหมาย พร้อมทั้งปลูกฝังจิตสำนึก โดยเฉพาะการเลือกคบเพื่อนและให้ความสำคัญกับสถาบันครอบครัว เพราะเป็นสถาบันหลักที่เป็นภูมิป้องกันปัญหายาเสพติด และชุมชนต้องเน้นอบรมคุณธรรม จริยธรรมภายในครอบครัว ชุมชน และองค์กรอย่างสม่ำเสมอ โดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง และเปิดโอกาสให้เยาวชนได้แสดงออกในด้านความคิด ความสามารถ การแสดงออกทางด้านกิจกรรม กีฬาต่างๆ และเชื่อมั่นในกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ที่เยาวชนแสดงออกมาอย่างเสรี โดยไม่ปิดกั้นการแสดงออกและความคิดเห็น

และความคิดเห็นที่มีต่อหน่วยงานรัฐ การจัดการแก้ไขนั้นต้องปรับปรุงตั้งแต่ภายในเรือนจำไปจนถึงนอกเรือนจำ เพราะปัจจุบันการขยายเครือข่ายยาเสพติดเริ่มจากภายในเรือนจำ ทางรัฐจึงจำเป็นต้องแยกผู้ต้องขังคดียาเสพติดออกจากคดีทั่วไปเพื่อไม่ให้เกิดการขยายเครือข่ายจากในเรือนจำ และใช้กฎหมายลงโทษที่รุนแรงเพื่อให้ผู้เสพ ผู้ค้า และผู้ผลิตรู้สึกเกรงกลัวต่อบทลงโทษ โดยเฉพาะผู้เสพที่บทลงโทษในปัจจุบันคือการบำบัดระยะเวลาสั้นๆ ประมาณ 6 เดือนถึง 1 ปีเท่านั้น ควรเปลี่ยนมาใช้บทลงโทษที่รุนแรง เช่น ประหารชีวิต หากบทลงโทษของผู้เสพรุนแรงแล้ว ผู้ที่คิดจะเสพรวมถึงผู้ติดยาเสพติดจะรู้สึกกลัวบทลงโทษจนเลิกเสพ เมื่อไม่มีผู้เสพหรือผู้เสพลดน้อยลง ผู้ค้ารายย่อยและรายใหญ่ขายไม่ได้ ก็จะเลิกค้า ผู้ผลิตก็จะเลิกไปเองในที่สุด สาเหตุที่เสนอแนวทางนี้ เพราะผู้เสพยาเสพติดและผู้ค้ารายย่อยเป็นเพียงผู้มีรายได้น้อย เป็นวัยรุ่น นักเรียน นักศึกษา ไม่มีเส้นมีสาย หรือมีพรรคพวกที่เป็นข้าราชการที่ใช้อำนาจรัฐบิดเบือนคดี และที่สำคัญคือไม่ควรนำเสนอข่าวมูลค่าของยาเสพติดที่จับกุมได้เพราะจำนวนเงินเหล่านั้นล่อตาล่อใจแก่ผู้ค้ารายย่อยที่ดิ้นรนหาเงินเลี้ยงครอบครัวเป็นอย่างมากพร้อมทั้งอบรมฝึกอาชีพให้ผู้กระทำผิดเพื่อไม่ให้เกิดการกระทำผิดซ้ำ โดยเฉพาะการแก้ปัญหามาตรังจตุรรัฐควรแก้ปัญหายาเศรษฐกิจซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้ผู้หาเข้ากินค่า รายได้ไม่พอรายจ่ายต้องหัน ไปเป็นผู้ค้ารายย่อยเพื่อหาเงินมาเลี้ยงดูครอบครัว ส่วนเรื่องการรับบุคคลเข้าทำงานราชการควรสืบประวัติบุคคลที่จะเข้ามาเป็นบุคลากรทำงานในกระบวนการการ

ปราบปรามยาเสพติด เพราะข้าราชการที่ปราบปรามยาเสพติดส่วนใหญ่ล้วนเกี่ยวข้องกับเครือข่ายยาเสพติดรายใหญ่ทั้งสิ้น ควรปราบปรามข้าราชการคอร์รัปชันทุจริตต่อหน้าที่ตนเอง รวมถึงนักการเมืองท้องถิ่น นักการเมืองระดับชาติที่พัวพันกับเครือข่ายยาเสพติด โดยไม่ถือพรรคถือพวก และที่สำคัญที่สุดของปัญหาเสพติดในประเทศคือข้าราชการตำรวจเป็นหัวใจสำคัญของปัญหาเสพติด โดยการใช้ยาเสพติดเป็นเครื่องมือหลอกล่อและชักจูงให้ผู้เสพมาเป็นสายให้เพื่อผลงานของตนเอง สุกท้ายตำรวจก็เป็นผู้ค้าเสียเองโดยยึดของกลางไปปล่อยให้แก่เครือข่ายตนเอง รวมถึงการที่ตำรวจเป็นผู้ขนถ่ายยาเสพติดจากแนวชายแดนเข้ามาสู่เมืองใหญ่ โดยการนำรถที่ใช้ในราชการมาเป็นพาหนะในการขนยาเสพติด โดยมีตำรวจที่อยู่ในเครือข่ายช่วยกันบอกเส้นทาง การตั้งด่านตรวจเพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจค้นและจับกุม หากต้องการป้องกันและแก้ไขอย่างจริงจัง ทุกฝ่ายควรร่วมมือร่วมใจกันปราบปราม โดยไม่ยึดถือประโยชน์ส่วนตนและไม่ถือพรรคถือพวกโดยเด็ดขาด หากทำได้เช่นนี้ปัญหาเสพติดก็จะลดน้อยลง

6.3.10 การพิสูจน์สมมุติฐาน ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยต้องทำการควบคุมตัวแปรปัจจัยภูมิหลังส่วนบุคคลโดยใช้ปัจจัยสถานภาพสมรสของกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นทำการวิเคราะห์หาตัวแปรที่ส่งผลต่อการกระทำผิด พบว่า ปัจจัยทางด้านภูมิหลังทางสังคมส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประวัติการกระทำผิดในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษ รวมทั้งปัจจัยภายนอก ได้แก่ ปัจจัยทางด้านความผูกพันกับครอบครัว การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม ความเชื่อทางสังคม และจำนวนเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติด ซึ่งปัจจัยทั้งหมดนี้ล้วนมีผลต่อความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่น่าเชื่อถือ

การทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ตามกรอบแนวคิดในการวิจัยนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบตัวแปรอิสระที่เป็นทั้งตัวแปรปัจจัยภูมิหลังส่วนบุคคลและตัวแปรปัจจัยภายนอก โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนและการวิเคราะห์การจำแนกพหุร่วม ปรากฏว่า ปัจจัยภูมิหลังส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งในการเสพยาเสพติด ได้แก่ ประวัติการกระทำผิดในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังก่อนต้องโทษ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.004 และมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์อยู่ที่ร้อยละ 14.1 ส่วนตัวแปรปัจจัยภูมิหลังส่วนบุคคลที่เหลือ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ ผู้วิจัยได้ทดสอบแล้วพบว่าตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ต่อการกระทำผิดของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนปัจจัยภายนอกที่มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งในการเสพยาเสพติด ได้แก่ ปัจจัยทางด้านความเชื่อทางสังคมมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.000 และมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์อยู่ที่ร้อยละ 21, จำนวนเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติด มีนัยสำคัญ

ทางสถิติในระดับ 0.05 มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์อยู่ที่ร้อยละ 13.4, ปัจจัยความผูกพันกับครอบครัว มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.03 และมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์อยู่ที่ร้อยละ 9.4 และปัจจัยการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.20 และมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์อยู่ที่ร้อยละ 5.3 ส่วนปัจจัยที่เหลือ ได้แก่ ปัจจัยข้อผูกมัดทางสังคม ระยะเวลาในการคบเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด และความถี่ในการคบเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เมื่อผู้วิจัยได้ทำการทดสอบแล้ว พบว่า ไม่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดในคดียาเสพติดแต่อย่างใด

6.4 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

6.4.1 สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันที่สำคัญที่สุดในการสร้างและพัฒนาพฤติกรรมบุคคล ตั้งแต่ระดับความคิดสติปัญญา อารมณ์ความรู้สึก และการแสดงออกทางร่างกาย รวมถึงการพัฒนาทางด้านกายภาพและบุคลิกภาพ การสร้างความรัก ความอบอุ่น การเข้าใจซึ่งกันและกัน การฝึกฝนอบรมเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัว และปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้องให้แก่เด็กและเยาวชน โดยเฉพาะในเรื่องหลักเศรษฐกิจพอเพียง รวมถึงการสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมและกีฬาต่างๆ ที่เด็กให้ความสนใจอย่างเต็มที่ ซึ่งเป็นการป้องกันปัญหาสังคมได้เป็นอย่างดี การที่สถาบันครอบครัวทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์แบบ จะช่วยให้สมาชิกในครอบครัว โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมและบุคลิกภาพที่เหมาะสม มีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ โดยไม่หันไปใช้ยาเสพติด แต่สังคมปัจจุบันให้ความสำคัญกับค่านิยมทางวัตถุมากเกินไปจนกลายเป็นจุดต่อแหลมและสุ่มเสี่ยงที่จะทำให้สถาบันครอบครัวมีปัญหาได้ ถ้าหากสถาบันครอบครัวถูกลดความสำคัญหรือถูกใส่ใจลดน้อยลงก็จะส่งผลถึงปัญหาครอบครัวตลอดจนปัญหาสังคมได้ทันที

6.4.2 สถาบันสังคมเป็นอีกสถาบันที่สำคัญในการป้องกันปัญหาต่างๆ ในสังคม ทักษะการมองผู้กระทำผิดในสังคมปัจจุบันเป็นการมองแบบตีตรา โดยเฉพาะผู้ต้องหา ซึ่งในทางกฎหมายถือว่าผู้ต้องหาเป็นผู้บริสุทธิ์ แต่ในทางสังคมผู้ต้องหาจะถูกกล่าวถึงถูกตีตราให้เป็นผู้กระทำผิดไปเรียบร้อยแล้ว แม้จะไม่ถูกศาลตัดสินว่ากระทำผิดตามกฎหมาย แต่บุคคลดังกล่าวก็ถูกสังคมพิพากษาและปิดโอกาสทางสังคมไป โดยสิ้นเชิง สังคมควรปรับเปลี่ยนทัศนคติและให้โอกาสผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องหาได้กลับตัวกลับใจเป็นคนดี เปิดโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ

ทางสังคม ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมสาธารณประโยชน์ กิจกรรมทางศาสนา กิจกรรมสังสรรค์รวมถึงการกีฬาต่างๆ ในสังคม ซึ่งการให้โอกาสเหล่านี้ล้วนแต่เป็นการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

6.4.3 รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจัง โดยการกวาดล้างแหล่งผลิต ตัดเส้นทางลำเลียงยาเสพติดเข้าสู่เมืองใหญ่ ตลอดจนแหล่งมั่วสุมที่เป็นที่ระบายยาเสพติด รวมไปถึงการปราบปรามและลงโทษผู้กระทำผิดที่เป็นข้าราชการ นักการเมือง ผู้มีอิทธิพล และนักแสดง นักร้องอย่างจริงจัง โดยที่ไม่ถือพรรค ถือพวก หรือเห็นประโยชน์ของพวกเขาพ้องเป็นหลัก และประการสำคัญอีกประเด็นหนึ่งก็คือ การแยกผู้ต้องขังคดียาเสพติดออกจากผู้ต้องขังคดีอื่น เพื่อป้องกันการขยายเครือข่ายในเรือนจำ เพราะปัจจุบันการขยายเครือข่ายยาเสพติดส่วนใหญ่เกิดในเรือนจำ โดยเฉพาะผู้ต้องขังที่ใกล้จะพ้นโทษส่วนใหญ่จะตกเป็นเหยื่อของเครือข่ายยาเสพติดในเรือนจำทั้งสิ้น เพราะบุคคลเหล่านี้ส่วนใหญ่แล้วเมื่อพ้นโทษออกไปใช้ชีวิตในสังคมภายนอกแล้ว กลับถูกสังคมปิดกั้น โอกาสในการกลับตัว หางานทำไม่ได้ เพื่อนบ้านไม่คบค้าสมาคมด้วย ถูกสังคมตีตราว่าเป็นคนเลว เมื่อไม่สามารถเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของสังคมได้ ก็ต้องหันกลับไปกระทำผิดซ้ำ ด้วยการติดต่อกับเครือข่ายในเรือนจำไปโดยปริยาย

6.5 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาครั้งต่อไป

6.5.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เนื่องจากการใช้ยาเสพติดของผู้ต้องขังมีปัจจัยและปัญหาต่างๆ มากมาย การวิจัยเชิงคุณภาพจะทำให้ทราบถึงรายละเอียดเชิงลึกและเข้าใจปัญหาได้ละเอียดยิ่งขึ้น

6.5.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยทางด้านสังคมและจิตใจ ที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขัง

6.5.3 ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดของผู้ต้อง

การศึกษาปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

A STUDY OF SOCIAL BOND AND DIFFERENTIAL ASSOCIATION FACTORS AFFECTING NARCOTIC OFFENSES OF PRISONERS IN NAKHONSITHAMMARAT CENTRAL PRISON

พริยา เชียรวิชัย 5137009 SHCJ/M

ศศ.ม. (อาชีวศึกษาและงานยุติธรรม)

คณะกรรมการปรึกษาวิทยานิพนธ์ : เสรี วรพงษ์, Ph.D., ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, Ph.D.

บทสรุปแบบสมบูรณ์

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันปัญหายาเสพติดได้มีการแพร่ระบาดอย่างกว้างขวางทั้งในยุโรป อเมริกา ออสเตรเลีย และในเขตภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งอดีตที่ผ่านมาบริเวณแถบนี้เป็นเพียงแต่พื้นที่ปลูกฝิ่นและให้วัตถุติดแก็งยุโรปและอเมริกาเท่านั้น แต่สถานการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เนื่องจากผลกำไรที่เกิดจากธุรกิจการค้ายาเสพติดได้สร้างความร่ำรวยอย่างมหาศาล ผลก็คือเยาวชนหนุ่มสาวที่อยู่ในท้องถิ่นและชุมชนกลายเป็นคนติดยาเสพติดนั่นเอง

ในขณะที่ประเทศกำลังพัฒนาจากภาคเกษตรกรรมไปสู่ภาคอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็วนั้น ได้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และเทคโนโลยีต่างๆ ให้เจริญก้าวหน้าขึ้น ขณะเดียวกันปัญหาสังคมที่เป็นผลกระทบจากความเจริญก้าวหน้านั้นก็เกิดขึ้นควบคู่กันไปด้วย เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาพฤติกรรมเบี่ยงเบน ปัญหาการว่างงาน ปัญหาค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งปัญหาดังกล่าวนั้นมีผลต่อการเกิดปัญหาอาชญากรรมในสังคมทั้งสิ้น

สังคมไทยในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาทางวัตถุอย่างรวดเร็ว ทั้งสิ่งของเครื่องใช้อุปกรณ์อำนวยความสะดวก เครื่องมือสื่อสาร สาธารณูปโภคต่างๆ ทำให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ทันสมัยและสะดวกสบายมากขึ้น ในขณะที่ประชาชนมีชีวิตที่ดีขึ้นกลับพบว่าสภาพสังคม

กลับเสื่อมทรามลง คุณภาพชีวิตและจิตใจของคนไทยมีสภาพสวนทางกับการเจริญเติบโตทางวัตถุเหล่านั้น คนในสังคมมีการแก่งแย่งชิงชังกัน และใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา เหตุการณ์มากมายชี้ให้เห็นถึงระดับคุณธรรมของประชาชนที่ต้องพัฒนา (พระธรรมปิฎก, 2538)

ยาเสพติดเป็นอาชญากรรมที่ปราศจากผู้เสียหาย (Victimless Crime) เป็นอาชญากรรมที่ทั้ง 2 ฝ่ายสมัครใจที่จะสนองความต้องการของตนเองและพร้อมที่จะกระทำผิดกฎหมาย เนื่องจากอาชญากรรมเกี่ยวกับยาเสพติดนั้นผู้กระทำผิดและผู้รับผลกระทบมีความสมัครใจที่จะร่วมประกอบอาชญากรรมนั้นขึ้นมา ผู้เสพเองพึงพอใจที่จะซื้อมาเสพเพื่อสนองความต้องการของตัวเอง แม้จะรู้ว่า มีผลเสียต่อสุขภาพและจิตใจก็ตาม (วุฒิ เหล่าสุนทรและคณะ, 2536: 12)

ปัญหา ยาเสพติดเป็นปัญหาสังคมที่มีแนวโน้มของความรุนแรงและการขยายตัวเพิ่มขึ้นตามการเปลี่ยนแปลงทางสภาพเศรษฐกิจและสังคม ปัจจุบันนานาประเทศทั่วโลกโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่พัฒนาแล้วและประเทศที่อยู่ระหว่างการเร่งรัดพัฒนาจะต้องเผชิญกับปัญหา ยาเสพติดยากที่จะหลีกเลี่ยงได้ พิษภัยของยาเสพติดนอกจากจะสร้างปัญหาทางสังคมและเศรษฐกิจแล้วยังบั่นทอนสุขภาพอนามัยของผู้เสพ เป็นผลทำให้ประเทศชาติต้องสูญเสียปัจจัยการผลิตในด้านกำลังคนและกำลังเงินเป็นจำนวนมาก ปัญหา ยาเสพติดยังได้ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมที่เกิดจากฤทธิ์ของยาเสพติดเอง นอกจากนี้ยาเสพติดยังทำลายวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมนับตั้งแต่ตัวบุคคลครอบครัว สังคมและประเทศชาติ อันเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศชาติและกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของชาติเป็นอย่างยิ่ง (กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด, 2535: 1)

กรณีประเทศไทยนั้น ปัญหา ยาเสพติดจัดได้ว่ารุนแรงกว่าประเทศอื่นๆ ในแถบเอเชียอาคเนย์ เพราะพื้นที่บางส่วนของประเทศติดกับสามเหลี่ยมทองคำ ซึ่งเป็นแหล่งผลิตยาเสพติดที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก โดยมีเส้นทางคมนาคมติดต่อกับพม่า ลาว และกัมพูชา ซึ่งเป็นเส้นทางที่เอื้ออำนวยต่อการลำเลียงขนย้ายยาเสพติดผ่านประเทศไทยไปยังตลาดโลก และกระจายการค้าขายอยู่ในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ทั้งๆ ที่ประเทศไทยมิใช่แหล่งผลิตขนาดใหญ่ (สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, ม.ป.ป.: 6)

พฤติกรรมของมนุษย์เป็นองค์ประกอบแรกที่เป็นผลให้บุคคลใช้ยาเสพติดเพื่อสนองความต้องการของตัวบุคคลนั้นๆ ไม่ว่าจะมาจากการอยากรู้อยากลอง หาประสบการณ์ใหม่ๆ ต้องการคลายเครียดและเหนื่อยล้า หรือทำตามเพื่อน เป็นต้นแล้ว ยังมีความเชื่อและค่านิยมของชุมชนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์อีกด้วย เช่น การสังสรรค์รื่นเริงต่างๆ

สิ่งแวดล้อมเป็นองค์ประกอบที่ผลักดันหรือชักจูงให้บุคคลเข้าไปใช้ยาเสพติด เพราะสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์เป็นอย่างยิ่ง ถ้าหากบุคคลอยู่ในสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมแล้วย่อมเป็นผลให้วิธีการดำเนินชีวิตของบุคคลนั้นขาดสิ่งยึดเหนี่ยวและเผชิญกับความคับ

ข้องใจ เช่น ความกดดันจากครอบครัวที่มีการทะเลาะเบาะแว้งกันของบุคคลในครอบครัว การทำงานนอกบ้านแบบหาเช้ากินค่ำจนไม่มีเวลาให้แก่ลูก จนลูกต้องหาวิธีแก้ไขด้วยตนเองเมื่อมีปัญหา ซึ่งเสี่ยงต่อการกระทำผิด ยาเสพติดโดยตัวของมันเองแล้วมีฤทธิ์ทำให้เกิดการเสพติดได้โดยง่ายเท่านั้น ไม่ว่าจะทางกายหรือจิตใจ อีกทั้งยังหาซื้อได้ง่ายและมีวิธีการเสพติดที่ไม่ยุ่งยากอีกด้วย

การแพร่ระบาดของยาเสพติดนั้น นอกจากจะก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมแล้ว ยังก่อให้เกิดปัญหาวิกฤติทางศีลธรรมอีกด้วย จะเห็นได้จากจิตใจของคนในสังคมที่เสื่อมทรามลงทุกวัน ส่งผลให้เกิดอาชญากรรมในรูปแบบต่างๆ ไม่เว้นแต่ละวัน ผลเสียหายที่เกิดขึ้นนี้ส่งผลกระทบต่อระบบโครงสร้างทางสังคมโดยตรงทำให้เกิดความเสียหายต่อประเทศชาติโดยรวม

ปัญหา ยาเสพติดในสังคมไทยนับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้นจากสถิติจำนวนผู้เกี่ยวข้องคดียาเสพติดถูกดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมในรอบ 4 ปีที่ผ่านมา ตั้งแต่ปี 2551 – 2554 ประกอบด้วย ปี 2551 จำนวน 84,956 ราย ปี 2552 จำนวน 99,341 ราย ปี 2553 จำนวน 108,783 ราย ปี 2554 จำนวน 161,061 ราย (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2554)

สถานการณ์และความร้ายแรงของยาเสพติดในประเทศไทยในปัจจุบันนับวันจะมีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ สลับซับซ้อนยากแก่การจับกุมและปราบปราม โดยเฉพาะในจังหวัดทางภาคใต้ที่มีลักษณะภูมิศาสตร์ที่เต็มไปด้วยภูเขา แม่น้ำ ทะเลฝั่งตะวันออกด้านอ่าวไทยและทะเลฝั่งตะวันตกด้านอันดามัน มีพรมแดนติดต่อกับประเทศมาเลเซีย ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้ ทำให้จังหวัดภาคใต้เป็นเส้นทางที่พ่อค้ายาเสพติดทั้งรายเล็กและรายใหญ่ใช้เป็นเส้นทางลำเลียงเข้าสู่พื้นที่ได้สะดวกขึ้น ไม่ว่าจะเป็นทั้งทางบกซึ่งมีการขนลำเลียงโดยรถยนต์ รถไฟ ส่วนทางน้ำขนลำเลียงโดยเรือ และทางอากาศขนลำเลียงโดยเครื่องบินที่จะส่งผ่านไปสู่อุประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ ฮองกง ออสเตรเลีย อเมริกา และยุโรป ขณะเดียวกันก็พบว่าสถานการณ์ของยาเสพติดมีการทะลักไหลบ่ามาสู่จังหวัดในภาคใต้มากขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นคนหนุ่มสาว นักเรียน นักศึกษา ผู้ใช้แรงงาน และหญิงขายบริการทางเพศก็คือกลุ่มที่ต้องตกเป็นทาสของยาเสพติดมีจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ เช่นเดียวกัน

ดังนั้นการศึกษาปัจจัยทางสังคมที่ทำให้บุคคลกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดนั้น จะต้องมีการศึกษาและวิเคราะห์ถึงมูลเหตุปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เพื่อที่จะได้รู้และเข้าใจถึงทิศทางในการปฏิบัติกับบุคคลที่ใช้ยาเสพติดได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม สามารถทำให้เกิดความเข้าใจถึงสาเหตุของปัญหา ความสัมพันธ์ของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้กระทำผิด ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยในเรื่องปัจจัยทางด้านสังคมเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงอันเป็นประโยชน์แก่ผู้เกี่ยวข้องในการแก้ปัญหาสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อการแก้ไขปัญหาคากระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคมที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขัง
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขัง
3. เพื่อหาแนวทางการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขัง

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคมที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช
2. ปัจจัยด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช และเพื่อให้การศึกษาเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้ จึงได้กำหนดขอบเขตการวิจัยโดยมีประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยนี้ ได้ทำการศึกษาผู้ต้องขังที่ได้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดทั้งเป็นการกระทำผิดครั้งแรกและกระทำผิดซ้ำ การวิจัยนี้จะศึกษาเฉพาะปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันเท่านั้น โดยกลุ่มประชากรเป้าหมายทั้งหมดเป็นผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราชเป็นจำนวนทั้งสิ้นประมาณ 500 คน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคมของผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ไม่ว่าจะเป็นลักษณะทั่วไปของภูมิหลัง ลักษณะความผูกพันของครอบครัว และสภาพแวดล้อมที่พักอาศัย ค่านิยมและความเชื่อทั้งทางด้านศาสนา กฎหมาย จริยธรรม และศีลธรรม

2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยทางการคบค้าสมาคมที่แตกต่างกันของผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ทั้งลักษณะของการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิด จำนวนเพื่อนที่คบค้าสมาคมด้วย ระยะเวลาในการคบค้าสมาคม ความถี่ในการพบปะ รวมถึงค่านิยมและความเชื่อในเรื่องการกระทำผิด
3. ทำให้ทราบถึงสาเหตุและมูลเหตุจูงใจของผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
4. ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมและความรู้สึกนึกคิดของผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จะได้นำสาเหตุที่แท้จริงของปัญหานั้นไปวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
5. ผลของการวิจัยจะเป็นข้อมูลสำหรับผู้สนใจจะศึกษาวิเคราะห์ถึงปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดให้โทษและเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาคือต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ได้เตรียมไว้เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล ซึ่งมีทั้งหมด 3 ตอนดังนี้

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยภูมิหลังส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ ศาสนา ภูมิลำเนาเดิม ระดับการศึกษาสูงสุด สถานภาพสมรสก่อนต้องโทษ จำนวนบุตร อาชีพก่อนต้องโทษ รายได้และแหล่งที่มา และพฤติกรรมการใช้ยาเสพติด ซึ่งคำถามทั้งหมดเป็นคำถามที่ให้ผู้ตอบเลือกตอบในกรอบที่กำหนดไว้
2. แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคม คือ ความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน ซึ่งประกอบด้วย ความผูกพันกับครอบครัว เพื่อนและที่ทำงาน พันธะสัญญา และข้อผูกมัดกับครอบครัว เพื่อนและที่ทำงาน การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม ความเชื่อทางศาสนา กฎหมาย จริยธรรมและศีลธรรมทางสังคม การคบเพื่อนที่กระทำผิด ความถี่ในการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิด ระยะเวลาในการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิด จำนวนเพื่อนที่คบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิด ซึ่งเป็นคำถามที่ใช้มาตรวัดความคิดเห็นแบบ Likert Scale
3. แบบสอบถามเกี่ยวกับการหาแนวทางการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดโดยให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้ค่าอัตราส่วนร้อยละ (Percentage) ของคำถามเกี่ยวกับข้อมูลและข้อคำตอบในข้อคำถาม โดยแยกหาค่าร้อยละเป็นรายข้อโดยนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยายข้อมูลที่ได้จากการศึกษา
2. ใช้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็นของประชากรศึกษา โดยหาค่ามัชฌิมมาเลขคณิต (Mean) ในข้อคำตอบของคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าทุกข้อ
3. ใช้ค่าการกระจายน้ำหนักของคำตอบ โดยการหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
4. การหาค่าความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยแต่ละข้อ (Analysis of Variance : ANOVA) และการวิเคราะห์จำแนกพหุ (Multiple Classification Analysis : MCA)

สรุปผลการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล / ปัจจัยภูมิหลังทางสังคม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุประมาณ 26 – 30 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช นับถือศาสนาพุทธ ประกอบอาชีพรับจ้าง มีรายได้ประมาณ 5,001 – 10,000 บาท มีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา มีสถานภาพโสด มีบุตร 1 – 3 คน สภาพครอบครัวอยู่ด้วยกันกับคู่สมรส สภาพครอบครัวในวัยเด็กนั้น บิดา – มารดาอยู่ด้วยกัน เริ่มใช้ยาเสพติดครั้งแรกอายุประมาณ 16 – 20 ปี มีพฤติกรรมการเสพยาเสพติดมากกว่า 10 ครั้งต่อสัปดาห์ ก่อนใช้ยาเสพติดประสบปัญหาขัดแย้งในครอบครัว และครั้งนี้ถูกศาลตัดสินลงโทษคดีครอบครองยาเสพติดเพื่อจำหน่าย

ปัจจัยด้านภูมิหลังทางสังคมที่เป็นตัวแปรตาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ถูกศาลตัดสินในคดียาเสพติดเป็นครั้งแรก รองลงมาเคยถูกศาลลงโทษในคดียาเสพติด 1 ครั้ง ร้อยละ 11.8, ถูกศาลลงโทษ 2 ครั้ง ร้อยละ 7.8, ถูกศาลลงโทษ 3 ครั้ง ร้อยละ 3.4 และถูกศาลลงโทษ 5 ครั้ง ร้อยละ 0.4 ตามลำดับ

ปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคม พบว่า ในภาพรวมความรู้สึกรู้สึกผูกพันทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างตามปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.68$) ซึ่งแยกรายละเอียดเป็น 3 ส่วนคือ ความผูกพันกับครอบครัว ความผูกพันกับเพื่อน และความผูกพันในที่ทำงาน

1. ความรู้สึกผูกพันที่มีกับครอบครัวของผู้ต้องขังในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.94$)

ความรู้สึกผูกพันกับครอบครัวในระดับมากที่สุด ได้แก่ ผู้ต้องขังคิดว่าครอบครัวมีความหมายและสำคัญต่อชีวิต ($\bar{X} = 3.58$) รู้สึกถึงความอบอุ่นและความห่วงใยกับครอบครัว ($\bar{X} = 3.40$) และรู้สึกปลอดภัยและไว้วางใจสมาชิกในครอบครัวเสมอ ($\bar{X} = 3.28$)

ความรู้สึกผูกพันกับครอบครัวในระดับมาก ได้แก่ บุคคลในครอบครัวรับฟังปัญหาเป็นที่ปรึกษาที่ดี และให้ความช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา ($\bar{X} = 2.76$) และใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับครอบครัวและร่วมทำกิจกรรมต่างๆ กับครอบครัวเสมอ ($\bar{X} = 2.63$)

ความรู้สึกผูกพันกับครอบครัวในระดับน้อย ได้แก่ ครอบครัวให้การสนับสนุนและส่งเสริมสิ่งที่ทำอยู่เสมอ ($\bar{X} = 1.97$)

2. ความรู้สึกผูกพันที่มีกับเพื่อนของผู้ต้องขังในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.43$)

ความรู้สึกผูกพันกับเพื่อนในระดับมาก ได้แก่ ผู้ต้องขังคิดว่าเพื่อนสำคัญกับชีวิตมาก ($\bar{X} = 2.57$) เพื่อนรู้จักและสนิทสนมกับครอบครัวของผู้ต้องขัง ($\bar{X} = 2.45$) เพื่อนมักเข้าใจปัญหาและความต้องการของตัวผู้ต้องขังเสมอ ($\bar{X} = 2.37$) และรู้สึกว่าเพื่อนเป็นห่วงและเอาใจใส่ ($\bar{X} = 2.35$)

3. ความรู้สึกผูกพันกับที่ทำงานของผู้ต้องขังในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.58$)

ความรู้สึกผูกพันในที่ทำงานในระดับมาก ได้แก่ ผู้ต้องขังคิดว่าใกล้ชิดและผูกพันกับคนในที่ทำงาน ($\bar{X} = 2.69$) มีความสุขเมื่ออยู่ในที่ทำงาน ($\bar{X} = 2.64$) เป็นส่วนหนึ่งของที่ทำงาน ($\bar{X} = 2.61$) พอใจและภูมิใจในความผูกพันของสมาชิกในที่ทำงาน ($\bar{X} = 2.54$) และเพื่อนในที่ทำงานมีการช่วยเหลือและรับฟังปัญหาซึ่งกันและกัน ($\bar{X} = 2.42$)

ปัจจัยด้านความรู้สึกผูกพันทางสังคม พบว่า ภาพรวมความรู้สึกผูกพันทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างตามปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.17$) และเมื่อพิจารณารายข้อสามารถแบ่งได้ดังนี้

ความรู้สึกผูกพันทางสังคมในระดับมากที่สุด ได้แก่ ผู้ต้องขังสัญญากับครอบครัวว่าจะดูแลเอาใจใส่และเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัว ($\bar{X} = 3.49$) ตั้งใจจะแสวงหาอาชีพสุจริตและมั่นคงทำ

เพื่อหาเฉลี่ยกรอบครัว $\bar{X} = 3.37$ และทุ่มเทและพยายามทำทุกอย่างอย่างสุดความสามารถ $\bar{X} = 3.31$

ความรู้สึกผูกมัดทางสังคมในระดับมาก ได้แก่ สัญญากับครอบครัวว่าจะเป็นคนดีของสังคมและไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ($\bar{X} = 3.17$) การงานเป็นสิ่งสำคัญ ($\bar{X} = 3.15$) การเป็นที่ยอมรับของเพื่อนร่วมงานมีความสำคัญ ($\bar{X} = 2.90$) และการมีปฏิสัมพันธ์กับคนในชุมชนเป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ ($\bar{X} = 2.79$)

ปัจจัยด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม พบว่า ภาพรวมการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างตามปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.65$) และเมื่อพิจารณารายข้อสามารถแบ่งได้ดังนี้

การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมในระดับมากที่สุด ได้แก่ ผู้ต้องขังรู้สึกว่าการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมเป็นสิ่งสำคัญ ($\bar{X} = 2.79$) งานจิตอาสามีความสำคัญและเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X} = 2.67$) รู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม จะต้องสละเวลาทำประโยชน์เพื่อสังคม ($\bar{X} = 2.62$) กระตือรือร้นที่จะร่วมกิจกรรมของสังคม ($\bar{X} = 2.60$) และมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม ($\bar{X} = 2.55$)

ปัจจัยด้านความเชื่อทางสังคม พบว่า ภาพรวมความเชื่อทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างตามปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.05$) และเมื่อพิจารณารายข้อสามารถแบ่งได้ดังนี้

ความเชื่อทางสังคมในระดับมากที่สุด ได้แก่ ผู้ต้องขังละเอียดรอบคอบใจเมื่อถูกกลโกงทางกฎหมาย ($\bar{X} = 3.36$) เชื่อในเรื่องบาปบุญ - คุณโทษ ($\bar{X} = 3.19$) ศาสนาสำคัญต่อชีวิต ($\bar{X} = 3.16$) เชื่อเรื่องกรรมดี กรรมชั่ว ($\bar{X} = 3.11$) ให้ความสำคัญต่อการให้ทานแก่ผู้ยากไร้และสัตว์ยากไร้ ($\bar{X} = 3.03$) มีความเกรงกลัวต่อบทลงโทษทางกฎหมาย ($\bar{X} = 2.89$) เชื่อเรื่องนรก - สวรรค์ว่ามีอยู่จริง ($\bar{X} = 2.86$) และเชื่อว่าทุกคนมีศีลธรรมและต้องปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ($\bar{X} = 2.77$)

ปัจจัยด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่าง

จำนวนเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด พบว่า ภาพรวมจำนวนเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของกลุ่มตัวอย่างตามปัจจัยด้านการคบหาสมาคมที่

แตกต่างกัน (Differential Association) อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.91$) และเมื่อพิจารณารายชื่อสามารถแบ่งได้ดังนี้

จำนวนเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับมาก ได้แก่ ผู้ต้องขังมีเพื่อนสนิทที่เป็นเครือข่ายในการซื้อขายยาเสพติด ($\bar{X} = 2.12$)

จำนวนเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับน้อย ได้แก่ เพื่อนสนิทที่เสพยาเสพติด ($\bar{X} = 1.94$)

จำนวนเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ เพื่อนสนิทที่ค้ายาเสพติด ($\bar{X} = 1.67$)

เวลาในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด พบว่า ภาพรวมเวลาในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของกลุ่มตัวอย่างตามปัจจัยทางด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association) อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.77$) และเมื่อพิจารณารายชื่อสามารถแบ่งได้ดังนี้

เวลาในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับน้อย ได้แก่ ผู้ต้องขังคบหาเพื่อนสนิทที่เป็นเครือข่ายในการซื้อขายยาเสพติด ($\bar{X} = 2.00$)

เวลาในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ เพื่อนสนิทที่เสพยาเสพติด ($\bar{X} = 1.70$) และเพื่อนสนิทที่ค้ายาเสพติด ($\bar{X} = 1.62$)

ความถี่ในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด พบว่า ภาพรวมความถี่ในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของกลุ่มตัวอย่างตามปัจจัยทางด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association) อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.00$) และเมื่อพิจารณารายชื่อสามารถแบ่งได้ดังนี้

ความถี่ในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับมาก ได้แก่ ผู้ต้องขังคบหาเพื่อนสนิทที่เป็นเครือข่ายในการซื้อขายยาเสพติด ($\bar{X} = 2.24$)

ความถี่ในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับน้อย ได้แก่ เพื่อนสนิทที่ค้ายาเสพติด ($\bar{X} = 1.92$) และเพื่อนสนิทที่เสพยาเสพติด ($\bar{X} = 1.83$)

ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด พบว่า ภาพรวมพฤติกรรมในการคบหาเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของกลุ่มตัวอย่างตามปัจจัย

ทางการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.17$) และเมื่อพิจารณารายข้อสามารถแบ่งได้ดังนี้

พฤติกรรมในการคบเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับมาก ได้แก่ ผู้ต้องขังคบหาเพื่อนสนิทที่ชอบเที่ยวกลางคืน ($\bar{X} = 3.09$) เพื่อนสนิทที่ชอบเล่นการพนัน ($\bar{X} = 2.50$) และเพื่อนสนิทที่เคยกระทำผิดทางอาญา ได้แก่ น้า / พยายามฆ่า / ทำร้ายร่างกาย ($\bar{X} = 2.15$)

พฤติกรรมในการคบเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับน้อย ได้แก่ เพื่อนสนิทที่เคยกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ได้แก่ ลัก / วิ่ง / ซิง / ปล้น ($\bar{X} = 1.78$)

พฤติกรรมในการคบเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ เพื่อนสนิทที่เคยกระทำผิดทางเพศ ได้แก่ ข่มขืน / อนาคต / พรากผู้เยาว์ / โทรมหญิง ($\bar{X} = 1.33$)

การพิสูจน์สมมุติฐาน

การทดสอบสมมุติฐานในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยต้องทำการควบคุมตัวแปรปัจจัยภูมิหลังส่วนบุคคลโดยใช้ปัจจัยสถานภาพสมรสของกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นทำการวิเคราะห์หาตัวแปรที่ส่งผลต่อการกระทำผิด พบว่า ปัจจัยทางด้านภูมิหลังทางสังคมส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อจำนวนครั้งในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประวัติการกระทำผิดในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษ รวมทั้งปัจจัยภายนอก ได้แก่ ปัจจัยทางด้านความผูกพันกับครอบครัว การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม ความเชื่อทางสังคม และจำนวนเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติด ซึ่งปัจจัยทั้งหมดนี้ล้วนมีผลต่อจำนวนครั้งในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่น่าเชื่อถือ

การทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ตามกรอบแนวคิดในการวิจัยนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบตัวแปรอิสระที่เป็นทั้งตัวแปรปัจจัยภูมิหลังส่วนบุคคลและตัวแปรปัจจัยภายนอก โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนและการวิเคราะห์การจำแนกพหุร่วม ปรากฏว่า ปัจจัยภูมิหลังส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งในการเสพยาเสพติด ได้แก่ ประวัติการกระทำผิดในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังก่อนต้องโทษ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.004 และมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับจำนวนครั้งในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์อยู่ที่ร้อยละ 14.1 ส่วนตัวแปรปัจจัยภูมิหลังส่วนบุคคลที่เหลือ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ ผู้วิจัยได้ทดสอบแล้วพบว่าตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ต่อการกระทำผิดของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนปัจจัยภายนอกที่มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งในการเสพยาเสพติด ได้แก่ ปัจจัยทางด้านความเชื่อทางสังคมมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.000 และมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับจำนวนครั้งในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์อยู่ที่ร้อยละ 21, จำนวนเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติด มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับจำนวนครั้งในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์อยู่ที่ร้อยละ 13.4, ปัจจัยความผูกพันกับครอบครัว มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.03 และมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับจำนวนครั้งในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์อยู่ที่ร้อยละ 9.4 และปัจจัยการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.20 และมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับจำนวนครั้งในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์อยู่ที่ร้อยละ 5.3 ส่วนปัจจัยที่เหลือ ได้แก่ ปัจจัยข้อผูกมัดทางสังคม ระยะเวลาในการคบเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด และความถี่ในการคบเพื่อนสนิทที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เมื่อผู้วิจัยได้ทำการทดสอบแล้ว พบว่า ไม่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดในคดียาเสพติดแต่อย่างใด

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษาถึงปัจจัยความผูกพันทางสังคม (Social Bond Theory) ของ Travis Hirschi และ ปัจจัยการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association) ของ Sutherland ว่าปัจจัยเหล่านี้ส่งผลต่อความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ของผู้ต้องขังหรือไม่

งานวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาในเรื่องปัจจัยภายนอก ได้แก่ ผู้ต้องขังที่มีความเชื่อทางสังคม ประกอบด้วย ศาสนาสัญญาคือชีวิต, เชื่อในเรื่องบาปบุญ – คุณโทษ, เชื่อเรื่องกรรมดี กรรมชั่ว, เชื่อเรื่องนรก – สวรรค์ว่ามีอยู่จริง, ให้ความสำคัญต่อการให้ทานแก่ผู้ยากไร้และสัตว์ยากไร้, เชื่อว่าทุกคนมีศีลธรรมและต้องปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด, มีความเกรงกลัวต่อบทลงโทษทางกฎหมาย และรู้สึกละอายใจเมื่อถูกลงโทษทางกฎหมาย, ความผูกพันกับครอบครัว ประกอบด้วย รู้สึกถึงความอบอุ่นและความห่วงใยกับครอบครัว, ครอบครัวมีความหมายและสำคัญต่อชีวิต, ครอบครัวให้การสนับสนุนและส่งเสริมสิ่งที่ทำอยู่เสมอ, สมาชิกในครอบครัวรับฟังปัญหา เป็นที่ปรึกษาที่ดีและให้ความช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา, ใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับครอบครัวและร่วมทำกิจกรรมต่างๆ กับครอบครัวเสมอ และรู้สึกปลอดภัยและไว้วางใจสมาชิกในครอบครัวเสมอ และการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม ประกอบด้วย การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมเป็นสิ่งสำคัญ, กระตือรือร้นที่จะร่วมกิจกรรมของสังคม, รู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม จะต้องใช้เวลาทำประโยชน์เพื่อสังคม, งานจิตอาสามีความสำคัญและเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องเข้าร่วมกิจกรรม และมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมสังคม

ปัจจัยดังกล่าวข้างต้นอยู่ในระดับน้อย มีความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับมาก รวมถึงการศึกษาปัจจัยภูมิหลังของผู้ต้องขัง ได้แก่ ประวัติการกระทำผิดในคดียาเสพติดในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษของผู้ต้องขังที่เคยถูกศาลตัดสินลงโทษมาก่อน มีความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ในระดับมาก

จากการพิสูจน์สมมุติฐานชี้ให้เห็นแล้วว่าทฤษฎีความผูกพันทางสังคม (Social Bond Theory) ได้แก่ ความผูกพันกับครอบครัว การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม และความเชื่อทางสังคม และการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association Theory) ได้แก่ จำนวนเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติด มีผลต่อความถี่ในการเสพยาเสพติดต่อสัปดาห์ของผู้ต้องขังในเรือนจำกลาง นครศรีธรรมราชอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การนำปัจจัยหลายๆ ด้านหรือทฤษฎีหลายๆ ทฤษฎีมาบูรณาการ สามารถอธิบายการกระทำผิดของผู้ต้องขังได้จริงตามสมมุติฐานที่กำหนดไว้ และคำถามที่ใช้ในการวิจัยด้วยเช่นกัน

ส่วนปัจจัยภูมิหลังส่วนบุคคล เมื่อผู้วิจัยได้ทำการพิสูจน์สมมุติฐานแล้ว พบว่า มีเพียงตัวแปรประวัติการกระทำผิดในคดียาเสพติดในช่วง 3 ปีก่อนต้องโทษของผู้ต้องขังที่เคยถูกศาลตัดสินลงโทษมาก่อนเท่านั้นที่มีอิทธิพลอย่างแท้จริงต่อการกระทำผิด โดยผู้วิจัยใช้ปัจจัยสถานะภาพสมรสของผู้ต้องขังกลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแปรควบคุม

ข้อมูลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราชส่วนมากมีพฤติกรรมชอบเสพยาเสพติด โดยมีจำนวนครั้งในการเสพยามากกว่า 10 ครั้งต่อสัปดาห์ ($\bar{x} = 2.39$, S.D. = 1.016) และมีพฤติกรรมค้ายาเสพติด สาเหตุในเรื่องนี้น่าจะมาจากผู้ต้องขังกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 26 – 30 ปี ซึ่งเป็นวัยกำลังทำงานและเป็นเสาหลักของครอบครัว ประกอบอาชีพรับจ้าง มีรายได้ประมาณ 5,000 – 10,000 บาท มีบุตรที่ต้องรับผิดชอบประมาณ 1-3 คน ก่อนใช้ยาเสพติดประสบปัญหาขัดแย้งในครอบครัว และถูกศาลตัดสินลงโทษในคดีครอบครองยาเสพติดเพื่อจำหน่าย จากองค์ประกอบของปัจจัยภูมิหลังส่วนบุคคลนี้ชี้ให้เห็นว่าผู้ต้องขังกลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในเรื่องความขัดแย้งกับครอบครัว จะเห็นได้จากข้อเท็จจริงทางด้านความรู้สึกผูกพันกับครอบครัวที่ผู้ต้องขังคิดว่าครอบครัวมีความหมายแลความสำคัญต่อชีวิตมาก รวมถึงความรู้สึกถึงความปลอดภัยและไว้ใจสมาชิกในครอบครัวเสมอ ซึ่งอิทธิพลทางด้านความรู้สึกผูกพันนี้มีผลต่อการกระทำผิด รวมถึงการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมทั้งในด้านงานจิตอาสา หรืองานประเพณีสำคัญทางศาสนาต่างๆ รวมถึงหลักธรรมคำสอนที่กล่อมเกลาจิตใจและหลักกฎหมายที่เป็นกฎระเบียบของการอยู่ร่วมกันในสังคม เมื่อผู้ต้องขังกลุ่มตัวอย่างละเลยความเชื่อและการปฏิบัติทางสังคมแล้ว ทำให้มีเวลาว่างมากจนเกินไป เมื่อผู้ต้องขังรู้สึกขัดแย้งและมีปัญหากับครอบครัว ทำให้เกิดการคิดฟุ้งซ่านจนต้องหาทางออกด้วยการเสพยาเสพติด อีกทั้งผู้ต้องขังกลุ่มตัวอย่างที่มีประวัติการกระทำผิดในคดี

เกี่ยวกับยาเสพติดมาก่อนมีความเสี่ยงสูงที่หันกลับมาใช้ยาเสพติดอีก เพราะความเคยชินในอดีตที่แก้ปัญหาผิดวิธี เมื่อเข้าสู่สภาวะเดิมหรือสถานการณ์เดิม การแก้ปัญหาแบบผิดๆ ก็ย้อนกลับมาสู่วังวนเดิม

สิ่งเหล่านี้เป็นข้อเท็จจริงที่สอดคล้องกับทฤษฎีความผูกพันทางสังคม (Social Bond Theory) ของ Hirschi และทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association Theory) ของ Sutherland การพิสูจน์สมมุติฐาน โดยอาศัยปัจจัยความผูกพันทางสังคม (Social Bond Theory) ประกอบด้วย ความผูกพันกับครอบครัว การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม และความเชื่อทางสังคม ส่งผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีความสอดคล้องและตรงกับหลักวิจัยที่ว่าทฤษฎีนี้มุ่งความสนใจไปที่ความผูกพันหรือการผูกติด ยึดติด หรือเบนแน่นกับบุคคลอื่นเป็นสำคัญ เนื่องจากความผูกพันนั้นเป็นกระบวนการที่สร้างพลังอำนาจให้กับจิตใจที่พร้อม ที่จะควบคุม หน่วงเหนี่ยว ยับยั้ง หักห้าม มิให้ตนเองกระทำผิด หากความผูกพันดังกล่าวนี้เสื่อมถอยลง คนเราก็มีแนวโน้มที่จะกระทำผิดมากขึ้น Hirschi กล่าวไว้ว่า การที่บุคคลกระทำผิดเนื่องมาจากความผูกพันกับบุคคลอื่นไม่ดีหรือล่มสลายนั่นเอง (ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณีและคณะ, 2553: 24)

จากการพิสูจน์สมมุติฐาน โดยอาศัยปัจจัยความผูกพันกับครอบครัวแล้ว มีความสอดคล้องและตรงกับหลักวิจัยที่ว่าเมื่อมีความผูกพันกับครอบครัวมาก มีการกระทำผิดน้อย และผู้ที่มีความผูกพันกับครอบครัวน้อย มีการกระทำผิดมาก ในทัศนะของ Hirschi ความผูกพันต่อพ่อแม่ เป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด (Hirschi, 1968: 86 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554) เพราะหากขาดความผูกพันต่อพ่อแม่แล้ว ความผูกพันด้านอื่นๆ ก็จะมีผลตามมาด้วย ความผูกพันนี้ได้สะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการขัดเกลาภายในจิตใจของคนเราให้ยอมรับบรรทัดฐานทางสังคม ศีลธรรม มโนธรรมต่างๆ ให้ประพฤติปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม ซึ่งการขัดเกลาดังกล่าวนี้ล้วนเกิดขึ้นจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่หรือผู้ปกครองเป็นสำคัญ เห็นได้จากการที่ผู้ต้องขังกลุ่มตัวอย่างรู้สึกถึงความอบอุ่นและความห่วงใยจากครอบครัว สมาชิกในครอบครัวมีความหมายและความสำคัญต่อชีวิตบุคคลในครอบครัวรับฟังปัญหาและเป็นที่ปรึกษาที่ดี พร้อมช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา และรู้สึกปลอดภัยและไว้วางใจสมาชิกในครอบครัวเสมอ สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ Patricia, Voorhis et al. (1988) จากการศึกษาในเรื่อง “The impact of family structure and quality on delinquency : a comparative assessment of structural and functional faceless” พบว่าความอ่อนแอของ Social bond ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดมีผลมาจากความสัมพันธ์กับครอบครัว อย่างเช่น ครอบครัวที่ขาดความอบอุ่น ขาดการเอาใจใส่ต่อเด็ก ครอบครัวที่แตกแยก ครอบครัวที่ขัดแย้ง ครอบครัวที่ละเมิดทางเพศต่อเด็ก

นอกจากนี้ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนและความสัมพันธ์กับโรงเรียนก็ เป็นปัจจัยที่สามารถทำนาย การกระทำผิดของเด็กได้

จากการพิสูจน์สมมุติฐาน โดยอาศัยปัจจัยการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม พบว่า บุคคลที่ มีการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมน้อย มีการกระทำผิดมาก และบุคคลที่เข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม มาก มีการกระทำผิดน้อย ตรงกับหลักการที่ว่าคนที่คนเราได้เข้าไปร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่เป็น ธรรมเนียมปฏิบัติของสังคม เช่น กิจกรรมทางด้านกีฬา ทางด้านสันตนาการ ทางด้านศาสนา ทางด้านจิตอาสา และทางด้านการทำงานเพื่อประโยชน์ ถ้าบุคคลหมกมุ่นทุ่มเทอยู่กับการทำความคิดหรือ การกระทำต่างๆ อันเป็นไปตามระเบียบบรรทัดฐานของสังคมแล้วเขาก็จะไม่มีเวลาหรือโอกาสที่จะ ไปกระทำผิดหรือแม้แต่จะคิดเกี่ยวกับการกระทำผิดได้เลย เนื่องจากเวลาและพลังงานเป็นสิ่งที่ มีจำกัด คนเราไม่สามารถทำอะไรพร้อมๆ กันในหลายลักษณะ (Hirschi, 1969: 22-23 อ้างจาก ชาญ คณิต กฤตยา สุริยะมณีและอุนิษา, 2553) จึงเห็นได้ว่าการที่บุคคลทุ่มเทเกี่ยวข้องกับกิจกรรมหรือ การกระทำตามแบบแผนที่สังคมยอมรับ ย่อมช่วยลดโอกาสหรือ ยับยั้งไม่ให้เกิดการกระทำผิดได้อย่าง หนึ่ง ซึ่ง Sutherland เองก็ยืนยันในความจริงข้อนี้โดยเขากล่าวว่าพฤติกรรมที่เป็นแบบแผนที่สังคม ยอมรับมีผลกระทบต่อการกระทำผิดคือ พฤติกรรมที่เป็นแบบแผนที่สังคมยอมรับจะกินเวลาของ บุคคลให้หมดไปเสียแล้ว ซึ่งก็เท่ากับเป็นการป้องกันบุคคลไม่ให้มีเวลาคบค้าหรือเกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมที่เป็นการกระทำผิด (Matsueda, 1982: 490)

เช่นเดียวกับการพิสูจน์สมมุติฐาน โดยอาศัยปัจจัยความเชื่อทางสังคม ซึ่งเป็นไปใน ทิศทางเดียวกับการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมในระดับมาก มีการกระทำผิดน้อย บุคคลที่มีความเชื่อ ทางสังคมน้อย มีการกระทำผิดมาก ความเชื่อมั่นในเรื่องระเบียบกฎเกณฑ์ของสังคม ความศรัทธาใน ศาสนา และศีลธรรมอันดีงามของคนเราในสังคม ความเชื่อเหล่านี้จะช่วยยับยั้งซึ่งใจมิให้เรา กระทำผิดได้ Hirschi มองว่าความเชื่อดังกล่าวในแต่ละคนจะมีไม่เหมือนกันและแตกต่างกันออกไป ด้วย บางคนมีมาก บางคนมีน้อย คนที่มีความเชื่อในเรื่องเหล่านี้มากมีโอกาสน้อยที่จะกระทำผิดน้อย คน ที่มีความเชื่อเหล่านี้มีโอกาสน้อยที่จะกระทำผิดมาก (Hirschi, 1969: 23-26 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554) การยอมรับค่านิยมและบรรทัดฐานทางสังคม รวมไปถึงศีลธรรมและ จริยธรรมด้วย เนื่องจากคนเราเชื่อว่ากฎหมายเป็นสิ่งที่ถูกต้อง มีอาจฝ่าฝืนได้จึงไม่กระทำผิด (DeKeseredy and Schwartz, 1996: 220) Hirschi ยังกล่าวอีกว่า การมีความเชื่อหรือยอมรับบรรทัด ฐานกฎเกณฑ์ของสังคมก็คือ การยอมรับหรือมีความเชื่อต่อความหมายในทางไม่เห็นด้วยกับการ ละเมิดกฎหมาย (Hirschi, 1969: 202 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณีและอุนิษา, 2553) เพราะ บรรทัดฐานหรือกฎเกณฑ์ต่างๆ ของสังคมก็คือ การให้ความหมายที่ยึดถือร่วมกันของคนในสังคม เพราะฉะนั้นการละเมิดบรรทัดฐานหรือกฎเกณฑ์ของสังคมก็คือ การละเมิดความหมายที่เข้าร่วมกัน

ของสังคม หรือการทำอะไรที่ตรงกันข้ามกับเจตนารมณ์และความคาดหวังของคนอื่นๆ ในสังคม (Hirchi, 1969: 18 อ้างจาก ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554) เห็นได้จากความคิดเห็นในเรื่องบาป บุญ คุณ โทษ เรื่องกรรมดี กรรมชั่ว หรือแม้กระทั่งความละอายใจเมื่อถูกลงโทษทางกฎหมาย ซึ่งอยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ Terrence D. Hill et al. (2009) จากการศึกษาในเรื่อง “Religious Involvement and Adolescent Substance Use” พบว่าการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนามีผลต่อการดำเนินชีวิตในวัยรุ่นทั้งทางด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจในทางที่ดีขึ้น มีความผูกพันกับครอบครัวมากขึ้นและความเสี่ยงเรื่องการใช้ยาเสพติดนั้นลดลง

ส่วนการพิสูจน์สมมุติฐานในเรื่องการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันมีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขัง ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีที่เชื่อว่ากลไกสำคัญในการเข้าไปเข้าไปเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมหรือมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน จะต้องเกี่ยวกับความสัมพันธ์หรือคบค้าสมาคมที่แตกต่างกันไปตามสภาพของสังคม ที่มีสมาชิกซึ่งชอบนิยมนิยามกระทำผิดหรือชอบมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน สาเหตุของการคบค้าสมาคมกับบุคคลที่แตกต่างกันนั้นมาจากสังคมที่ไร้ระเบียบและสังคมที่มีความขัดแย้งกัน พฤติกรรมเบี่ยงเบนจะต้องมีการเรียนรู้ระหว่างกันและกัน โดยอาศัยกระบวนการติดต่อสื่อสารในลักษณะเผชิญหน้าซึ่งกันและกัน กับบุคคลอื่นซึ่งอยู่ใกล้ชิดสนิทสนมกับคนที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนและอาชญากรรมที่ขัดต่อตัวบทกฎหมาย นอกจากนี้การเรียนรู้พฤติกรรมเบี่ยงเบนจะมีการเรียนรู้เทคนิคในการกระทำผิดคิด ในการใช้แรงจูงใจ การหาเหตุผลมาอ้างอิงเพื่อให้การกระทำผิดนั้นบรรลุผล และยังรวมถึงการให้คำจำกัดความระหว่างความหมายที่ถูกต้องและไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ความสามารถการเรียนรู้การกระทำผิดนั้นจะขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลนั้นว่าอยู่ในสภาพแวดล้อมสังคมและถูกหล่อหลอมจากสังคมที่อยู่อาศัยอย่างไร

Sutherland ได้ให้ความสนใจไปที่โครงสร้างในการคบหาสมาคมของกลุ่มคนต่างๆ ในชุมชน ซึ่งมีทั้งการสนับสนุนให้กระทำผิดหรือสนับสนุนให้ประพฤติปฏิบัติตามระเบียบและกฎเกณฑ์ของสังคม ทั้งในเรื่องขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมมากกว่าที่จะหันไปมองถึงอิทธิพลของสภาพแวดล้อมที่เสื่อมโทรมที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิด รวมไปถึงค่านิยมและความเชื่อที่กลุ่มผู้กระทำผิดมาก่อนได้ถ่ายทอดหรือปลูกฝังให้กับบุคคลที่เข้ามาสัมผัสสัมพันธ์กัน การคบหาสมาคมกับกลุ่มผู้กระทำผิดและได้เรียนรู้เอาค่านิยมและสนใจในความเชื่อที่ชื่นชอบ จนสามารถพัฒนาตัวตนไปสู่การกระทำผิดได้เป็นสำคัญ ซึ่งค่านิยมและความเชื่อดังกล่าวนี้เป็นสิ่งที่บุคคลนั้นชื่นชอบและซึมซับจนสามารถพัฒนาความเป็นตัวตนของตนเองขึ้นมา จนนำไปสู่การลงมือกระทำผิดในที่สุด การซึมซับที่ว่านี้เกิดขึ้นจากการเรียนรู้เฉพาะหน้าในการคบหาสมาคมกับคนที่กระทำผิด ซึ่งการเรียนรู้ที่ว่านี้จะเป็นการเรียนรู้วิธีการกระทำผิดและเทคนิคต่างๆ แรงจูงใจที่เป็นการผลักดันและขับเคลื่อนในเหตุผลการกระทำผิด (ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2554) สอดคล้องกับการ

ศึกษาวิจัยของ Akbar Aliverdinia. (2007) จากการศึกษาในเรื่อง “A First Glimpse at Narcotics Offenders in an Islamic Republic A Test of an Integrated Model of Drug Involvement Among a Sample of Men Incarcerated for Drug Offenses in Iran” พบว่าทฤษฎีควบคุมสังคม (Social Control) ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association) ทฤษฎีเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning) และทฤษฎีควบคุมตนเอง (Self – Control) ได้อธิบายถึงรูปแบบของผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในอิหร่าน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างและทฤษฎีควบคุมตนเองมีผลอย่างมีนัยสำคัญโดยตรงต่อการตัดสินใจในการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ในขณะที่ความผูกพัน การมีส่วนร่วม และความเชื่อนั้นมีผลโดยอ้อม เป็นเพียงตัวกระตุ้นให้กระทำผิดเท่านั้น ซึ่งการกระทำผิดนั้นจะขึ้นอยู่กับความคิดของตนเองในการตัดสินใจ (Akbar Aliverdinia, 200: 27-44) เช่นเดียวกับการศึกษาวิจัยของ Cesar J. Rebellon. (2012) จากการศึกษาในเรื่อง “Differential Association and Substance Use: Assessing The Roles of Discriminant Validity, Socialization, and Selection in Traditional Empirical Tests” ได้อธิบายไปในทิศทางเดียวกัน คือ การตัดสินใจใช้สารเสพติดของเยาวชนในอเมริกานั้นเป็นการรับรู้ส่วนบุคคล อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนนั้นมีผลต่อการกระตุ้นให้กระทำผิดเพียงเล็กน้อยเท่านั้น (Cesar J. Rebellon, 9; 1. 73-96.)

ข้อมูลข้อเสนอแนะแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

พบว่า ผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดได้แสดงความคิดเห็นที่เป็นแนวทางแก้ไขปัญหายาเสพติดไว้หลากหลายความคิดเห็น โดยแบ่งออกเป็นความคิดเห็นที่มีต่อบุคคลตั้งแต่เด็กและเยาวชน ครอบครัว และชุมชน เริ่มจากการให้ผู้คนในชุมชนช่วยกันเป็นหูเป็นตาให้ชุมชนเข้มแข็งปลอดภัยจากยาเสพติด โดยการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ความรู้เรื่องโทษของยาเสพติดโดยมุ่งเน้นไปที่กลุ่มเยาวชนในชุมชน โดยใช้กิจกรรมเข้าช่วยกล่อมเกลาคิดใจให้เข้มแข็งและให้ตั้งอยู่ในกรอบของกฎหมาย พร้อมทั้งปลูกฝังจิตสำนึก โดยเฉพาะการเลือกคบเพื่อนและให้ความสำคัญกับสถาบันครอบครัว เพราะเป็นสถาบันหลักที่เป็นภูมิป้องกันปัญหายาเสพติด และชุมชนต้องเน้นอบรมคุณธรรม จริยธรรมภายในครอบครัว ชุมชน และองค์กรอย่างสม่ำเสมอโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง และเปิดโอกาสให้เยาวชนได้แสดงออกในด้านความคิด ความสามารถ การแสดงออกทางด้านกิจกรรม กีฬาต่างๆ และเชื่อมั่นในกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ที่เยาวชนแสดงออกมาอย่างเสรี โดยไม่ปิดกั้นการแสดงออกและความคิดเห็น

และความคิดเห็นที่มีต่อหน่วยงานรัฐ การจัดการแก้ไขนั้นต้องปรับปรุงตั้งแต่ภายในเรือนจำไปจนถึงนอกเรือนจำ เพราะปัจจุบันการขยายเครือข่ายยาเสพติดเริ่มจากภายในเรือนจำ ทาง

รัฐจึงจำเป็นต้องแยกผู้ต้องขังคดียาเสพติดออกจากคดีทั่วไปเพื่อไม่ให้เกิดการขยายเครือข่ายจากในเรือนจำ และใช้กฎหมายลงโทษที่รุนแรงเพื่อให้ผู้เสพ ผู้ค้า และผู้ผลิตรู้สึกเกรงกลัวต่อบทลงโทษ โดยเฉพาะผู้เสพที่บวกลงโทษในปัจจุบันคือการจำคุกระยะเวลาสั้นๆ ประมาณ 6 เดือนถึง 1 ปีเท่านั้น ควรเปลี่ยนมาใช้บทลงโทษที่รุนแรง เช่น ประหารชีวิต หากบวกลงโทษของผู้เสพรุนแรงแล้ว ผู้ที่คิดจะเสพรวมถึงผู้ติดยาเสพติดจะรู้สึกกลัวบทลงโทษจนเลิกเสพ เมื่อไม่มีผู้เสพหรือผู้เสพลดน้อยลง ผู้ค้ารายย่อยและรายใหญ่ขายไม่ได้ ก็จะเลิกค้า ผู้ผลิตก็จะเลิกไปเองในที่สุด สาเหตุที่เสนอแนวทางนี้ เพราะผู้เสพยาเสพติดและผู้ค้ารายย่อยเป็นเพียงผู้มีรายได้น้อย เป็นวัยรุ่น นักเรียน นักศึกษา ไม่มีเส้นมีสาย หรือมีพรรคพวกที่เป็นข้าราชการที่ใช้อำนาจรัฐบิดเบือนคดี และที่สำคัญสื่อไม่ควรนำเสนอข่าวมูลค่าของยาเสพติดที่จับกุมได้เพราะจำนวนเงินเหล่านั้นล่อตาล่อใจแก่ผู้ค้ารายย่อยที่ดิ้นรนหาเงินเลี้ยงครอบครัวเป็นอย่างมากพร้อมทั้งอบรมฝึกอาชีพให้ผู้กระทำผิดเพื่อไม่ให้เกิดการกระทำผิดซ้ำ โดยเฉพาะการแก้ปัญหาให้ตรงจุดรัฐควรแก้ปัญหาเศรษฐกิจซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้ผู้หาเช้ากินค่ำ รายได้ไม่พอรายจ่ายต้องหันไปเป็นผู้ค้ารายย่อยเพื่อหาเงินมาเลี้ยงดูครอบครัว ส่วนเรื่องการรับบุคคลเข้าทำงานราชการควรสืบประวัติบุคคลที่จะเข้ามาเป็นบุคลากรทำงานในกระบวนการการปราบปรามยาเสพติด เพราะข้าราชการที่ปราบปรามยาเสพติดส่วนใหญ่ส่วนเกี่ยวข้องกับเครือข่ายยาเสพติดรายใหญ่ทั้งสิ้น ควรปราบปรามข้าราชการคอร์ปชั่น ทูจจริตต่อหน้าที่ตนเอง รวมถึงนักการเมืองท้องถิ่น นักการเมืองระดับชาติที่พัวพันกับเครือข่ายยาเสพติด โดยไม่ถือพรรคถือพวก และที่สำคัญที่สุดของปัญหายาเสพติดในประเทศคือข้าราชการตำรวจเป็นหัวใจสำคัญของปัญหา ยาเสพติด โดยการใ้ยาเสพติดเป็นเครื่องมือหลอกล่อและชักจูงให้ผู้เสพมาเป็นสายให้เพื่อผลงานของตนเอง สุดท้ายตำรวจก็เป็นผู้ค้าเสียเองโดยยึดของกลางไปปล่อยให้แก่เครือข่ายตนเอง รวมถึงการที่ตำรวจเป็นผู้ขนถ่ายยาเสพติดจากแนวชายแดนเข้ามาสู่เมืองใหญ่ โดยการนำรถที่ใช้ในราชการมาเป็นพาหนะในการขนยาเสพติด โดยมีตำรวจที่อยู่ในเครือข่ายช่วยกันบอกเส้นทาง การตั้งด่านตรวจเพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจค้นและจับกุม หากต้องการป้องกันและแก้ไขอย่างจริงจัง ทุกฝ่ายควรร่วมมือร่วมใจกันปราบปราม โดยไม่ยึดถือประโยชน์ส่วนตนและไม่ถือพรรคถือพวกโดยเด็ดขาด หากทำได้เช่นนี้ปัญหา ยาเสพติดก็จะลดน้อยลง

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันที่สำคัญที่สุดในการสร้างและพัฒนาพฤติกรรมบุคคล ตั้งแต่ระดับความคิดสติปัญญา อารมณ์ความรู้สึก และการแสดงออกทางร่างกาย รวมถึงการพัฒนาทางด้านกายภาพและบุคลิกภาพ การสร้างความรัก ความอบอุ่น การเข้าใจซึ่งกันและกัน การ

ฝึกฝนอบรมเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัว และปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้องให้แก่เด็กและเยาวชน โดยเฉพาะในเรื่องหลักเศรษฐกิจพอเพียง รวมถึงการสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมและกีฬาต่างๆ ที่เด็กให้ความสนใจอย่างเต็มที่ ซึ่งเป็นการป้องกันปัญหาสังคมได้เป็นอย่างดี การที่สถาบันครอบครัวทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์แบบ จะช่วยให้สมาชิกในครอบครัว โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมและบุคลิกภาพที่เหมาะสม มีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ โดยไม่หันไปใช้ยาเสพติด แต่สังคมปัจจุบันให้ความสำคัญกับค่านิยมทางวัตถุมากเกินไปจนกลายเป็นจุดอ่อนและจุดเสี่ยงที่จะทำให้สถาบันครอบครัวมีปัญหาได้ ถ้าหากสถาบันครอบครัวถูกลดความสำคัญหรือถูกใส่ใจลดน้อยลงก็จะส่งผลถึงปัญหาครอบครัวตลอดจนปัญหาสังคมได้ทันที

2. สถาบันสังคมเป็นอีกสถาบันที่สำคัญในการป้องกันปัญหาต่างๆ ในสังคม ทักษะคติ การมองผู้กระทำผิดในสังคมปัจจุบันเป็นการมองแบบตีตรา โดยเฉพาะผู้ต้องหา ซึ่งในทางกฎหมายถือว่าผู้ต้องหาเป็นผู้บริสุทธิ์ แต่ในทางสังคมผู้ต้องหาดังกล่าวกลับถูกสังคมตีตราให้เป็นผู้กระทำผิดไปเรียบร้อยแล้ว แม้จะไม่ถูกศาลตัดสินว่ากระทำผิดตามกฎหมาย แต่บุคคลดังกล่าวก็ถูกสังคมพิพากษาและปิด โอกาสทางสังคมไปโดยสิ้นเชิง สังคมควรปรับเปลี่ยนทัศนคติและให้โอกาสผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องหาได้กลับตัวกลับใจเป็นคนดี เปิดโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ทางสังคม ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมสาธารณประโยชน์ กิจกรรมทางศาสนา กิจกรรมสังสรรค์รวมถึงการกีฬาต่างๆ ในสังคม ซึ่งการให้โอกาสเหล่านี้ล้วนแต่เป็นการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

3. รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจัง โดยการกวาดล้างแหล่งผลิต ตัดเส้นทางลำเลียงยาเสพติดเข้าสู่เมืองใหญ่ ตลอดจนแหล่งมั่วสุมที่เป็นที่ระบายยาเสพติด รวมไปถึงการปราบปรามและลงโทษผู้กระทำผิดที่เป็นข้าราชการ นักการเมือง ผู้มีอิทธิพล และนักแสดง นักร้องอย่างจริงจัง โดยที่ไม่ถือพรรค ถือพวก หรือเห็นประโยชน์ของพวกเขาพ้องเป็นหลัก และประการสำคัญอีกประเด็นหนึ่งก็คือ การแยกผู้ต้องขังคดียาเสพติดออกจากผู้ต้องขังคดีอื่น เพื่อป้องกันการขยายเครือข่ายในเรือนจำ เพราะปัจจุบันการขยายเครือข่ายยาเสพติดส่วนใหญ่เกิดในเรือนจำ โดยเฉพาะผู้ต้องขังที่ใกล้จะพ้นโทษส่วนใหญ่จะตกเป็นเหยื่อของเครือข่ายยาเสพติดในเรือนจำทั้งสิ้น เพราะบุคคลเหล่านี้ส่วนใหญ่แล้วเมื่อพ้นโทษออกไปใช้ชีวิตในสังคมภายนอกแล้ว กลับถูกสังคมปิดกั้น โอกาสในการกลับตัว หางานทำไม่ได้ เพื่อนบ้านไม่คบค้าสมาคมด้วย ถูกสังคมตีตราว่าเป็นคนเลว เมื่อไม่สามารถเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของสังคมได้ ก็ต้องหันกลับไปกระทำผิดซ้ำด้วยการติดต่อกับเครือข่ายในเรือนจำไปโดยปริยาย

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เนื่องจากการใช้ยาเสพติดของผู้ต้องขังมีปัจจัยและปัญหาต่างๆ มากมาย การวิจัยเชิงคุณภาพจะทำให้ทราบถึงรายละเอียดเชิงลึกและเข้าใจปัญหาได้ละเอียดยิ่งขึ้น
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยทางด้านสังคมและจิตใจ ที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขัง
3. ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดของผู้ต้อง

A STUDY OF SOCIAL BOND AND DIFFERENTIAL ASSOCIATION
FACTORS AFFECTING NARCOTIC OFFENSES OF PRISONERS IN
NAKHONSITHAMMARAT CENTRAL PRISON

PIRIYA CHEINWICHAI 5137009 SHCJ/M

M.A. (CRIMINOLOGY AND CRIMINAL JUSTICE)

THESIS ADVISORY COMMITTEE : SERI WORRAPHONG, Ph.D.;
CHANKANIT K. SURIYAMANI, Ph.D.

EXTENDED SUMMARY

Background and Significance of The Problem

Today, the problems of narcotic drugs are widely spread in Europe, USA, and Australia. Southeast Asian region, has, in the past, been the plantation areas of opium and raw materials for Europe and America only. But the situations have speedily changed because of the profit from trafficking tremendously enriched and youth in the locality and communities became the very addicts.

While the nation is transiting from agricultural sector to the industrial sectors with speed there are changes in economy, politics, social and technology for more advance. At the meantime, social issues coincide with their progresses, e.g. narcotic drug problems, deviation, joblessness, surging standard of living. All these problems affect criminal problems in societies.

Thai societies today shift and are materially developed with speed in utilities, facilities, communication devices, and public supplies which modernize the lifestyles and more convenience. At the same time, when people have better life, it is found that social conditions are deteriorated in quality of life and the spirit of the Thai people reverses with the material growth. People in societies rivals and welcome

violence to solve their problems. Countless incidents point out the level of morality among people which needed improvements (Phra Dahamma Pitaka, 1996).

The narcotic drugs are the victimless crime. It is the crime that both parties are willing to meet one's need and ready to violate laws. Rationally, in narcotic crime, the criminals and the victims are willing to commit and the users are satisfied to buy for uses in order to meet their needs though it harms their health and their mind (Wut Lhaosunthorn et al., 1993:12).

The problems of narcotic are the social problem and tend to engage violence and rife with the economic and social changes. Today, nations around the world especially the developed and the developing countries have to inevitably encounter narcotic problems. Narcotic dangers not only unleash social and economic problems but also deteriorate users' health and destroy tremendous production means on manpower and capital. The narcotic problems also lead to crimes of drug effect itself. In addition, it destroys aesthetic culture of societies beginning from individuals, families, social and the nation, which will be the barriers to the national development and strongly affect the national security (Division of Narcotics Counter, 1992:1).

In the case of Thailand, the narcotic problems were counted more serious than other countries in Southeast Asia because some areas of the country adjoin the Golden Triangle where drugs are produced and it is one of the most critical areas of the world routed with Myanmar, Laos and Cambodia. They are the routes facilitating the narcotic transport through Thailand to the world markets and so much diffused its trafficking in Thailand though Thailand is not the large production area (Office of Counter Narcotics, date unquoted :6).

Human behavior is the first factor leading individuals to narcotics to meet their need regardless being curiosity, seeking new experience, reducing stress and fatigue or imitation and so on. There are also community belief and values which also influence the human behavior such as association for entertainments.

Environments are the elements driving or urging individual to use narcotics since they strongly influence human behavior. If any individual resides in immoral environment; it affects the individual lifestyle to lack attachment and to encounter frustration such as oppression from family where family individuals quarrel; working outside home for daily living and finding no time for children until children

seek their own ways to solve their problems which is risky to offenses. Narcotics itself lead to addiction either mind or body and it is easy to buy while its method of uses is also simple.

The narcotic rife is not only unleashing social problems but also moral crises. This is seen from the mind of people in societies which is deteriorate daily and led to various forms of crime daily too. Damages risen directly affect social structure and are destructive to the nation at large.

The narcotic problems in Thailand are seriously growing. Statistics of addicts and sued during four years round since 2008-2011 are 84,956 case in 2008; 99341 case in 2009; 108,783 cases in 2010 and 161,061 cases in 2011 (Office of The Narcotics Control Board, 2011).

Conditions and criticality of narcotics in Thailand are growing wild and complicated for arrestment and suppression especially in the southern regions where its geography is mountainous, rivers, east coast adjoins the Thai Gulf and the west coast adjoins the Andaman Sea while its border adjoins Malaysia. Such nature conveniently allows the southern provinces fit the route of trafficking for small and large sizes regardless by land through cars and trains and ship by sea and planes by air to Malaysia, Singapore, Hong Kong, Australia, USA and Europe. At the meantime, the situations are narcotics are growingly flooding into the southern provinces in particular to youth, students, university students, labors, and prostitutes who are enslaved and the number of addicts is growing.

Therefore, a study on social factors misleading individuals to commit narcotic offense is needed to be conducted and analyzed on their causes in order to realize and understand the direction to treat addicts correctly and appropriately, to enable to under causes of the problems, and individual interpersonal with offenders. The researcher is interested to investigate the social factors so as to gain facts which will be beneficial to persons involved in solving social problems especially to solve the problems of addictions.

Objectives

1. To study factors of social bond affecting narcotic offense among prisoners;
2. To study factors of differential association affecting narcotic offense among prisoners, and
3. To seek approaches of prevention and corrections on narcotic offense among prisoners.

Hypotheses

1. Factors of social bond affected narcotic offense among prisoners in Nakhonsithammarat Province.
2. Factors of differential association affected narcotic offense among prisoners, in Nakhonsithammarat Province.

Scope of The Study

In this study, the researcher focused to investigate the factors of social bond and differential association affecting narcotic offenses among prisoners in Nakhonsithammarat Central Prison. To meet objectives, the study was scoped with the targeted population of narcotic prisoners with first offense and recidivists or reoffenders. This study was focused only with the factors of social bond and differential association. All the 500 targeted population were narcotic prisoners imprisoned in the Nakhonsithammarat Central Prison.

Expected Benefits

1. To know factors of social bond among narcotic prisoners regardless their general attributes about their backgrounds, characteristics of family relation, residential environment, values, belief, laws, ethics and morals.

2. To know factors of differential association among narcotic prisoners in terms of associating with guilty friends, number of friends associated, duration of association, frequency of association, values and belief of offenses.
3. To know the causes and motivation of narcotic offenses.
4. To know their behaviors and thought of the narcotic prisoners and the real causes leading to offense would be analyzed to find approaches of preventing and correcting narcotic problems.
5. Results of the study would be data for persons who were interested to study the narcotic rife and to be as guide for further solving the problems.

Instrumentation

Questionnaires were the instrument in this study for the data collection and it was divided into three parts, i.e.

Part 1: Personal Backgrounds contained gender, age, religion, domicile, educational highest level, marital status before imprisonment, number of children, career before imprisonment, income and its source, and drug-use behavior. All the questions were with multiple choice answers.

Part 2: Factors of Social Bond and Differential Association contained family relation, friend relation, workplace relation, commitment, family bond, friend bond, workplace bond, involvement of social activities, religious belief, law, ethics, social morals, association with guilty friends, number of friends associated, duration of association, frequency of association, values and belief of offenses. The measurement was based on Likert's Scale.

Part 3: Questions of ways on prevention and corrections of narcotic offenses and they were the open-ended questions for respondent to contribute their opinions.

Statistical Applications

1. Percentage was applied with personal backgrounds distributed in each item and presented with Tables for descriptions.

2. Weighting value was applied with opinion by finding the mean in each response distributed on Likert's Scale.

3. Standard deviation was applied to spread the weighting value of the response.

4. ANOVA (analysis of variance) and MCA (multiple classification analysis) were applied to find the variance value of each mean in each item.

Results

Personal Backgrounds: it was found that majority of the samples were male aged 26-30 years with domicile in Nakhonsithammarat Province. They were Buddhists, worked as hired labor with average income of 5,001-10,000 Bath a month. They earned secondary education, single, had 1-3 children, and cohabited with spouse. At early age, they lived with their parents. They began their drug uses at 16-20 years old and used drugs 10 times a week. They had conflict within their family before using drug. They were sentenced on drug possession for distribution at this charge.

Backgrounds Being the Dependent Variables: factors were the majority of the samples were the first-timers being sentenced on narcotic cases followed by 11.8% of ever been once sentenced; 7.8% of twice sentenced; 3.4% of thrice sentenced; and 0.4% of five-time sentenced, respectively.

Social Bond: factors in general were at high level ($\bar{X} = 2.68$), detailed in three parts, i.e. family bond, friend bond and workplace bond.

1. The Family Bond in general was at high level ($\bar{X} = 2.94$).

The very high levels of their family bond were “prisoners think their families were meaningful and important in their lives” ($\bar{X} = 3.58$); followed by “sense on warmness and concerns for their families” ($\bar{X} = 3.40$); and “feeling secure and always trusting family members” ($\bar{X} = 3.28$).

The high levels of their family bond were “the family individuals listen to their problem, good counselors, and helpful when problem rises” ($\bar{X} = 2.76$); and

“spending most of the time with the family and always participating activities with the family” ($\bar{X} = 2.63$).

The low level of their family bond was “family always supports and encourage what is doing” ($\bar{X} = 1.97$).

2. The Friend Bond of the prisoners in general was at high level ($\bar{X} = 2.43$)

The high levels of their friend bond were “prisoners think that friends are very important to their lives” ($\bar{X} = 2.57$); “Friends were familiar and intimate with the prisoners’ families” ($\bar{X} = 2.45$); “Friends always understand the problems and needs of the prisoners” ($\bar{X} = 2.37$); and “Feeling that friends concern and care” ($\bar{X} = 2.35$).

3. The Workplace Bond of the prisoners in general was at high level ($\bar{X} = 2.58$).

The high levels of their workplace bond were “prisoners think being intimate and binding to their colleagues” ($\bar{X} = 2.69$); “Being happy when being in their workplace” ($\bar{X} = 2.64$); “Being part of the workplace” ($\bar{X} = 2.61$); “Being satisfied and proud in the membership bond of workplace” ($\bar{X} = 2.54$); and “Friends in the workplace mutually help and hear problems of each other” ($\bar{X} = 2.42$).

Social Commitment: factors in general were at high level ($\bar{X} = 2.37$); and examining by item, they were:-

The very high levels of social commitment were “Prisoners promise with their families that they will take care and foster their family members” ($\bar{X} = 3.49$); “Attention to find honest and secure career to foster their families” ($\bar{X} = 3.37$); and “Devotion and attempt with utmost ability” ($\bar{X} = 3.31$).

The high levels of social commitment were “Promise with their families that they will be the good for societies and non-involved of narcotics” ($\bar{X} = 3.17$);

“Works are important” ($\bar{X} = 3.15$); “Colleagues’ acceptance is important” ($\bar{X} = 2.90$); and “Interaction with the community members is a duty” ($\bar{X} = 2.79$).

Social Activity Involvement: factors in general were at high level ($\bar{X} = 2.65$); and examining by item, they were:-

The very high levels of social activity involvement were “Prisoners feel that social activity involvement is important” ($\bar{X} = 2.79$); “The sense of volunteering spirit is important and necessary to involve in activity” ($\bar{X} = 2.67$); “Feeling being part of the society requires sacrifice time to contribute to societies” ($\bar{X} = 2.62$); “Being enthusiastic to involve in social activities” ($\bar{X} = 2.60$); and “having opportunity to involve in social activity” ($\bar{X} = 2.55$).

Social Belief: factors in general were at high level ($\bar{X} = 3.05$) and examining by item, they were:-

The very high levels of social belief were “Prisoners are shameful when legally punished” ($\bar{X} = 3.36$); “Believing in virtue and sin –benefits and punishment” ($\bar{X} = 3.19$); “Religion is important to life” ($\bar{X} = 3.16$); “Believing in good deeds and bad deeds” ($\bar{X} = 3.11$); “Pay importance to alms giving for the poor and animals” ($\bar{X} = 3.03$); “Fear legal punishment” ($\bar{X} = 2.89$); “Believing in the existence of hell and heaven” ($\bar{X} = 2.86$); and “Believing that all are moral and strictly abide in laws” ($\bar{X} = 2.77$).

Factors of Differential Association

Number of Close Friends Involved in Narcotics: it was found that in general there were few number ($\bar{X} = 1.91$); and examining by item, they were:-

Number of close friends much involved in narcotics was “prisoners have close friends being the narcotic rings in trafficking” ($\bar{X} = 2.12$).

Number of close friends little involved in narcotics was “close friends being the narcotic-users” ($\bar{X} = 1.94$).

Number of close friends least involved in narcotics was “close friends being the traffickers” ($\bar{X} = 1.67$).

Duration of Close Friends Involved in Narcotics: it was found that in general it was short level ($\bar{X} = 1.77$); and examining by item, they

Duration of close friends little involved in narcotics was “prisoners associate with close friends being the narcotic rings in trafficking” ($\bar{X} = 2.00$).

Duration of close friends least involved in narcotics was “close friends being the narcotic-users” ($\bar{X} = 1.70$); and “close friends being the traffickers” ($\bar{X} = 1.62$).

Association Frequency with Close Friends Involved in Narcotics: it was found that in general it was little level ($\bar{X} = 2.00$); and examining by item, they were:-

Association frequency with close friends involved in narcotics at very frequent level was “prisoners associate with close friends being the narcotic rings in trafficking” ($\bar{X} = 2.24$).

Association frequency with close friends little involved in narcotics was “close friends being the traffickers” ($\bar{X} = 1.92$); and “close friends being the drug-users” ($\bar{X} = 1.83$).

Association Behavior with Close Friends Involved in Narcotics: it was found that in general it was high level ($\bar{X} = 2.17$); and examining by item, they were:-

Association behavior with close friends involved in narcotics at high level was “prisoners associate with close friends who are the night-life goers” ($\bar{X} = 3.09$); “close friends who are gamblers” ($\bar{X} = 2.50$); “close friends who commit crimes, i.e. murder/attempt murder/assault” ($\bar{X} = 2.15$).

Association behavior with close friends involved in narcotics at low level was “prisoners associate with close friends who commit property crime, i.e. theft/pick and run/snatching/robbery” ($\bar{X} = 1.78$).

Association behavior with close friends involved in narcotics at lowest level was “prisoners associate with close friends who commit sexual abuses, i.e. rape/abuse/underage abduction/gang rape” ($\bar{X} = 1.33$).

Test of Hypotheses

The variables of background were controlled using marital status. Then analyses had been made to find out variables affecting offense. It was found that the historical records during three years before imprisonment with the external factors which were family bond, social activity involvement, social belief, and number of close who were drug-users, which affected the number of time in drug uses per week with statistical significance at the reliable level.

Testing the relationship between the dependent variable and the dependent variables under the theoretical framework using ANOVA and MCA, it was found that the personal background had relationship with number of times in drug-uses, regarding historical records of narcotic crime before imprisonment by statistical significance at 0.004 level and had relationship with the number of time using drug per week at 14.1%. Other personal background such as age, educational level, career and income had no relationship with the prisoners' offense.

The external factor having relationship with the number of times in drug uses was the social belief by statistical significance at 0.000 level and had relationship with the number of time using drug per week at 21. There was a relationship with addicted close friend by statistical significance at 0.05 level and had relationship with the number of time using drug per week at 13.4%. There was a relationship with family bond by statistical significance at 0.03 level and had relationship with the number of time using drug per week at 9.4%. There was a relationship social activity involvement by statistical significance at 0.20 level and had relationship with the number of time using drug per week at 5.3%. Other factors such as social

commitment, association duration, and association frequency had no influences over their narcotic crime.

Discussions

The objectives of this study were to investigate the factor of Travis Hirschi's social bond and Sutherland's differential association whether they affected frequency of drug-uses per week among prisoners or not.

The external factors investigated were social belief involving religion was important to life; belief of virtue and sin-benefit and punishment, good deeds and bad deeds, belief in the existence of heaven and hell, pay importance to the poor and the animals, believing all men were moral and strictly followed laws, fear to legal punishment, feeling shameful when being legally punished, family bond, feeling warmness and concerns to family, family is meaningful and important to life, family always supported and encouraged what was doing, family members hear the problems and provide good counseling, family help when problem rose, spending most time with family, always involving with family activities, feeling secure and always trusting the family members. The social activity involvement were importance of social activity involvement, enthusiastic to involve with social activities, feeling part of a society requiring sacrifice to contribute to society, volunteering spirit job is important and necessary to involve, and opportunity for social activity involvement. All the above factors had low level. The drug-use frequency was at high level and the study of their personal background, i.e. narcotic criminal records checked three months before imprisonment and there was high level of frequency in drug-uses per week.

With the tests of the hypotheses, it was viewed that the Social Bond Theory regarding family bond, social activity involvement, and social belief along with the Differential association Theory regarding number of addicted close friends affected the drug-use frequency per week among the prisoners in the Nakhonsithammarat Central Prison by statistical significance at 0.05 levels. Integrating many factors or many theories could explain offenses of the prisoners as being hypothesized and question used in the research too.

The researcher had test the personal backgrounds and found that only the historical records of narcotic crime three years before imprisonment for prisoner who had been sentenced before had real influence over the offense given the marital status as a control variable.

The research results revealed that the narcotic prisoners in the Nakhonsithammarat Central Prison favored drug uses. The uses were more than 10 times a week ($\bar{x} = 2.15$; S.D. = 1.016) and trafficking behavior. Causes might come from the majority of the prisoner were 26-30 years old when it was the working age group and the key to their families and earned from their work around 5,000-10,000 Baht a month by average. They had also 1-3 dependent children. Before they used drug they had conflict in their families and sentenced on narcotic possession for distribution. With the component of their personal backgrounds, it showed that they had conflict within their families. It was also seen in their sense of family bond; they felt that their families were meaningful and important for their lives, which included the sense of security and always trusting their family members. Such feeling of bond affected their offense and their social activity involvement regarding volunteering spirit or special religious occasions, principle of Dhamma and teaching which refined their mind and principles of laws which regulated for social co-existence. When they ignored the belief and social norms; they had over free time. And when there were conflict and family problems, it made them distracted and sought way-out by drug uses. In addition, they had their historical records on narcotic offenses before; there was high risk to return to drug-uses because of familiarity in the past on wrongly solving the problems. Upon arriving at their normalcy, the wrong solution of the problems returned to the same cycle.

These were truth and corresponded with Hirschi's Social Bond Theory and Sutherland's Differential Association Theory. The test of the hypotheses applying the Social Bond Theory involving the family bond, social activity involvement, and social belief affect narcotic offense by statistical significance. It was also corresponded with and coincided in the research principles that this theory was focused on bond or attachment, adherence or intimacy with others which were counted important. Since bond needed a process to empower the mind and ready to control, to break, retard, inhibit and forbear not to allow one to commit mistake. If such bond deteriorated;

human being tended to make mistake more. Hirschi contended that when individual made mistake, it was there was poor bond with other or it is a collapse (Charnkanit Kritaya Suriyamani et al, 2010:24).

Family bond, by testing the hypothesis was corresponded with the principle that when there was stronger family bond; there would be less committing mistake and vice versa. Hirschi viewed that parental bond was the most important (Hirschi, 1968:86 cited in Charnkanit Kritaya Suriyamani et al, 2011). Absence of parental bond; other bonds would be affected. This bond reflected the process of spiritual refinement in humans to accept social norms, morals, and integrities to behave according to the social; rules. All these refinements came significantly from the parental or guardian fostering. It was observed from the prisoners felt the warmness and concerns from their families; the family members were meaningful and important to their lives; their family members listened to their problems and were good advisors ready to help if problems rose; they felt secure and always trusted their families. These were corresponded with the studies of Patricia, Voorhis et al. (1988) on “The impact of family structure and quality on delinquency: a comparative assessment of structural and functional faceless”. They found that weakness of social among juveniles came from family relation. For example, absence of warmness from the family, no attentiveness to children, broken home, family conflict, child sexual abuse in the family. In addition, relation with friend group and school relation were factors help predict offenses among children.

The social activity involvement by test of hypothesis revealed that individuals with less involvement in social activities would commit mistakes more and vice versa. It met the principle that humans if involved with social practices such as sports, recreation, religious rites, volunteering spirit, and social works. If individuals dedicated to do good things or deeds as in the social norms; they would have no time to commit mistakes or to think about committing mistakes because time and energy were so limited and humans could not many things at the same time (Hirschi, 1968:22-23 cited in Charnkanit Kritaya Suriyamani and Unisa, 2010). It was seen that individuals dedicating to activities or activities accepted by society would minimize opportunity or halt individual to offend in a way. Sutherland also asserted on this truth. He postulated that schematic behavior accepted by society consumed time of

individuals which protected individual not to have time to associate with or involve with offended behavior (Matsueda, 1982:490).

Testing hypothesis using the social belief was in the same direction and at high level like the social activity involvement. Individual with weak social belief would offend more and vice versa. Conviction in social rules and regulation, faith in religion, and virtues of humans in society could halt human offenses. Hirschi viewed that such believes in each individual were dissimilar and different. Some had strong beliefs while some had weak ones. Those having strong beliefs would have opportunity to offend less than people having less belief (Hirschi, 1969:23-26 cited in Charnkanit Kritaya Suriyamani, 2011). Accepting the social values and norms involved also accepting morals and ethics because humans believed that laws were righteous and could be breached. So, they did not offend (DeKeseredy and Schwartz, 1996:220). Hirschi added that having belief or accepted the social norms was the acceptance or belief to disagree with violating laws(Hirschi, 1969:220 cited in Charnkanit Kritaya Suriyamani and Unisa, 2010). Rationally, all the social norms or rules were defined for common adherence. Therefore, violating them was violating the common meaning of the society or ating opposite to the motive and expectations of other people in society (Hirschi, 1969:18 cited in Charnkanit Kritaya Suriyamani, 2011). This was witnessed in the opinion of sin, virtue, benefit and punishment, good deeds, bad deeds or shamefulness of punishment which were at high levels. It was corresponded with the study of Terrence Hill, et al (2009) on “Religious Involvement and Adolescent Substance Use”. They found that involvement in religious rites leveraged the physical health and mind of adolescents. They adhered to families more and reduced risks of substance uses.

Differential Association by testing the hypothesis affected narcotic offense among prisoners. It was corresponded with the theory which claimed that key mechanism to involve with crimes or deviance would certainly relate or associate differently to social conditions where members favored to offend or to have deviant behavior. Causes of associating different individuals came from anomie and social conflict. Deviance had to be learnt for each other through face-to-face communication with the intimate ones who had involved with deviation and crime which violated laws. In addition, learning about deviance required to learn techniques how to offend,

applying motivation and neutralization so that the offense would be achieved. This included defining the right and the wrong according to laws. Ability to learn how to offend depended on individuals under their social environments and social refinement.

Sutherland paid attention to the structure of association of each group in communities where there were supports to offend or to follow the social practices and norms regarding traditions, customs and cultures rather than to view the influences of the deteriorated environments which influence offense. It included values and belief of the previous offenders conveyed or cultivated those who interacted and associated with them to absorb their values and interest with the favorable belief until they were finally developed into offenses. The absorption came from a face-to-face learning during association with offenders and this learning was about methods and techniques to offend and the motivation which pushed and drove to rationally offend (Charnkanit Kritaya Suriyamani, 2011). It was corresponded with the study of Akbar Aliverdinia. (2007) on “A First Glimpse at Narcotics Offenders in an Islamic Republic A Test of an Integrated Model of Drug Involvement Among a Sample of Men Incarcerated for Drug Offenses in Iran”. He found that the Social Control Theory, the Differential Association Theory, the Social Learning Theory and the Self-Control Theory explained model of narcotic offenses in Iran. Results displayed that the Differential Association Theory and the Self-Control Theory were significantly active directly to the decision-making in narcotic offenses whereas bond, involvement and belief had indirect effects and they were just the catalysts. Offenses relied on personal thinking in decision-making (Akbar Aliverdinia, 2007:27-44). Similarly, the study of Cesar J. Rebellon (2012) on “Differential Association and Substance Use: Assessing the Roles of Discriminant Validity, Socialization, and Selection in Traditional Empirical Tests” explained in the same direction. Decision-making of substance uses among the American youth was from the personal perception and peer influence but they little affected the drive to offend only (Cesar J. Rebellon, 2012:73-96).

Recommendations For Preventions and Solutions

The narcotic prisoners recommended many solutions classified into levels of children, youth, family, and community. It began with the community members had

to be the watch dogs to strengthen their community and be secure from narcotics. Activities should be organized to promote knowledge of narcotic dangers focusing on youth group in their community applying moral principles to refine and to reinforce their mind to adhere to the law frame as well as to implant their integrity especially to be selective to associate with friends and prioritize their family institution. Rationally, it was the key institution to immune narcotic problems. Also, community should always concentrate on instructions of moral and ethics within family, community and organization adhering to the sufficiency economy. Youth should have opportunity to express their thoughts, ability, activity exposures, sports and games and confidence in their liberal activities with reserved intervention their expression and opinions.

Opinions on the government offices- it is necessary to amend and improve from within the prison to outside the prison. At the moment, narcotic rings have been expanded within the prison and the state is demanded to separate the narcotic prisoners from common prisoners to block their network in the prison. Rigid laws must be enforced upon the users, traffickers and producers to threaten punishment particularly the current punishment to the users is short-time rehabilitation of six months or of a year only. It should be changed to severe punishment or execution. If severe punishment is imposed, those thinking to use will fear and withdraw. When there are no users or reduction of users; the retail traffickers and big traffickers cannot sell and finally abandon the trafficking themselves. Such recommendation is rationalized that users and retail traffickers are low income earners, youth, students, university students, non-clientele or teammate who are government officials distorting the state power for the cases. Significantly, values of the arrested narcotics must not be on press release since it entraps the retail traffickers who struggle to earn their living for their families. It is also necessary to train the offenders for not enter recidivism. The government must solve the right problem of economy which is the key for those daily wagers with insufficient income and have to turn to trafficking to raise earning for their families.

Admission of personnel for government agencies must trace theory historical records particularly for those working in the counter narcotics since it involve with tycoon of trafficking. Corrupted officials must be crushed including the local politicians, national politicians who are involve in narcotic networks. There must

not be discrimination of parties. Significantly, the national narcotic problems are the police who deploy narcotics as tools to induce and persuade users to be their agents for their performance. Finally, police sell it themselves and confiscate it as material of dispute to be passed to their own agencies. This includes police who transport narcotics from borders to cities by using the government vehicles and deploy the network police to guide the routes to avoid check-points and arrestment. If serious solution needed, all parties must cooperate to suppress without self-interest and party-interest. If such thing happens, narcotic problems would subside.

Recommendations From The Study

1. The family institution is key to build and to develop individual behavior beginning from intelligence, emotion, physical expression, physical and personality development, fostering affection, warmth, mutual understanding, training, fostering family members, cultivating right values for children and youth especially the principle of sufficiency economy, supports and promotion of activities and games where children pay full interest. These can well prevent social problems. When the family institution perfectly fulfills its functions, it helps the family members especially children and youth on their behaviors and proper personality, maintains self-confidence, ability to solve problems and never turn to narcotics. But present societies over prioritize materialism which sharpens and welcome risk to create problems to families. If the family institution had been reduced its importance or attention, it created both family and social problems immediately.

2. The social institution is another key to prevent social problems. The attitudes of viewing offenders at the moment are stigmatization especially to the alleged. By laws, they are still innocent but society has already stigmatized them though yet to be by court verdict. They were sanctioned and close door completely. Societies should deviate their attitudes and allow opportunity for them to be converted to the good persons, opportunity for activity involvements either public works, or religious rites, or games. These opportunities help prevent recidivism.

3. The government must prioritize narcotic counter seriously, wipeout production hubs, cut-off routes to cities and assembly of narcotics where it is spread.

This includes suppressing and punishing government officials, politicians, influential people, celebrities and singers seriously without discrimination of members and parties or party's gains. Another important one is to classify the narcotic prisoners from other cases to percent networking in prison because at the moment most narcotic networks rise in prison particularly prisoners on point of release who are subject to narcotic victims in prison. Most of them after release would be shut down to opportunity for job placement, neighbor association, and stigmatization. When they cannot enter as part of a society, they will turn to recidivism with trapped into the narcotic network inevitably.

Recommendations For Further Studies

1. Qualitative researches should be conducted because drug uses of the prisoners have more factors and problems. The qualitative researches would provide deeper details and understand problems in deeper details.
2. Comparative researches should be conducted to find differences of social factors and mental factors affecting narcotic offenses among prisoners.
3. Factors affecting recidivism should be investigated among prisoners.

บรรณานุกรม

- กองประสานการปฏิบัติการบำบัดรักษาผู้ติดยาและสารเสพติด, กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข. (2544). **คู่มือแนวทางการดำเนินงาน แก้ไขปัญหาการระบาดของยาบ้า** ด้านการแพทย์และสาธารณสุข. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- การแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยองค์กรชุมชน ยุทธศาสตร์ใหม่สำหรับประเทศไทย. (2539). **วารสารสำนักงานป.ป.ส., 12, 2. 1-37.**
- กิตติมา วัฒนาภมลกกุล. (2551). **ข้อมูลองค์ความรู้เรื่องยาไอซ์.**[ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://www.sri.cmu.ac.th/~sri/local/drugs/knowledge-details.php?knowledge_id=58 (25 เมษายน 2555).
- โกศล วงศ์สวรรค์ และคณะ. (2543). **ปัญหาสังคมไทย.** กรุงเทพฯ : บริษัท รวมสาสน์ (1977).
- จรีรัตน์ เนาวจำเนียร. (2534). **ทัศนคติของผู้บริหารต่อการสร้างภูมิคุ้มกันการพึ่งยาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสังคมสงเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จিন্নันท์ หมวดทิพย์. (2539). **อิทธิพลของความยึดมั่นผูกพันในศาสนาอิสลามและปัจจัยทางเศรษฐกิจ-สังคม ที่มีต่อการติดยาเสพติด.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ฉัตรมนตรี อรุณใหม่. (2547). **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความคิดเห็นของผู้ต้องขังคดียาเสพติด (ยาบ้า) ในเรือนจำพิเศษธนบุรีต่อนโยบายของรัฐในการแก้ไขปัญหายาเสพติดด้วยวิธีการบำบัดรักษา.** วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาบริหารรัฐกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เฉลิม มากงดี. (2541). **การประเมินโครงการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด โดยเน้นการสอนจริยธรรมศาสนาอิสลาม : ศึกษาเฉพาะกรณี ศูนย์ดาร์อูมาน ตำบลบุดี อำเภอเมืองยะลา จังหวัด.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

- ชวลิต ขอดมณี. (2534). **ความสัมพันธ์ของการติดยาเสพติดกับการก่ออาชญากรรม**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
- ช่อลดา พันธุเสนา และคณะ. (2545). การทบทวนองค์ความรู้เรื่อง สภาพปัญหา และมาตรการในการจัดการกับปัญหาการใช้สารเสพติดในภาคใต้. วารสารวิจัยสังคม. 25, 2. 36-63.
- ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี. (2549). **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาอาชีวศึกษาและงานยุติธรรม. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี. (2554). **ทฤษฎีอาชีววิทยาร่วมสมัยกับการวิจัยทางด้านอาชีวศึกษาในปัจจุบัน**. นนทบุรี: หินทรายการพิมพ์.
- ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, อุนิษา เลิศโตมรสกุล. (2553). **ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำคดียาเสพติด : กรณีศึกษาผู้กระทำผิดร้ายแรงและมีโทษสูงและต้องดูแลเป็นพิเศษ**. (รายงานการวิจัย). สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม และคณะศึกษาศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, อุนิษา เลิศโตมรสกุล. (2553). **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดร้ายแรงทางเพศ : กรณีการข่มขืนและการโหมหน่วงของเด็กและเยาวชนในบริบทของทฤษฎีเชิงบูรณาการ**. (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการยุติธรรม, กระทรวงยุติธรรม.
- ณรงค์ ทรัพย์เย็น และชงชาติ รอดคลองตัน. (2551). **คู่มือตำรวจเล่มที่ 6 หมวดวิชาป้องกันปราบปรามอาชญากรรม**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ตำรวจ.
- ดลมนรร์จ บากา. (2523). **การศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบความเชื่อทางศาสนา และผลกระทบที่มีต่อลักษณะสังคม เศรษฐกิจ และแนวการดำเนินชีวิตของชาวพุทธและชาวมุสลิมในชนบท ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอสุไหงปาดี จังหวัดนราธิวาส**. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาศาสนาเปรียบเทียบ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ดลมนรร์จ บากา และคณะ. (2535). **การประเมินโครงการแก้ไขปัญหายาเสพติด 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้**. ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ทรงวุฒิ ชนะภักย์. (2542). **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาอาชีวศึกษาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

- เทิดศักดิ์ ลิ้มชาวฟ้า. (2544). การศึกษาสภาพของผู้ต้องขังชายไทยและการนำหลักพุทธธรรมมาใช้ในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ศึกษากรณีเรือนจำกลางบางขวาง จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เชียรนันท์ วาณิชสุขวงศ์, ปุณวัฒน์ อุบล, สุทธิพงษ์ พรหมไพจิตร. (2540). การระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ชนบทจังหวัดชายแดนภาคใต้. ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- นวลจันทร์ ทศนชัยกุล. (2548). อาชญากรรมการป้องกัน : การควบคุม. พิมพ์ครั้งที่ 2 นนทบุรี : พรทิพย์การพิมพ์.
- นิธิ ฤทธิพรพันธุ์ และคณะ. (2539). การศึกษารูปแบบการแก้ไขปัญหายาเสพติดในระดับพื้นที่ โดยเน้นบทบาทของชุมชนและระบบกลไกของรัฐและองค์กรพัฒนาเอกชน (NGO) ที่เอื้ออำนวยต่อการแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน. ปัตตานี : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ปริทรรศน์ แสงทองดี. (2550). ปัจจัยการควบคุมตนเองและความผูกพันทางสังคมที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดียาเสพติดของเด็กและเยาวชนชาย : ศึกษาเฉพาะศูนย์อบรมเด็กและเยาวชนชายในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ประจัน มณีนิล และคณะ. (2541). สาเหตุและแรงจูงใจในการเสพยาเสพติดของกลุ่มเยาวชนในเขตจังหวัดชายแดนภาคใต้. กรุงเทพมหานคร: คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ประเทือง ธนิยผล. (2530). การใช้วิธีการบำบัดและอบรมการแก้ไขฟื้นฟูจิตใจแทนการใช้เรือนจำต่อผู้กระทำผิดฐานเสพยาเสพติด. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ประจักษ์ เปี่ยมสมบูรณ์. (2537). อาชญาวิทยา : สหวิทยาการว่าด้วยปัญหายาเสพติด. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ฝ่ายยุทธศาสตร์ กองบังคับการอำนวยการ กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด. (2535). คู่มือการปฏิบัติงาน กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด. กรุงเทพฯ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
- พรชัย ชันดีและคณะ. (2543). ทฤษฎีและงานวิจัยทางอาชญาวิทยา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์บริษัทบุ๊คเน็ต จำกัด.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต). (2538). การพัฒนาจริยธรรม. กรุงเทพฯ : บริษัท สหธรรมิก จำกัด.

- พิศิษฐ์ หิรัญกิจ. (2536). **ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจทางสังคมกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของวัยรุ่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาอาชีวศึกษาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. ศูนย์วิจัยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. (2542). **โครงการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงด้านสังคม จิตวิทยา เศรษฐกิจ และความมั่นคงของจังหวัดชายแดนภาคใต้**. ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- มานิชญ์ ลีโทชวลิต. (2531). **ยาเสพติดให้โทษ วัตถุประสงค์ต่อจิตประสาท**. กรุงเทพฯ: หจก. ไทยมิตรการพิมพ์.
- วชิระ พานิชการ. (2537). **การศึกษาสภาพแวดล้อมทางสังคมของนักโทษเด็ดขาดคดีเด็ดขาดครอบครองและจำหน่ายยาเสพติด**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาอาชีวศึกษาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วันชัย ธรรมสักการ และคณะ. (2543). การแพร่ระบาดของสารเสพติดในเด็กและเยาวชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย. *วารสารสงขลานครินทร์*. 6, 3. (ก.ย.-ธ.ค.), 291-318.
- วิทย์ เทียงบูรณธรรม. (2531). **ตำรายาเสพติด**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- วุฒิ เหล่าสุนทร. (2524). **ความสัมพันธ์ของผู้ติดยาเสพติดกับการก่ออาชญากรรม**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
- วุฒิ เหล่าสุนทร และคณะ. (2536). **อาชญากรรม : การค้ายาเสพติด (ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ขั้นตอนการค้ายาเสพติดของผู้ต้องขัง)**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
- ศุภกานดา สุขศรีวงษ์. (2550). **ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชน : ศึกษาเฉพาะกรณีเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาอาชีวศึกษาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศรีระนงระา สมิหราไทม์. (2545). **ยาเสพติดมหันตภัยใกล้ตัวที่มองไม่เห็น**. 11 – 20 มิถุนายน : 2545
- ศรีสมบัติ จิตรภิมย์ และกุสุมา ภูใหญ่. (2545). **ประมาณการจำนวนผู้เกี่ยวข้องกับสารเสพติดในภาคใต้**. การประชุมวิชาการสารเสพติดระดับชาติครั้งที่ 1 วันที่ 25-27 กันยายน 2545.

- ศรีสมบัติ บุญเมือง. (2527). การรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดที่มีผลต่อการติดยาเสพติดของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศูนย์ประสานการปฏิบัติการที่ 1 กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (2554). สถานการณ์ปัญหายาเสพติด ช่วงปฏิบัติการประเทศไทยเข้มแข็ง ชนยาเสพติดยั่งยืน ภายใต้ยุทธศาสตร์ 5 รั้วป้องกันระยะที่ 3 (พฤษภาคม 2554). (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม.
- ศูนย์ประสานงานการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กองประสานงานความมั่นคง ศอ.บต. (2541). เอกสารรายงานผลการปฏิบัติงาน. สถานการณ์เส้นทางยาเสพติดในจังหวัดชายแดนภาคใต้.
- ศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดประจำภาคใต้. มปป.: 2.
- ศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ. (2546). 3 เดือนกับการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด. กรุงเทพฯ: สำนักงาน ป.ป.ส.
- สนธิ สมัครการ และคณะ. (2530). พฤติกรรมและทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติดของคนหนุ่มสาวไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักวิจัยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สมทรง กาญจนะหุต. (2516). “ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติด” วารสารสุขภาพ. 1(4) มกราคม 2516 : 69.
- สมพร ปรัดตกรกุล. (2550). การศึกษาปัจจัยด้านการผูกมัดทางศาสนา (Religious Commitment) ที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน ศึกษาเฉพาะศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนชายในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ส่วนความร่วมมือระหว่างประเทศ สำนักปราบปรามยาเสพติด. (2554). สถานการณ์ยาเสพติดโลก. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://nctc.oncb.go.th/new/images/stories/article/year54/world%20drug.pdf> (25 เมษายน 2555).
- สะแลแม อาเวณี. (2539). การป้องกันยาเสพติดโดยองค์กรชุมชน : กรณีศึกษาบ้านเจาะกือแย ตำบลตะบิ้ง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี. ปัตตานี : สมาคมยุวมแห่งประเทศไทย สาขาปัตตานี.

- สังคม ตัดโส. (2541). **ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 1 (ยาบ้า) : ศึกษาจากผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาอาชีวศึกษาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สาธิต ธรรมประดิษฐ์. (2534). ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในจังหวัดชายแดนภาคใต้. **วารสารแดนใต้**. 10, 4. 46-50.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาคใต้. (2544). **สถานการณ์ยาเสพติดภาคใต้**. ม.ป.พ.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2553). **สถานการณ์ยาเสพติดและแนวโน้มของปัญหา ประกอบการพัฒนายุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)**. (รายงานการวิจัย) [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา. <http://www.nccd.go.th/upload/content/sujjj.pdf.pdf> (25 เมษายน 2555).
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2554). **จำนวนผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ถูกดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมปีงบประมาณ 2554**. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา. <http://moc.oncb.go.th/new/index.php/2012-04-24-03-22-39/14-q> (25 เมษายน 2555).
- สำนักผู้เชี่ยวชาญพัฒนาสังคม. (2552). **ครอบครัวเข้มแข็ง สร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม**. **สถานสร้างสังคม**. 5, 22. (ต.ค.-พ.ย.) 25-27.
- สำนักส่งเสริมสถาบันครอบครัว สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว. (2552). **บทวิเคราะห์ครอบครัวไทยปัจจุบัน (ปี 2552)**. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://nctc.oncb.go.th/new/images/stories/article/family09.pdf> (25 เมษายน 2555).
- สุภาพ พัสอ่อง. (2536). สถานการณ์ของเด็กและสตรีในจังหวัดชายแดนภาคใต้. **วารสารรัฐสมิแล**. 15, 10. (พ.ค.-ส.ค.) 11-35.
- สุมณฑา กุลละวณิชย์และคณะ. (2536). **ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการเสพติดสารเสพติดใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้**. **ปัตตานี: ศูนย์ประชากรศึกษาสำนักวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์**.
- โสภา ชาติมณีน. (2537). **อาชญากรรม : ปัญหาที่ควรแก้ไขในสังคมปัจจุบัน**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

- โสภา ชูพิกุลชัย และคณะ. (2530). การศึกษาความรู้สึกของผู้ติดยาเสพติดที่มีต่อศาสนา และวิธีการนำศาสนามาแก้ปัญหาเสพติด. กรุงเทพมหานคร: สภาสังคมสงเคราะห์.
- อดุลย์ ต้นประยูร. (2524). ปัญหาสังคม. กรุงเทพฯ : บารมีการพิมพ์.
- อภิชาติ อัจเจริญ. (2542). รูปแบบและพฤติกรรมการค้ายาเสพติด : ศึกษาจากผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เอกสิทธิ์ กุมารสิทธิ์. (2551). การเริ่มเสพเมื่ออายุน้อยมีโอกาเสพติดสูง. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://nctc.oncb.go.th/new/images/stories/article/20_th.pdf (25 เมษายน 2555).
- Aliverdina A. & Pridemore, W.A, (2007). A First Glimpse at Narcotics Offenders in an Islamic Republic A Test of an Integrated Model of Drug Involvement Among a Sample of Men Incarcerated for Drug Offenses in Iran. **International Criminal Justice Review**. 17; 27-44.
- Boeri, Miriam Williams, Claire E. Sterk and Kirk W. Elifson. (2006). Baby Boomer Drug Users: Career Phases, Social Control and Social Learning Theory. **Sociological Inquiry**. 76(2); 264-291.
- Cesar J. Rebellon. (2012). Differential Association and Substance Use: Assessing The Roles of Discriminant Validity, Socialization, and Selection in Traditional Empirical Tests. **European Journal of Criminology**. 9(1); 73-96.
- E. Webb et al. (1996). Alcohol and drug use in UK university students. **The Lancet**. 348(5); 922-925
- Hawkins, J.D. et.al. (1997). Exploring the effects of age of alcohol use initiation and psychosocial risk factors on subsequent alcohol misuse. **Journal of Studies on Alcohol and Drugs**. 58(3); 280-290.
- Hill Terrence, AmyBurdette, Michael Weiss and Dale Chitwood. (2009). Religious Involvement and Adolescent Substance Use. **Adolescent Substance Abuse : Evidence – based Approaches to Prevention and Treatment**. Newyork : Spriger 171-189
- Kenneth S. Kendler et al. (1997). **Religion, Psychopathology, and Substance Use and Abuse: A Multimeasure, Genetic-Epidemiologic Study**. Am J Psychiatry 154; 322-327

- Patricia Voorhis et al. (1988). The Impact of Family Structure and Quality on Delinquency : A Comparative Assessment of Structural and Functional Faceless. **Criminology**, 26(2); 235-261.
- Stephen J. Bahr et al. (1998). Family, Religiosity, and the Risk of Adolescent Drug Use. **Journal of Marriage and Family**. 60(4); 979-992

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่อง
การศึกษาปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน
ที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนวิทยานิพนธ์เรื่องการศึกษาปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช ตามหลักสูตรสังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาอาชีวศึกษาและงานยุติธรรม คณะสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

คำตอบและข้อมูลที่ได้รับจากท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยและเพื่อความสมบูรณ์ของการศึกษาในครั้งนี้ จึงขอความร่วมมือให้ท่านตอบแบบสอบถามและแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นจริงมากที่สุด คำตอบที่ได้จากท่านนั้นถือเป็นความลับและไม่นำไปเปิดเผยหรือใช้ในทางที่เสียประโยชน์ของท่านเป็นอันขาด ดังนั้นผลการวิจัยที่ได้จึงไม่ส่งผลโดยตรงต่อตัวบุคคล

แบบสอบถามชุดนี้แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยภูมิหลังและพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังคดีเกี่ยวกับยาเสพติดในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังคดีเกี่ยวกับยาเสพติดในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแสดงความคิดเห็นในการหาแนวทางการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังคดีเกี่ยวกับยาเสพติดในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

ขอขอบคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงที่ให้ความช่วยเหลือและให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

ผู้วิจัย

พริษา เชียรวิชัย

สาขาอาชีวศึกษาและงานยุติธรรม

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

ตอนที่ 1

แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยภูมิหลังและพฤติกรรมการใช้ยาเสพติด
ของกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังคดีเกี่ยวกับยาเสพติดในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

คำชี้แจง กรุณาเติมข้อความและเขียนเครื่องหมาย / หน้าข้อความที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

ส่วนที่ 1 : ปัจจัยภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังคดีเกี่ยวกับยาเสพติดในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

1. เพศ
 ชาย หญิง
2. อายุ ปี
3. ภูมิลำเนาเดิมของท่าน อำเภอ..... จังหวัด
4. ท่านนับถือศาสนา
 พุทธ คริสต์ อิสลาม อื่นๆ (ระบุ)
5. ก่อนที่ท่านจะถูกดำเนินคดี ท่านประกอบอาชีพ
 รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัท / ห้างร้าน ค้าขาย
 เกษตรกรรม ประมง รับจ้าง ธุรกิจส่วนตัว นักเรียน – นักศึกษา
 ธุรกิจผิดกฎหมาย ว่างาน อื่นๆ (ระบุ)
6. ก่อนที่ท่านจะถูกดำเนินคดีรายได้ของท่านเฉลี่ยต่อเดือนบาท
7. ก่อนที่ท่านจะถูกดำเนินคดีระดับการศึกษาสูงสุดของท่าน
 ไม่ได้รับการศึกษา ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา
 ระดับอาชีวศึกษา / อนุปริญญา ระดับปริญญาตรี สูงกว่าระดับปริญญาตรี
 อื่นๆ (ระบุ)
8. สถานภาพการสมรสของท่าน
 โสด สมรส หม้าย หย่าร้าง อื่นๆ (ระบุ)
9. จำนวนบุตรของท่าน คน
10. (กรณีมีคู่สมรส) สามี / ภรรยาของท่านประกอบอาชีพ
 รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัท / ห้างร้าน ค้าขาย
 เกษตรกรรม ประมง รับจ้าง ธุรกิจส่วนตัว นักเรียน – นักศึกษา
 ธุรกิจผิดกฎหมาย ว่างาน เสียชีวิต อื่นๆ (ระบุ)
11. (กรณีมีคู่สมรส) ก่อนที่ท่านจะถูกดำเนินคดีสภาพครอบครัวของท่านเป็นอย่างไร
 อยู่ด้วยกัน แยกกันอยู่ไม่ได้หย่าร้าง หย่าร้างกัน สามีถึงแก่กรรม
 ภรรยาถึงแก่กรรม อื่นๆ (ระบุ)

12. สภาพครอบครัวในวัยเด็กของท่าน

- บิดา – มารดาอยู่ด้วยกัน บิดา – มารดาแยกกันอยู่ไม่ได้หย่าร้าง
 บิดา – มารดาหย่าร้างกัน บิดาถึงแก่กรรม มารดาถึงแก่กรรม
 บิดา – มารดาถึงแก่กรรม อื่นๆ (ระบุ)

13. ก่อนที่ท่านจะถูกดำเนินคดี ท่านอาศัยอยู่กับใคร

- คู่สมรส บิดา – มารดา บิดา มารดา เพื่อน อยู่คนเดียว
 ลูก ญาติ อื่นๆ (ระบุ)

14. สถานที่พักอาศัยของท่าน

- บ้านปลูกสร้างเอง หมูบ้านจัดสรร บ้านเช่า / ห้องพัก ชุมชนแออัด
 อื่นๆ (ระบุ)

ส่วนที่ 2 : พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังคดีเกี่ยวกับยาเสพติดในเรือนจำกลาง นครศรีธรรมราช

1. ท่านเริ่มใช้ยาเสพติดครั้งแรกเมื่ออายุ ปี
2. ยาเสพติดที่ท่านใช้เป็นประจำคือ
3. จำนวนครั้งที่ท่านเสพโดยเฉลี่ย ครั้งต่อสัปดาห์
4. งบประมาณที่ท่านต้องใช้จ่ายในการเสพยาเฉลี่ยวันละ บาท
5. ยาเสพติดที่ท่านใช้ในการเสพได้มาจากแหล่งใด
 เพื่อน คนรู้จัก ร้านค้าประจำ บิดา – มารดา
 ญาติ – พี่น้อง สามี / ภรรยา อื่นๆ (ระบุ)
6. ท่านรู้จักยาเสพติดที่ใช้ครั้งแรกจากที่ใด
 บิดา – มารดาใช้ เห็นญาติ / พี่น้องใช้ เห็นสามี / ภรรยาใช้ เห็นเพื่อนใช้
 เห็นจากสื่อโทรทัศน์ / หนังสือพิมพ์ / อินเทอร์เน็ต อื่นๆ (ระบุ)
7. ในการใช้ยาเสพติดครั้งแรก ท่านมีความรู้สึกที่ท่านกำลังทำผิดหรือไม่
 รู้สึกผิด ไม่รู้สึกผิด ไม่แน่ใจ อื่น (ระบุ)
8. ยาเสพติดที่ท่านใช้ครั้งสุดท้ายก่อนต้องโทษคือ.....
9. บริเวณที่พักอาศัยของท่านมีการซื้อขายยาเสพติดหรือไม่
 มี ไม่มี ไม่แน่ใจ อื่น (ระบุ)
10. ก่อนท่านจะเสพยาเสพติด ท่านมีความรู้เกี่ยวกับอันตรายของยาเสพติดหรือไม่
 รู้ ไม่รู้ ไม่แน่ใจ อื่น (ระบุ)
11. ก่อนที่ท่านใช้ยาเสพติดท่านประสบปัญหาต่างๆ อะไรบ้าง
 ไม่มีรายได้ / อยากรวยทางลัด ใช้ในการทำงาน ความขัดแย้งในครอบครัว
 มีความรู้สึกโดดเดี่ยว ไม่ประสบปัญหาใดๆ อื่นๆ (ระบุ)

12. ท่านเคยค้ายาเสพติดมาก่อนหรือไม่
 เคย ไม่เคย อื่น (ระบุ)
13. ปัจจุบันท่านถูกศาลตัดสินลงโทษในข้อหาใด
 เสพยาเสพติด มียาเสพติดไว้ในครอบครอง มียาเสพติดไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย
 จำหน่ายยาเสพติด อื่นๆ (ระบุ).....
14. ท่านถูกศาลตัดสินลงโทษครั้งนี้เป็นเวลาปีเดือน
15. ในช่วง 3 ปีก่อนที่ท่านจะถูกดำเนินคดีท่านเคยถูกศาลลงโทษในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมาแล้วกี่ครั้ง
 - เสพยาเสพติด ครั้ง ถูกศาลตัดสินลงโทษ..... ปีเดือน
 - มียาเสพติดไว้ในครอบครอง ครั้ง ถูกศาลตัดสินลงโทษ..... ปี เดือน
 - มียาเสพติดไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ครั้ง ถูกศาลตัดสินลงโทษ..... ปี เดือน
 - จำหน่ายยาเสพติด ครั้ง ถูกศาลตัดสินลงโทษ..... ปี เดือน
16. ท่านเคยได้รับการรักษาบำบัดการติดยาเสพติดให้โทษหรือไม่
 เคย (ระบุสถานที่) ไม่เคย

ตอนที่ 2

**แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคมและการคบสมาคมที่แตกต่างกัน
 ของกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังคดีเกี่ยวกับยาเสพติดในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช**

คำชี้แจง กรุณาเติมเครื่องหมาย / หน้าข้อความที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

ส่วนที่ 1 : ปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังคดีเกี่ยวกับยาเสพติดในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

1. ความรู้สึกผูกพันต่อครอบครัว เพื่อน และที่ทำงาน (Attachment)

คำถาม	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. ก่อนที่ท่านจะถูกดำเนินคดี ท่านรู้สึกถึงความอบอุ่นและความห่วงใยกับบิดา – มารดาของท่าน				
2. ก่อนที่ท่านจะถูกดำเนินคดี บิดา – มารดามีความหมายและสำคัญต่อชีวิตท่าน				
3. ก่อนที่ท่านจะถูกดำเนินคดี ครอบครัวของท่านให้การสนับสนุนและส่งเสริมสิ่งที่ท่านทำอยู่เสมอ				

1. ความรู้สึกผูกพันต่อครอบครัว เพื่อน และที่ทำงาน (Attachment) (ต่อ)

คำถาม	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
4. ก่อนที่ท่านจะถูกดำเนินคดี บุคคลในครอบครัวรับฟังปัญหา เป็นที่ปรึกษาที่ดี และให้ความช่วยเหลือเมื่อท่านมีปัญหา				
5. ก่อนที่ท่านจะถูกดำเนินคดี ท่านใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับครอบครัวและร่วมทำกิจกรรมต่างๆ กับครอบครัวเสมอ				
6. ก่อนที่ท่านจะถูกดำเนินคดี ท่านรู้สึกปลอดภัยและไว้วางใจสมาชิกในครอบครัวของท่านเสมอ				
7. ก่อนที่ท่านจะถูกดำเนินคดี ท่านรู้สึกว่าเพื่อนสำคัญกับท่านมาก				
8. ก่อนที่ท่านจะถูกดำเนินคดี ท่านรู้สึกว่าเพื่อนเป็นห่วงและเอาใจใส่ท่าน				
9. ก่อนที่ท่านจะถูกดำเนินคดี เพื่อนของท่านมักเข้าใจปัญหาและความต้องการของท่านเสมอ				
10. ก่อนที่ท่านจะถูกดำเนินคดี เพื่อนของท่านรู้จักและสนิทสนมกับครอบครัวของท่าน				
11. ก่อนที่ท่านจะถูกดำเนินคดี ท่านรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของที่ทำงาน				
12. ก่อนที่ท่านจะถูกดำเนินคดี ท่านรู้สึกมีความสุขเมื่ออยู่ในที่ทำงาน				
13. ก่อนที่ท่านจะถูกดำเนินคดี ท่านรู้สึกใกล้ชิดและผูกพันกับคนในที่ทำงาน				
14. ก่อนที่ท่านจะถูกดำเนินคดี ท่านรู้สึกว่าเพื่อนในที่ทำงานมีการช่วยเหลือและรับฟังปัญหาซึ่งกันและกัน				
15. ก่อนที่ท่านจะถูกดำเนินคดี ท่านรู้สึกพอใจและภูมิใจในความผูกพันของสมาชิกในที่ทำงานของท่าน				

4. ความเชื่อทางสังคม (Belief)

คำถาม	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. ก่อนที่ท่านจะถูกดำเนินคดี ท่านคิดว่าศาสนาสำคัญต่อชีวิตท่าน				
2. ก่อนที่ท่านจะถูกดำเนินคดี ท่านเชื่อในเรื่องบาปบุญคุณโทษ				
3. ก่อนที่ท่านจะถูกดำเนินคดี ท่านเชื่อเรื่องกรรมดี กรรมชั่ว				
4. ก่อนที่ท่านจะถูกดำเนินคดี ท่านเชื่อเรื่องนรกสวรรค์ว่ามีอยู่จริง				
5. ก่อนที่ท่านจะถูกดำเนินคดี ท่านให้ความสำคัญต่อการให้ทานแก่ผู้ยากไร้และสัตว์ยากไร้				
6. ท่านเชื่อว่าทุกคนมีศีลธรรมและต้องปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด				
7. ก่อนที่ท่านจะถูกดำเนินคดี ท่านมีความเกรงกลัวต่อบทลงโทษทางกฎหมาย				
8. ท่านรู้สึกสบายใจเมื่อถูกลงโทษทางกฎหมาย				

ส่วนที่ 2 : ปัจจัยด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังคดีเกี่ยวกับยาเสพติดในเรือนจำกลาง นครศรีธรรมราช

- ก่อนที่ท่านจะถูกดำเนินคดี ท่านมีเพื่อนสนิทที่เสพยาเสพติดเป็นจำนวน.....คน
***** กรณีไม่มีเลย (ข้ามไปตอบข้อ 4) *****
- ก่อนที่ท่านจะถูกดำเนินคดี ท่านคบหาสมาคมกับเพื่อนกลุ่มนี้มานาน..... ปีเดือน
- ท่านคบหาสมาคมกับเพื่อนกลุ่มนี้บ่อยแค่ไหน
 เป็นประจำ บางครั้ง นานๆ ครั้ง ไม่เคยเลย
- ก่อนที่ท่านจะถูกดำเนินคดี ท่านมีเพื่อนสนิทที่ขายยาเสพติดเป็นจำนวน.....คน
***** กรณีไม่มีเลย (ข้ามไปตอบข้อ 7) *****
- ก่อนที่ท่านจะถูกดำเนินคดี ท่านคบหาสมาคมกับเพื่อนกลุ่มนี้มานาน..... ปีเดือน
- ท่านคบหาสมาคมกับเพื่อนกลุ่มนี้บ่อยแค่ไหน
 เป็นประจำ บางครั้ง นานๆ ครั้ง ไม่เคยเลย
- ก่อนที่ท่านจะถูกดำเนินคดี ท่านมีเพื่อนสนิทที่เป็นเครือข่ายในการซื้อขายยาเสพติดเป็นจำนวน.....คน
***** กรณีไม่มีเลย (ข้ามไปตอบข้อ 10) *****

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล

นางสาวพีริยา เชียรวิชัย

วัน เดือน ปีเกิด

วันที่ 12 สิงหาคม 2527

สถานที่เกิด

จังหวัดนครศรีธรรมราช ประเทศไทย

ประวัติการศึกษา

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. 2546-2550

ศิลปศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 2)

สาขาวิชาศาสนา

มหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ.2551-2556

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม

ที่อยู่ปัจจุบัน

165 หมู่ที่ 4 ตำบลจันดี อำเภอฉวาง

จังหวัดนครศรีธรรมราช 80250

โทร 090-423-6004

E-mail: pup2piriya@gmail.com